

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.10.27.
COM(2021) 663 final

2021/0341 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2013/36/EU irányelvnek a felügyeleti hatáskörök, a szankciók, a harmadik országbeli fióktelepek, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok tekintetében történő módosításáról és a 2014/59/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2021) 380 final} - {SWD(2021) 320 final} - {SWD(2021) 321 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A 2013/36/EU irányelv (tőkekövetelmény-irányelv vagy CRD) javasolt módosítása egy olyan jogalkotási csomag részét képezi, amely az 575/2013/EU rendelet (tőkekövetelmény-rendelet vagy CRR) módosításait is tartalmazza¹.

A 2008–2009-es nagy pénzügyi válságra reagálva az Unió jelentős reformokat hajtott végre a bankokra alkalmazandó prudenciális keretrendszerben annak érdekében, hogy növelje a bankok rezilienciáját, és ezáltal segítsen megelőzni egy hasonló válság megismétlődését. Ezek a reformok nagyrészt a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (the Basel Committee on Banking Supervision, BCBS)² által 2010 óta elfogadott nemzetközi előírásokon alapultak. Az előírások együttesen Bázel III-ként, a Bázel III. reformként vagy a Bázel III keretrendszerként³ ismertek.

A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott globális előírások a bankszektor globálisabbá és összekapcsoltabbá válása miatt egyre fontosabbak lettek. Bár a globalizált bankszektor megkönnyíti a nemzetközi kereskedelmet és beruházásokat, ugyanakkor összetettebb pénzügyi kockázatokat is teremt. Egységes globális előírások nélkül a bankok úgy határozhatnának, hogy tevékenységüket a legkevésbé szigorú szabályozási és felügyeleti rendszerekkel rendelkező joghatóságokban végezzék. Ennek következtében a banki vállalkozások számára vonzó feltételek megteremtésére irányuló negatív szabályozási verseny alakulhatna ki, ugyanakkor növekedne a globális pénzügyi instabilitás kockázata. A globalizált világban a globális előírásokkal kapcsolatos nemzetközi koordináció nagymértékben korlátozza az ilyen kockázatos versenyt, és kulcsfontosságú a pénzügyi stabilitás fenntartásához. A globális előírások emellett egyszerűsítik a nemzetközi tevékenységet folytató bankok – köztük számos uniós bank – életét is, mivel garantálják, hogy a világ legfontosabb pénzügyi központjaiban nagyjából hasonló szabályokat alkalmaznak.

Az EU a banki szabályozás területén folytatott nemzetközi együttműködés egyik fő támogatója volt. A Bázel III keretrendszer részét képező, válság utáni reformok első csomagját két lépésben hajtották végre:

- 2013 júniusában a CRR⁴ és a CRD IV⁵ elfogadásával;
- 2019 májusában a CRR II néven is ismert (EU) 2019/876⁶ rendelet és a CRD V⁷ néven is ismert (EU) 2019/878 irányelv elfogadásával.

¹ COM(2021) 664.

² A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság tagjai a világ 28 joghatóságának központi bankjai és bankfelügyeletei. Az uniós tagállamok közül Belgium, Franciaország, Hollandia, Luxemburg, Németország, Olaszország és Spanyolország, valamint az Európai Központi Bank a tagja a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságnak. Az Európai Bizottság és az EBH megfigyelőként vesznek részt a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság ülésein.

³ A konszolidált Bázel III keretrendszer a következő címen érhető el: <https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm>

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 321., 2013.6.26., 6. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolóérték és a leírható, illetve átalakítható

Az eddig végrehajtott reformok a bankok által a potenciális veszteségek fedezésére biztosítandó szavatoló tőke minőségének és mennyiségének javítására összpontosítottak. Céljuk továbbá a bankok túlzott tőkeáttételének csökkentése, a bankok rövid távú likviditási sokkokkal szembeni rezilienciájának növelése, a rövid távú finanszírozástól való függésük és koncentrációs kockázataik csökkentése, valamint a méretük miatt csődbe nem jutható bankok problémájának kezelése⁸.

Ennek eredményeként az új szabályok megerősítették a figyelembe vehető szavatoló tőkére vonatkozó kritériumokat, megemelték a minimális tőkekövetelményeket, továbbá új követelményeket vezettek be a hitelértékelési korrekciók⁹ (CVA) kockázatra és a központi szerződő felekkel szembeni kitettségekre¹⁰ vonatkozóan. Ezenkívül számos új prudenciális intézkedést bevezetésére is sor került: a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó minimumkövetelmény, a rövid távú likviditási ráta (más néven likviditásfedezeti mutató), a hosszabb távú stabil forrásellátottsági ráta (más néven nettó stabil forrásellátottsági ráta), a nagykockázat-vállalási határértékek¹¹ és makroprudenciális tőkepufferek¹².

Az Unióban végrehajtott reformok ezen első csoportjának¹³ köszönhetően az uniós bankszektor jelentősen reziliensebbé vált a gazdasági sokkokkal szemben, és a nagy pénzügyi válsághoz képest lényegesen stabilabb alapokon állt, amikor a Covid19-válság kialakult.

Emellett a felügyelet és a jogalkotók a Covid19-válság kezdetén ideiglenes enyhítő intézkedéseket is hoztak. A Bizottság a 2020. április 28-án kiadott, a számviteli és prudenciális kereteknek a vállalkozásokat és a háztartásokat a Covid19-helyzetben támogató uniós banki hitelezés megkönnyítése érdekében történő alkalmazásáról szóló értelmező közleményében¹⁴ megerősítette a prudenciális és számviteli szabályokba beépített rugalmasságot, amint azt az európai felügyeleti hatóságok és a nemzetközi szervek kiemelték. Ennek alapján 2020 júniusában a társjogalkotók a prudenciális keret egyes aspektusaira vonatkozóan célzott ideiglenes módosításokat fogadtak el (az úgynevezett „gyors megoldási” csomag)¹⁵. Ez az intézkedés – a határozott monetáris és fiskális politikai intézkedésekkel¹⁶ együtt – segítette a bankokat abban, hogy a világjárvány idején fenntartsák a háztartások és a

kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról.

⁸ Lásd: <https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm>

⁹ A CVA a származtatott termék árának számviteli kiigazítása a partner-hitelkockázat figyelembevétele érdekében.

¹⁰ Az előírások kockázatalapú tőkekövetelményekkel foglalkozó, a Bazel III reform első szakaszában bevezetett részében ezek voltak a jelentős változások.

¹¹ A nagykockázat-vállalási határértékekre vonatkozó minimumkövetelmény az uniós jogszabályokban már szerepelt, de a bázeli előírásokban újdonság volt.

¹² Konkrétan a tőkefenntartási puffer (capital conservation buffer, CCB), az anticiklikus tőkepuffer (countercyclical capital buffer, CCyB), a rendszerkockázati tőkepuffer (systemic risk buffer, SRB), valamint a globális és rendszerszinten jelentős más bankokra (a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre és az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre) vonatkozó tőkepufferek.

¹³ Az említett első reformokat világszerte a legtöbb joghatóságban végrehajtották, amint azt a bázeli szabályozási keret elfogadásáról szóló, 2020 júliusában közzétett tizenharmadik eredményjelentés is mutatja (lásd <https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm>).

¹⁴ Lásd: https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_hu

¹⁵ Lásd: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=EN>

¹⁶ Az ESBR átfogó gyűjteményt készített az ilyen intézkedésekről, lásd a „Policy measures in response to the COVID-19 pandemic” (A Covid19—világjárványra válaszul hozott szakpolitikai intézkedések) című dokumentumot.

vállalatok hitelezését. Ez pedig hozzájárult a vilájárvány okozta gazdasági sokk¹⁷ enyhítéséhez.

Bár az uniós bankrendszer általános tőkeszintje jelenleg átlagosan kielégítőnek tekinthető, a nagy pénzügyi válságot követően azonosított problémák egy része még mindig megoldásra vár. Az EBH és az EKB által végzett elemzések azt mutatták, hogy az uniós bankok által belső modellek alkalmazásával kiszámított tőkekövetelmények jelentős mértékű változékonyságot mutattak, amelyet nem indokoltak a mögöttes kockázatok különbségei, és amely végső soron aláássa tőke megfelelési mutatóik megbízhatóságát és összehasonlíthatóságát. Emellett a sztenderd módszerek alkalmazásával kiszámított tőkekövetelmények kockázati érzékenységének hiánya egyes pénzügyi termékek vagy tevékenységek (és így az elsősorban az ezeken alapuló konkrét üzleti modellek) esetében elégtelen vagy indokolatlanul magas tőkekövetelményeket eredményez. E problémák kezelése érdekében a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2017 decemberében megállapodott a nemzetközi előírások végleges reformcsomagjáról¹⁸. 2018 márciusában a G20-ak pénzügyminiszterei és jegybankelnökei üdvözölték ezeket a reformokat, és ismételten megerősítették elkötelezettségüket a teljes körű, időben történő és következetes végrehajtás mellett. 2019-ben a Bizottság bejelentette, hogy e reformoknak az uniós prudenciális keretben történő végrehajtására érdekében jogalkotási javaslatot kíván benyújtani¹⁹.

A Covid19-vilájárvány miatt a javaslat előkészítése késedelmet szenvedett. A késedelem a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2020. március 26-i határozatával függött össze, amely szerint a Bazel III. reform végső elemeinek korábban megállapított végrehajtási határideje egy évvel későbbre tolódik.²⁰

A fentiekre tekintettel a jelenlegi jogalkotási kezdeményezésnek két általános célkitűzése van: a Covid19-válság utáni helyreállítás összefüggésében hozzájárulás a pénzügyi stabilitáshoz és hozzájárulás a gazdaság folyamatos finanszírozásához. Ezek az általános célkitűzések négy konkrétabb célkitűzésre bonthatók:

- (1) a kockázatalapú tőkekövetelmény-keret megerősítése anélkül, hogy a tőkekövetelmények összességében jelentős mértékben megnövekednének;
- (1) a prudenciális keretben fokozottabb összpontosítás a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokra;
- (2) a felügyeleti hatáskörök és eszközök további összehangolása; valamint
- (3) a bankok nyilvános közzétételekkel kapcsolatos adminisztratív költségeinek csökkentése és a bankok prudenciális adataihoz való hozzáférés javítása.
- (1) A kockázatalapú tőkekövetelmény-keret megerősítése

Az ideiglenesen kiemelt gazdasági feltételek nem változtatták meg e strukturális reform végrehajtásának szükségességét. A lezáratlan kérdések megoldásához, az uniós bankok pénzügyi stabilitásának további megerősítéséhez, és annak biztosításához, hogy e bankok jobban tudják támogatni a gazdasági növekedést és ellen tudjanak állni a potenciális jövőbeli

¹⁷ Az EKB a 2020 júliusában közzétett Covid19 sebezhetőségi elemzésében rámutatott, hogy a legnagyobb euróövezeti bankok elég tőkeerősek ahhoz, hogy ellenálljanak egy rövid ideig tartó mély recesszióknak, és hogy súlyosabb recesszió esetén korlátozott lesz azoknak a bankoknak a száma, amelyek nem rendelkeznek elegendő tőkeforrással (lásd: https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2.en.pdf).

¹⁸ Lásd: <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm>

¹⁹ Lásd: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_6269

²⁰ Pontosabban az alkalmazás kezdőnapja 2023. január 1-jére, a reform végleges elemeinek teljes körű alkalmazása pedig 2028. január 1-jére módosul.

válságoknak, valamint annak előmozdításához, hogy a tőkeszintek a bankok között összehasonlíthatóak legyenek, szükség van a reform befejezésére. A végleges Bázeli III elemek végrehajtása azért is szükséges, hogy az intézmények számára a prudenciális keret évtizedes reformjának befejezésével garantált legyen a szükséges szabályozási biztonság.

Végezetül, a reform befejezése összhangban van az EU nemzetközi szabályozási együttműködés iránti elkötelezettségével, valamint azokkal a konkrét lépésekkel, amelyeket az Unió egyes partnerei a reform időben és hűen történő végrehajtása érdekében bejelentettek vagy már megtettek.

(2) A prudenciális keretben fokozottabb összpontosítás a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokra

Egy másik ugyanilyen fontos reformigény a Bizottságnak a fenntartható gazdaságra való átállással kapcsolatos, folyamatban lévő munkájából ered. Az európai zöld megállapodásról szóló bizottsági közlemény²¹ és az EU 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzésének eléréséről szóló bizottsági közlemény (a továbbiakban: „Irány az 55 %!” célkitűzés)²² egyértelműen meghatározta a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy az uniós gazdaságot fenntartható gazdasággá alakítja át, ugyanakkor foglalkozik az éghajlatváltozás elkerülhetetlen következményeivel is. Meghirdette továbbá a korábbi kezdeményezésekre és jelentésekre – például a fenntartható növekedés finanszírozásáról²³ szóló cselekvési tervre és a fenntartható finanszírozással foglalkozó technikai szakértői csoport²⁴ jelentéseire – épülő fenntartható finanszírozási stratégiát²⁵, ugyanakkor megerősítette a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy e területen biztosítja az európai zöld megállapodás ambiciózus céljaival való összhangot.

A Bizottság fenntarthatósági céljaihoz kapcsolódó átállás példa nélküli finanszírozási erőfeszítéseket tesz szükségessé az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás, a természeti tőke helyreállítása, valamint a reziliencia és a szélesebb értelemben vett társadalmi tőke megerősítése érdekében. Az államháztartás ehhez önmagában nem lesz elegendő. A fenntartható, karbonsemleges, körforgásos és igazságos gazdaságra való átállásba irányuló magánberuházásoknak növekedniük kell ahhoz, hogy az e célok eléréséhez mozgósítandó források becsült mennyiség rendelkezésre állhasson. A Bizottság zöld finanszírozási stratégiájának célja, hogy a pénzügyi rendszer központi elemévé tegye a zöld és fenntartható finanszírozást. A banki alapú közvetítés ezért döntő szerepet fog játszani a fenntarthatóbb gazdaságra való átállás finanszírozásában. Ugyanakkor ez az átállás valószínűleg kockázatokkal jár a bankok számára, amelyeket a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok minimalizálása érdekében megfelelően kezelniük kell. Ez az a terület, ahol prudenciális szabályozásra van szükség, és ahol e szabályozás kulcsszerepet játszhat. Az uniós stratégia ezt elismerte, és kiemelte, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat jobban be kell építeni az uniós prudenciális keretbe. A jelenlegi jogi követelmények önmagukban nem elegendőek ahhoz, hogy ösztönözzék a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok bankok általi rendszerszintű és következetes kezelését.

(3) A felügyeleti hatáskörök és eszközök további összehangolása

²¹ Lásd: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640>

²² Lásd: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN>

²³ Lásd: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097>

²⁴ Lásd: https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en

²⁵ Lásd: COM(2021) 390 final.

Egy másik kiemelt terület a prudenciális szabályok megfelelő érvényesítése. A felügyeleteknek rendelkezniük kell az ehhez szükséges eszközökkel és hatáskörökkel (pl. hatáskör a bankok és tevékenységeik engedélyezésére, vezetésük alkalmasságának értékelésére vagy a szabályok megszegésének szankcionálására). Bár az uniós jogszabályok biztosítják a harmonizáció minimális szintjét, a felügyeleti eszköztár és eljárások tagállamonként igen eltérőek. A felügyeleti hatóságok rendelkezésre álló egyes hatáskörök és eszközök meghatározásában és a tagállamokban történő alkalmazásában kialakult széttagolt szabályozási környezet aláássa az egyenlő versenyfeltételeket a belső piacon, és kétségeket vet fel az uniós bankok megbízható és prudens irányításával és felügyeletével kapcsolatban. Ez a probléma különösen súlyos a bankunió összefüggésében. A 21 különböző jogrendszer közötti különbségek megakadályozzák az egységes felügyeleti mechanizmus hatékony és eredményes működését. Emellett a határokon átnyúló módon működő bankcsoportoknak ugyanarra a prudenciális kérdésre vonatkozóan számos különböző eljárással kell foglalkozniuk, ami indokolatlanul növeli az adminisztratív költségeiket.

- (4) A bankok nyilvános közzétételekkel kapcsolatos adminisztratív költségeinek csökkentése és a bankok prudenciális adataihoz való hozzáférés javítása.

Erre a javaslatra a piaci fegyelem további erősítése érdekében is szükség van. Egy másik fontos eszközről van szó, amelynek célja, hogy a befektetők nyomon követhessék a bankok magatartását. Ehhez hozzá kell férniük a szükséges információkhoz. A prudenciális információkhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jelenlegi nehézségek megfosztják a piaci szereplőket a bankok prudenciális helyzetének megítéléséhez szükséges információktól. Ez végső soron csökkenti a bankokra vonatkozó prudenciális keret hatékonyságát, és kétségeket vethet fel a bankszektor rezilienciáját illetően, különösen stresszhelyzetben. Ezért a javaslat célja, hogy a prudenciális adatokhoz való hozzáférés és a bankszektoron belüli összehasonlíthatóság javítása érdekében a prudenciális információk nyilvánosságra hozatala központosításra kerüljön. Az EBH által létrehozott egyetlen hozzáférési ponton történő központi nyilvánosságra hozatal célja továbbá az intézmények – különösen az egyszerű szervezeti felépítésű, kis méretű intézmények – adminisztratív terheinek csökkentése.

Egy másik ágazatközi célkitűzés, amely szilárd uniós keretet biztosít az EU-ban banki szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli csoportok számára, a brexit után új dimenziót kapott. A harmadik országbeli fióktelepek létrehozása alapvetően csak a nemzeti jogszabályok hatálya alá tartozik, és a tőkekövetelmény-irányelv nagyon korlátozott mértékben harmonizálja azt. Az EBH által az intézmények számára készített legutóbbi jelentés²⁶ szerint a jelenlegi hiányos szabályozási környezet egyrészt jelentős szabályozói és felügyeleti arbitrázs lehetőségeket kínál a harmadik országbeli fióktelepek számára a banki tevékenységek folytatása során, másrészt a felügyeleti ellenőrzés hiányához és az EU pénzügyi stabilitásával kapcsolatos kockázatok növekedéséhez vezet.

A felügyeleti hatóságok gyakran nem rendelkeznek azokkal az információkkal és hatáskörökkel, amelyekre e kockázatok megfelelő kezeléséhez szükségük van. A közös prudenciális, irányítási és részletes felügyeleti adatszolgáltatási követelmények hiánya, valamint a harmadik országbeli csoportok különböző szervezeteinek/tevékenységeinek felügyeletéért felelős hatóságok közötti elégtelen információcsere fehér foltokat hagy. Az EU az egyetlen olyan jelentős joghatóság, ahol az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak nincs

²⁶ EBA/REP/2021/20. A tőkekövetelmény-irányelv értelmében az EBH-nak jelentést kell tennie a harmadik országbeli fióktelepek jelenlegi eltérő kezeléséből eredő szabályozási arbitrázsról. Ez a jelentés számba veszi a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó nemzeti rendszereket, és megerősíti, hogy továbbra is jelentős különbségek vannak e fióktelepek nemzeti kezelésében és a fogadó felügyeleti hatóság részvételének mértékében.

teljes körű rálátása a leányvállalatok és fióktelepek útján működő harmadik országbeli csoportok tevékenységeire. Ezek a hiányosságok nemcsak kockázatot jelentenek az EU pénzügyi stabilitására és piaci integritására nézve, hanem hatással vannak a különböző tagállamokban működő harmadik országbeli csoportok, valamint az uniós székhelyű bankok közötti egyenlő versenyfeltételekre is.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A tőkekövetelmény-irányelvre és a tőkekövetelmény-rendeletre vonatkozó javaslatok több eleme követi a nemzetközi szinten vagy az EBH által végzett munkát, míg a tőkekövetelmény-irányelv nemzeti átültetése és alkalmazása óta – többek között az egységes felügyeleti mechanizmus keretében – szerzett gyakorlati tapasztalatok miatt szükségessé vált a prudenciális keret egyéb kiigazítása.

A javaslat módosítja a meglévő jogszabályokat, és teljes mértékben összhangba hozza azokat a prudenciális szabályozás és a bankok felügyelete terén meglévő előírásokkal. A tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv felülvizsgálatának célja a Bázeli III. reform EU-n belüli végrehajtásának véglegesítése a bankszektor rezilienciájának további megerősítéséhez szükséges intézkedések bevezetésével.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Közel tíz év telt el azóta, hogy az európai állam- és kormányfők megállapodtak a bankunió létrehozásáról; a bankunió két pillére – egységes felügyelet és szanálás – van érvényben, amelyek az összes uniós intézményre vonatkozó egységes szabályrendszer szilárd alapjain állnak.

E javaslat célja, hogy továbbra is egységes szabályrendszert biztosítson valamennyi uniós intézmény számára, függetlenül attól, hogy a bankunió belül vagy kívül működik-e. E kezdeményezés fent ismertetett átfogó célkitűzései teljes mértékben következetesek és összhangban állnak a pénzügyi stabilitás előmozdítását célzó alapvető uniós célkitűzésekkel, ezzel csökkentve a valamely intézmény szanálása esetén szükséges adófizetői tehervállalás valószínűségét és mértékét, továbbá hozzájárul a gazdaság harmonikus és fenntartható finanszírozásához, ami elősegíti a magas szintű versenyképességet és fogyasztóvédelmet.

Végezetül, a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok elismerésével és e kockázati elemeknek a prudenciális keretbe történő beépítésével, a kezdeményezés kiegészíti a fenntarthatóbb és reziliensebb pénzügyi rendszerre irányuló átfogóbb uniós stratégiát.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat olyan intézkedéseket irányoz elő, amelyek a belső piac stabilitásának biztosítása érdekében az Unióban meghatározzák a bankok tevékenységének megkezdését, folytatását és felügyeletét. A belső piacon jelenleg a finanszírozás legnagyobb részét az Unió pénzügyi rendszerének egyik alapvető elemét képező banki tevékenység biztosítja. Az Uniónak egyértelmű megbízatása van arra, hogy eljárjon a belső piacot érintő kérdésekben, és ehhez a megfelelő jogalapot a Szerződés vonatkozó cikkei²⁷ jelentik, amelyek alátámasztják az Unió e területen meglévő hatásköreit.

²⁷ A Szerződésnek a letelepedés szabadságára (különösen az EUMSZ 53. cikke), a szolgáltatásnyújtás szabadságára (EUMSZ 59. cikk), valamint a belső piac létrehozására és működésére vonatkozó

A javasolt módosítások jogalapja, amely megegyezik a módosításra kerülő jogalkotási aktusok jogalapjával, a tőkekövetelmény-rendelet módosításáról szóló rendeletjavaslat esetében az EUMSZ 114. cikke, a tőkekövetelmény-irányelv módosításáról szóló irányelvjavaslat esetében pedig az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdése.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A jogalap a belső piac területéhez tartozik, amely az EUMSZ 4. cikke értelmében megosztott hatáskörnek minősül. A legtöbb mérlegelt intézkedés a meglévő uniós jog aktualizálását és módosítását jelenti, és mint ilyen, olyan területeket érint, amelyeken az Unió már gyakorolta hatáskörét, és nem áll szándékában megszüntetni e hatáskör gyakorlását. Néhány intézkedés (különösen a tőkekövetelmény-irányelvet módosító intézkedések) célja az irányelvben meghatározott célkitűzések következetes megvalósítása érdekében további harmonizáció bevezetése.

Mivel a javasolt intézkedésekkel elérni kívánt célkitűzések célja a már meglévő uniós jogszabályok kiegészítése, ezért ezek jobban megvalósíthatók uniós szinten, mint különböző nemzeti kezdeményezések révén. Azok a nemzeti intézkedések, amelyek célja például olyan szabályok jogszabályba foglalás útján történő végrehajtása, amelyek jellegüknél fogva nemzetközi lábnyommal is rendelkeznek – mint például a Bazel III szerinti globális standard vagy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok jobb kezelése – nem lennének olyan hatékonyak a pénzügyi stabilitás biztosításában, mint az uniós szabályok. A felügyeleti intézkedések, a közzétételek és a harmadik országbeli fióktelepek tekintetében a kezdeményezés – ha kizárólag nemzeti szinten marad – csökkentheti az átláthatóságot és növelheti az arbitrázs költségeit, ami a verseny torzulásához vezethet, és hatással lehet a tőkeáramlásra. Emellett a nemzeti intézkedések elfogadása jogi szempontból kihívást jelentene, mivel a tőkekövetelmény-rendelet már szabályozza a banki ügyeket, ideértve a kockázati súlyokat, az adatszolgáltatást és a közzétételeket, valamint a tőkekövetelmény-rendelethez kapcsolódó egyéb követelményeket.

Ezért a legjobb megoldásnak a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv módosítása tűnik. Ez szükség esetén megfelelő egyensúlyt teremt a szabályok harmonizálása és a nemzeti rugalmasság fenntartása között, még hozzá az egységes szabályrendszer veszélyeztetése nélkül. A módosítások még inkább előmozdítanák a prudenciális követelmények egységes alkalmazását, a felügyeleti gyakorlatok közelítését, és egyenlő versenyfeltételeket biztosítanának a banki szolgáltatások egységes piacán. Ez különösen fontos a bankszektorban, ahol az uniós egységes piacon számos hitelintézet működik. A hitelintézetek összevont alapú hatékony felügyeletéhez elengedhetetlen a teljes együttműködés és bizalom az egységes felügyeleti mechanizmuson belül, valamint a felügyeleti kollégiumok és az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő illetékes hatóságok között. Nemzeti rendelkezésekkel nem érhetők el a fenti célkitűzések.

- **Arányosság**

Az arányosság kérdése a javaslatot kísérő hatásvizsgálat szerves részét képezte. A különböző szabályozási területeken javasolt módosításokat az arányossági célkitűzés szempontjából egyenként értékelték. Emellett számos területen értékelték a meglévő szabályok arányosságának hiányát, és elemezték a kisebb intézmények adminisztratív terheinek és megfelelési költségeinek csökkentésére irányuló konkrét lehetőségeket.

szabályok közelítésére (az EUMSZ 114. cikke) vonatkozó cikkei jogosítják fel az Uniót intézkedések elfogadására.

Például a prudenciális vonatkozású események bankok általi előzetes bejelentésének kötelezettségét előíró módosításokra olyan lényegességi küszöbértékek vonatkoznak, amelyek alatt az eseményeket nem kell bejelenteni. A harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó új keretrendszer szerint a kis méretűnek és kevésbé kockázatosnak minősülő fióktelepekre (2. osztályú harmadik országbeli fióktelepek) kevésbé szigorú prudenciális és jelentéstételi követelmények vonatkoznak. Végül az előzetes megfelelés- és alkalmasság-értékelésre vonatkozó új követelményeket kizárólag a nagy pénzügyi intézményekhez igazították.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az intézkedések végrehajtására a javaslat értelmében a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv rendelet, illetve irányelv útján történő módosításával kerül sor. A javasolt intézkedések valóban hivatkoznak az említett jogi eszközökbe beépített, már meglévő rendelkezésekre (vagyis a kockázatalapú tőkekövetelmények kiszámításának kereteire, valamint az Unió-szerte a felügyeleték számára biztosított hatáskörökre és eszközökre), illetve továbbfejlesztik azokat.

A tőkekövetelmény-irányelvre vonatkozóan a szankcionálási hatásköröket érintő néhány javasolt módosítás bizonyos fokú rugalmasságot biztosítana abban a tekintetben, hogy a nemzeti jogba való átültetés során a tagállamok eltérő szabályokat állapítsanak meg.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

A Bizottság számos lépést és különböző kezdeményezéseket tett annak értékelésére, hogy a bankokra vonatkozó jelenlegi uniós prudenciális keret és az érvényes nemzetközi előírások végrehajtása megfelelő-e annak biztosításához, hogy az uniós bankrendszer stabil és a gazdasági sokkhatásokkal szemben reziliens legyen, illetve továbbra is az uniós gazdaság folyamatos finanszírozásának fenntartható forrása maradjon.

A Bizottság összegyűjtötte az érdekelt felek véleményét a hitelkockázat, a működési kockázat, a piaci kockázat, a hitelértékelési korrekciós kockázat, az értékpapír-finanszírozási ügyletek, valamint a tőkepadló témakörökben. A Bázeli III végrehajtásával kapcsolatos ezen elemek mellett a Bizottság más témákban is konzultált azzal a céllal, hogy Unió-szerte konvergencia és következetes felügyeleti gyakorlatokat biztosítson, valamint enyhítse az intézmények adminisztratív terheit.

A 2019 októbere és 2020. január eleje között lefolytatott nyilvános konzultációt²⁸ egy 2018 tavaszán tartott első feltáró konzultáció²⁹ előzte meg, amelyben az érdekelt felek célzott csoportjának első véleményét kérték ki a nemzetközi megállapodásról. A két konzultáció eredményei beépültek a hatásvizsgálatot kísérő jogalkotási kezdeményezés előkészítésébe.

A fent említett kezdeményezések mindegyike egyértelműen bizonyította, hogy naprakészé kell tenni és ki kell egészíteni a jelenlegi szabályokat annak érdekében, hogy i. a bankszektor

²⁸ Lásd: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-public-consultation_hu

²⁹ Lásd: https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en

kockázatai tovább csökkenjenek és ii. javuljon az intézmények képessége a gazdaság megfelelő módon történő finanszírozására.

A konzultáció összefoglalását a hatásvizsgálat 2. melléklete tartalmazza.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság szakértői véleményként felhasználta a Bázeli III. reform véglegesítésének végrehajtásáról az EBH által készített hatásvizsgálatot³⁰. Emellett a Bizottság szolgálatai figyelembe vették az EKB makrogazdasági elemzését is. Ez az elemzés, amely a hatásvizsgálatban szerepel, aktualizálja a 2019 decemberében közzétett korábbi makrogazdasági elemzést.

- **Hatásvizsgálat³¹**

A hatásvizsgálat – azon az alaphelyzeten kívül, amikor nem kerül sor uniós fellépésre – számos szakpolitikai alternatívát vizsgált meg négy fő szakpolitikai dimenzió mentén. Amint azt a hatásvizsgálatban kidolgozott szimulációs elemzés és makrogazdasági modellezés mutatja, az előnyben részesített lehetőségek végrehajtásakor és a javaslatban szereplő valamennyi intézkedés figyelembevétele esetén az uniós bankok minimális tőkekövetelményének súlyozott átlaga a tervezett átmeneti időszakot követően, várhatóan hosszú távon (2030-ig) +6,4 %-ról +8,4 %-ra nő. Középtávon (2025-ben) a növekedés várhatóan +0,7 % és +2,7 % között mozog.

Az EBH becslései szerint ez a hatás azt eredményezheti, hogy korlátozott számú nagy uniós banknak (a vizsgált mintában szereplő 99 bankból 10-nek) az előnyben részesített lehetőség szerinti új minimális tőkekövetelmények teljesítése érdekében együttesen további tőkeösszegeket kell bevonnia (a 10 bank esetében kevesebb mint 27 milliárd EUR-t). Ennek az összegnek a figyelembevétele érdekében a mintában szereplő 99 bank (amelyek az uniós banki eszközök 75 %-át képviseli) 2019 végén összesen 1 414 milliárd EUR összegű szavatoló tőkével rendelkezett, és 2019-ben összesen 99,8 milliárd EUR nyereséget könyvelt el.

Míg a szabályok módosításának végrehajtása a bankoknál egyszeri adminisztratív és működési költségekkel járna, több előnyben részesített lehetőség (pl. a belső modellen alapuló megközelítések megszüntetése) esetében az előidézett egyszerűsítések a jelenlegihez képest várhatóan csökkenteni fogják a visszatérő költségeket.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

E kezdeményezés célja a bankokra vonatkozó, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által 2017 és 2020 között elfogadott nemzetközi prudenciális előírások uniós végrehajtásának befejezése. A kezdeményezéssel teljessé válna a Bázeli III. reform uniós végrehajtása, amelyet a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság a nagy pénzügyi válság nyomán indított útjára. Ez a

³⁰ Az EBH a 2020 decemberében közzétett jelentésében ismertette a 99 bankból álló ugyanazon minta figyelembevételével, de a korábbi hatásvizsgálatuk során felhasznált 2018. II. negyedévi adatok alapján számított hatást. 2018 második negyedéve és 2019 negyedik negyedéve között a teljes minimális tőkekövetelmény-növekedés több mint 5 százalékponttal mérséklődött (+24,1 %-ról +18,5 %-ra), miközben a bankok tőkehiánya több mint felére csökkent (109,5 milliárd EUR-ról 52,2 milliárd EUR-ra).

³¹ SWD(2021) 321 (RIA). A hatásvizsgálat nem foglalta magában a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó javaslat értékelését, mivel az EBH-nak az elemzés alapjául szolgáló jelentését 2021. június 23-án tették közzé. Ez az indoklás a harmadik országbeli fióktelepekről szóló szakasz részeként tartalmazza a javaslat EBH-jelentésén alapuló hatásvizsgálatát.

reform önmagában a nagy pénzügyi válság előtt és alatt érvényben lévő prudenciális keret, nevezetesen a Bázeli II keretrendszer átfogó felülvizsgálata volt (az EU-ban ezt a keretrendszert a 2006/48/EK irányelv, azaz az eredeti tőkekövetelmény-irányelv hajtotta végre). A Bizottság a végrehajtásra irányuló munkája során felhasználta a prudenciális keretrendszer Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság általi átfogó felülvizsgálatának eredményeit, valamint az EBH, az EKB és más érdekelt felek által szolgáltatott információkat. Mivel a végleges Bázeli III reformok uniós végrehajtására még nem került sor, célravezetőségi vizsgálatot vagy ismételt célravezetőségi vizsgálatot sem végeztek még.

- **Alapvető jogok**

Az EU elkötelezett az alapvető jogok magas szintű védelme iránt és számos emberi jogi egyezmény aláírója. Ebben az összefüggésben a javaslat valószínűleg nem gyakorol közvetlen hatást az említett jogokra, amelyeket az emberi jogokról szóló legfontosabb ENSZ-egyezmények, az uniós Szerződések elválaszthatatlan részét képező uniós Alapjogi Charta, és az emberi jogok európai egyezménye (EJEE) tartalmaz.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az EU költségvetését érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javasolt módosítások hatálybalépése legkorábban 2023-ban várható. A módosítások szorosan kapcsolódnak a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv más, már hatályban lévő és 2014 óta – valamint a kockázatcsökkentési intézkedéscsomag által bevezetett intézkedések tekintetében 2019 óta – nyomon követett rendelkezéseivel.

A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és az EBH továbbra is összegyűjti a fő mérőszámok (tőkemegfelelési, tőkeáttételi mutató, likviditási intézkedések) nyomon követéséhez szükséges adatokat. Ez lehetővé teszi az új szakpolitikai eszközök hatásának jövőbeli értékelését. A rendszeres felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás és a stressztesztelés is hozzájárul a javasolt új intézkedések érintett intézményekre gyakorolt hatásának nyomon követéséhez és a kisebb intézmények sajátosságainak figyelembevételével előírt rugalmasság és arányosság megfeleltetéséhez. Emellett az EBH az egységes felügyeleti mechanizmussal és az illetékes nemzeti hatóságokkal együtt integrált jelentéstételi eszközt (EUCLID) dolgoz ki, amely várhatóan hasznos eszköz lesz a reformok hatásának nyomon követésére és értékelésére. Végezetül a Bizottság továbbra is részt vesz a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság munkacsoportjaiban és az Európai Központi Bank (EKB) és az EBH által alapított közös munkacsoportban, amelyek nyomon követik az intézmények szavatolótőkéjének és likviditási pozícióinak dinamikáját globálisan, illetve uniós szinten.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Nincs szükség magyarázó dokumentumokra.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az illetékes hatóságok függetlensége

A közelmúlt fejleményei megmutatták, hogy egyértelműbb és működőképesebb rendelkezésekre van szükség az illetékes hatóságok függetlenségének elvére vonatkozóan. A 4. cikk módosításának célja annak egyértelmű meghatározása, hogy a tagállamoknak miként kell biztosítaniuk az illetékes hatóságok – beleértve azok személyzetét és irányító szerveiket is – függetlenségének megőrzését. Minimumkövetelmények bevezetésére kerül sor annak érdekében, hogy megelőzhető legyen az összeférhetetlenség az illetékes hatóságok, azok alkalmazottai és irányító testületei felügyeletifeladat-ellátása során, és az EBH megbízást kap arra, hogy – figyelembe véve a nemzetközi bevált gyakorlatokat – e tekintetben iránymutatásokat dolgozzon ki.

Felügyeleti hatáskörök

A bankunió a hatékonyság érdekében, a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára, és végső soron a felügyeleti tevékenységet meghatározó különböző nemzeti szabályok megfelelő mértékű harmonizációjára támaszkodik. A tagállamok közötti bizonyos eltérések e tekintetben rendkívül károsnak tekinthetők a bankunió megfelelő működésére nézve. Ez különösen a felügyeleti hatáskörökre vonatkozik. Bár a tőkekövetelmény-irányelv felsorolja az illetékes hatóságok számára Uniószerzőt biztosítandó felügyeleti hatáskörök minimális körét, ezek közül néhány számos tagállamban már létezik, míg másokban nem. Ez a helyzet egyenlőtlen versenyfeltételekhez és potenciálisan szabályozási arbitrázshoz vezet. Emellett egyes illetékes hatóságok számára lehetetlenné teszi, hogy beavatkozzanak a felügyelt szervezet által lebonyolított olyan ügyletekbe, amelyek komoly prudenciális és/vagy pénzügyi/terrorizmusfinanszírozási aggályokat vethetnek fel.

E helyzet orvoslása érdekében a Bizottság javaslata a tőkekövetelmény-irányelvben meghatározott felügyeleti hatáskörök listáját kiterjeszti az illetékes hatóságokra, így e hatáskörök az olyan műveletekre is vonatkoznak, mint például a hitelintézet pénzügyi vagy nem pénzügyi szervezetben való jelentős részesedésszerzése (a jelenlegi III. cím új 3. fejezete), a jelentős vagyonátruházás (új 4. fejezet) és az egyesülés vagy szétválás (új 5. fejezet). Ezek a felügyeleti hatáskörök biztosítani fogják, hogy az illetékes hatóságokat előzetesen értesítsék (27a., 27f. és 27j. cikk), rendelkezzenek az e műveletek prudenciális értékeléséhez szükséges valamennyi információval, és végső soron ellenezhessék azoknak a műveleteknek a végrehajtását, amelyek károsak az érintett felügyelt szervezetek prudenciális profiljára (27b., 27g. és 27k. cikk).

Ezeknek az új felügyeleti hatásköröknek a kialakítása biztosítja az arányos jellegüket, és különösen azt, hogy a felügyelt szervezetekre és az illetékes hatóságokra ne hárítsanak indokolatlan további adminisztratív terheket. Először is, a befolyásoló részesedés hitelintézetek általi megszerzéséhez, valamint az (aktív és passzív) vagyon átruházásához kapcsolódó hatáskörök csak a jelentősnek tekintett ügyletek esetében alkalmazandók. A hitelintézetekben való jelentős részesedésszerzés esetében alkalmazotthoz hasonló hallgatólágos jóváhagyási mechanizmusról van szó annak érdekében, hogy a felügyelt szervezetek számára garantált legyen a jogbiztonság és az illetékes hatóságoknak ne kelljen szükségtelenül részt venniük határozatok elfogadására irányuló szabványos eljárásban. Csak egyesülések és szétválások esetében írják elő az illetékes hatóságok előzetes jóváhagyását minden esetben (kivéve, ha a művelet csoporton belül történik), amennyiben ez nem vezet olyan helyzethez, amelyben a szétválással vagy az egyesüléssel létrejövő új jogalanyok hitelintézeti engedélyt vagy pénzügyi holdingtársaságként való jóváhagyást kellene kérnie.

Ezen túlmenően, annak érdekében, hogy biztosítható legyen az egyetlen műveletre (lehetőség szerint több illetékes hatóság bevonásával) elvégzendő különböző értékelések közötti megfelelő összhang, szoros együttműködésre van szükség az érintett illetékes hatóságok között, amelynek kereteit a kölcsönös bejelentésekre és az információk megosztására vonatkozó követelmények határozzák meg (27c., 27h. és 27k. cikk). Az együttműködés megkönnyítése céljából – de a bejelentési és értékelési eljárások megfelelő észszerűsítése, valamint a felügyelt szervezetekre és az illetékes hatóságokra háruló indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése érdekében is – a javaslat értelmében az EBH több felhatalmazást kap arra, hogy ezen új felügyeleti hatáskörök tekintetében kiegészítse a tőkekövetelmény-irányelvben előírányzott jogi keretet. Ezek a felhatalmazások olyan kérdésekre vonatkoznak, mint az illetékes hatóságok számára küldendő információk, az értékelési folyamat, a vonatkozó értékelési kritériumok további részletezése vagy az esetlegesen érintett különböző illetékes hatóságok közötti együttműködés.

Ezekről a módosításokról külön megbeszéléseket folytattak a banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportban.

Megfelelőség & alkalmasság

A megfelelőségi és alkalmassági keret az uniós bankfelügyeleti jog egyik legkevésbé harmonizált területe, ezért szükség van a tőkekövetelmény-irányelv módosítására ahhoz, hogy biztosítható legyen a vezető testület tagjai és a kiemelt funkciót betöltő személyek következetesebb, hatékonyabb és eredményesebb felügyelete. A szabályozó és felügyeleti szervek által a további felügyeleti konvergencia biztosítása érdekében tett erőfeszítések³² ellenére a felügyelet javítása érdekében jogszabályi módosításokra van szükség. Az igazgatósági tagokra vonatkozó jelenlegi keret, amely a tőkekövetelmény-irányelvet végrehajtó nemzeti jogszabályokon alapul, nagyrészt elvekre épül, és ezért nem részletezi, hogy a felügyeleti szerveknek hogyan és mikor kell elvégezniük a megfelelőségi és alkalmassági értékeléseket. Ami a kiemelt funkciót betöltő személyeket illeti, a tőkekövetelmény-irányelvből hiányzó fogalommeghatározás és keret miatt egyes felügyeleti hatóságok nem azonosították őket megfelelően, és ezért nem értékelték a feladatuk ellátására való alkalmasságukat, míg más hatóságok többféle módon teszik ezt meg. Ez a széttagolt szabályozási környezet súlyos problémát jelent, különösen a bankunióban. Ezért a 91. cikkben foglalt megfelelési kritériumokon túl a 91a. és 91b. cikk bevezetése egyértelművé teszi, hogy a bankok és az illetékes hatóságok milyen szerepet töltenek be az igazgatósági tagok megfelelésének ellenőrzésében, beleértve az értékelés időzítését is. A rendelet kiegészül a 91c. és 91d. cikkel, amelyek minimumkövetelményeket határoznak meg a kiemelt funkciót betöltő személyek számára.

A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében olyan sürgős helyzetekben, amikor korai beavatkozási intézkedések alkalmazásával vagy szanálási intézkedések illetékes hatóságok és szanálási hatóságok általi végrehajtásával összefüggésben eltávolítják vagy leváltják a vezető testület vagy a felső vezetés tagjait, a megfelelőségi és alkalmassági értékelést e személyek hivatalba lépését követően kell elvégezni.

A fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné nyilvánítás (FOLTF) és az engedély visszavonása közötti kölcsönhatás tisztázása

³² Lásd: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines-on-the-assessment-of-the-suitability-of-members-of-the-management-body>
Lásd: https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.fap_guide_201705_rev_201805.en.pdf

A módosuló 18. cikk egyértelművé teszi, hogy amennyiben az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság a hitelintézetet fizetésképtelenné vagy valószínűleg fizetésképtelenné nyilvánítja (FOLTF), úgy az illetékes hatóság jogosult visszavonni a banki engedélyt.

Néhány közelmúltbeli eset rávilágított a prudenciális és a szanálási keretrendszer nem megfelelő összehangolására. Például, az uniós bankszanálási keret alapján nem csupán a tényleges fizetésképtelenség vagy a tényleges illikviditás, hanem a valószínű fizetésképtelenség és a valószínűsíthető illikviditás is alapul szolgál annak megállapításához, hogy egy hitelintézet FOLTF-nek minősül-e. Ehelyett a nemzeti fizetésképtelenségi jogszabályok általában tényleges fizetésképtelenséghez és/vagy tényleges illikviditáshoz kötik a fizetésképtelenségi eljárás megindítását. A fizetésképtelenségre vonatkozó nemzeti jogszabályi keret egyes elemei nem kezelhetők a tőkekövetelmény-irányelv módosításával. A javaslat azonban az 18. cikk g) pontjában egyértelművé kívánja tenni, hogy amennyiben egy hitelintézet FOLTF helyzetben van, és ezzel egyidejűleg nem felel meg a szanálás elindításához szükséges egyéb feltételeknek (közérdek fennállása, a válság megoldásának piacvezérelt alternatívájának hiánya), fel kell függesztenie a banki tevékenységét, és a nemzeti jogszabályok alapján felszámolásra kell kerülnie.

Környezeti, társadalmi és irányítási (ESG) kockázatok

A tőkekövetelmény-irányelv és a tőkekövetelmény-rendelet több cikke új rendelkezésekkel egészül ki, illetve kiigazításra kerül annak érdekében, hogy kezelni tudja azokat a jelentős kockázatokat, amelyekkel a hitelintézeteknek az éghajlatváltozás miatt, továbbá az éghajlatváltozás és egyéb más környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok kezeléséhez szükséges mélyreható gazdasági változások következtében szembe kell nézniük. A rendszerkockázati tőkepuffer keretére vonatkozó, a 133. cikkben foglalt rendelkezések már felhasználhatók különféle rendszerkockázatok kezelésére, amelyek az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatok is lehetnek. Az érintett illetékes vagy kijelölt hatóságok előírhatják, hogy a hitelintézetek rendszerkockázati tőkepuffert tartsanak fenn azon kockázatok kezelése érdekében, amelyek súlyos negatív következményekkel járhatnak a tagállamok pénzügyi rendszerére és realgazdaságára nézve, amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta előírása hatékonyan és arányosan minősül a kockázat csökkentése szempontjából. A 133. cikk (5) bekezdése szerint az érintett illetékes vagy kijelölt hatóságok által az 133. cikk alapján hozott intézkedések alkalmazhatók bizonyos kitétségek kategóriákra vagy azok alcsoportjaira, például az éghajlatváltozással kapcsolatos fizikai és átállási kockázatokkal összefüggő kitétségekre. A makroprudenciális keret e kockázatok kezelésére való alkalmassága a makroprudenciális keret 2022. évi felülvizsgálata során átfogó és strukturált módon értékelésre kerül.

A tőkekövetelmény-irányelv módosításra kerülő 73. és 74. cikke értelmében a hitelintézeteknek a belső tőkeigények értékelésére szolgáló stratégiáikban és eljárásaikban, valamint a megfelelő belső irányítási rendszereikben figyelembe kell venniük a rövid, közép- és hosszú távú ESG-kockázatokat.

A 76. cikk is hivatkozik az ESG-kockázatok jelenlegi és későbbi hatásaira, valamint előírja, hogy a vezető testület dolgozzon ki konkrét terveket e kockázatok kezelésére.

A tőkekövetelmény-irányelv 87a. cikke fenntarthatósági dimenziót vezet be a prudenciális keretbe annak érdekében, hogy biztosítsa az ESG-kockázatok jobb kezelését, és ösztönözze a banki finanszírozás fenntartható projektek közötti jobb elosztását, így segítve a fenntarthatóbb gazdaságra való átállást. A 87a. cikk lehetővé teszi továbbá az illetékes hatóságok számára annak felülvizsgálatát, hogy a bankok tevékenysége mennyire igazodik a vonatkozó uniós szakpolitikai célkitűzésekhez, illetve az átállás azon tágabb tendenciáihoz, amelyek a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel, valamint az ezekhez kapcsolódó kockázatok

bankok általi rövid, közép- és hosszú távú kezelésével függenek össze, és az illetékes hatóságok e felülvizsgálat során jobban megértsék e kockázatokat, valamint kezeljék azokat pénzügyi stabilitási aggályokat, amelyek abból adódhatnak, hogy a hitelintézetek továbbra sem kezelik megfelelő módon a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatértékelések következetességének biztosítása érdekében a 87a. cikk felhatalmazza az EBH-t, hogy részletesebben meghatározza a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok értékelésének kritériumait, beleértve azok azonosításának, mérésének, kezelésének és nyomon követésének módját, valamint azt, hogy a hitelintézeteknek milyen módon kell konkrét terveket készíteniük a reziliencia, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok hosszú távú negatív hatásai kezelésére és belső stressztesztelésére.

A felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) tekintetében az EBH a 98. cikkben felhatalmazást kap arra, hogy iránymutatásokat bocsásson ki a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak a SREP-be történő egységes beépítéséről.

A környezettel kapcsolatos és egyéb környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak a 97. cikk szerinti felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) keretében történő mérésére szolgáló, jövőbe tekintő stressztesztok relevanciájának fényében a 100. cikk módosítása lehetővé teszi, hogy az EBH a többi európai felügyeleti hatósággal együtt egységes módszertanokat dolgozhasson ki e kockázatok stressztesztjére, elsőbbséget biztosítva a környezettel kapcsolatos kockázatoknak, mivel a környezeti, társadalmi és irányítási kockázati adatok és módszertanok fejlődése következtében a többi tényező is figyelembe vehető.

A hitelintézetek kitétségeire, a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok irányítására és kezelésére vonatkozó felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás megkönnyítése érdekében a 98. cikk módosítása előírja, hogy az illetékes hatóságok a felülvizsgálati és értékelési tevékenységük során értékeljék az intézmények kitétségeinek megfelelőségét, valamint az e kockázatok kezelésére szolgáló rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat.

Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok könnyebben kezelhessék a bankok prudenciális helyzetére rövid, közép- és hosszú távon hatással levő környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat, valamint, hogy figyelembe vehessék e kockázati kategóriák sajátosságait, a 104. cikk a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok kezelésére szolgáló konkrét felügyeleti hatásköréről is rendelkezik.

Harmadik országbeli vállalkozások közvetlen banki szolgáltatásnyújtása az EU-ban

A hitelintézetek prudenciális szabályozás és felügyelet hatálya alá tartoznak, amelynek az a célja, hogy a csőd kockázata minimalizálható legyen, illetve a bekövetkezett csőd kezelése megakadályozza a csőd más hitelintézetekre és piaci szereplőkre történő rendezetlen továbbterjedését, valamint a pénzügyi rendszer ebből következő összeomlását (áttérjedési kockázat). Ezért a prudenciális szabályozás és felügyelet egyik fő célja az Unió és tagállamai pénzügyi stabilitásának védelme.

E célkitűzést figyelembe véve alapvető fontosságú annak megakadályozása, hogy egyes piaci területek vagy szegmensek a prudenciális szabályozási és felügyeleti rendszer hatályán vagy hatókörén kívül maradjanak, mivel ebben a forgatókönyvben a kockázatok ellenőrizetlenül felhalmozódhatnak ezekben a szegmensekben, és áttérjedhetnek a pénzügyi rendszer más részeire is, rendkívüli károkat okozva. Ez különösen fontos a hitelintézetek intenzív részvételével jellemezhető pénzügyi piaci szegmensekben.

A 2008–2009-es pénzügyi válság a legújabb történelmi precedens, amely kiemeli, hogy a kis piaci szegmensek milyen jelentős fenyegetést jelenthetnek az Unió és tagállamai pénzügyi stabilitására nézve, ha nem tartoznak a prudenciális szabályozás és felügyelet hatálya alá.

Ezért az Unióban nyújtott banki szolgáltatások feltétele a valamely tagállamban fióktelep vagy jogi személy útján megvalósuló fizikai jelenlét, mivel az Unióban a hitelintézetek csak a fizikai jelenlét révén tartozhatnak hatékony prudenciális szabályozás és felügyelet hatálya alá. *A sensu contrario*, vagyis az Unióban fióktelep vagy valamely tagállamban letelepedett jogi személy nélkül nyújtott banki szolgáltatások hozzájárulnak az ilyen típusú, az Unió prudenciális szabályozásának és felügyeletének hatályán és hatókörén kívül maradó piaci szegmensek létrehozásához, ahol a kockázatok ellenőrizetlenül felhalmozódhatnak, és esetleg veszélyeztethetik az Unió vagy annak tagállamai pénzügyi stabilitását.

Ezért a harmadik országbeli vállalkozásoknak fióktelepet kell létesíteniük valamely tagállamban, és a banki tevékenység adott tagállamban történő megkezdésének feltétele a fióktelepnek a tőkekövetelmény-irányelv VI. címe szerinti engedélyeztetése. E követelmény kifejezett meghatározása érdekében a tőkekövetelmény-irányelv kiegészül a 21c. cikkel.

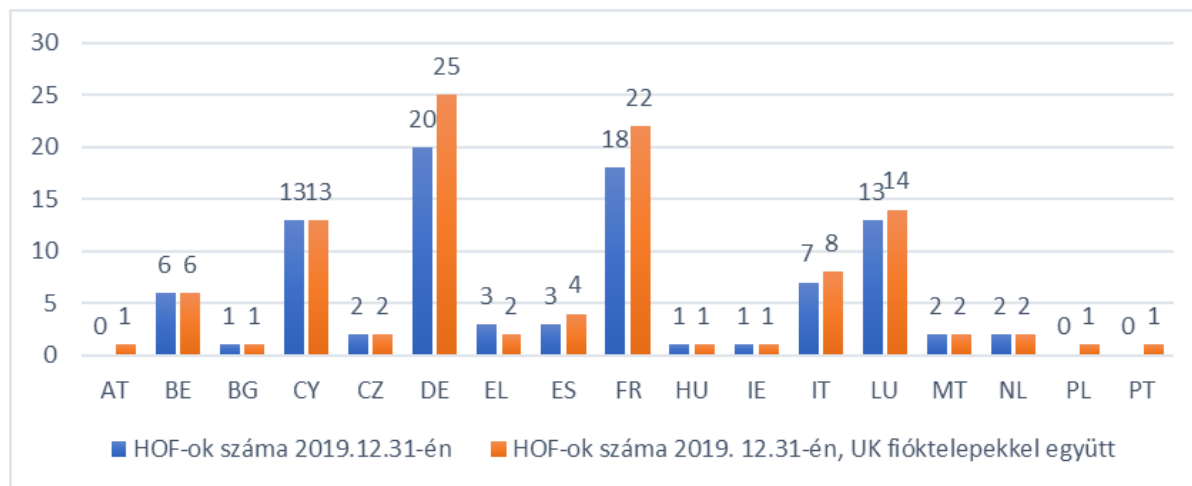
Ez a követelmény azonban nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor az ilyen harmadik országbeli vállalkozások a tagállambeli ügyfelekkel és partnerekkel fordított ajánlattétel útján nyújtanak banki szolgáltatásokat, mivel ilyen esetekben az érintett ügyfél vagy partner az, aki a harmadik országbeli vállalkozáshoz fordul, és kéri a szolgáltatás nyújtását.

Harmadik országbeli fióktelepek

Az EU-ban működő harmadik országbeli fióktelepek áttekintése³³

2020. december 31-én az EU 17 tagállamában összesen 106 harmadik országbeli fióktelep működött. A birtokukban lévő teljes eszközállomány ebben az időpontban valamivel meghaladta az 510 milliárd EUR-t, amelynek 86 %-a csak négy tagállamban (Belgium, Franciaország, Luxemburg és Németország) összpontosult.

Úgy tűnik, hogy a harmadik országbeli fióktelepek egyre nagyobb szerepet játszanak a tagállamok banki piacaihoz való hozzáférésben, mivel az ilyen fióktelepek teljes száma 14-gyel nőtt, az eszközállományuk összege pedig 2019-hez képest 2020-ban 120,5 milliárd EUR-val volt magasabb.

Forrás: Az EBH jelentése a harmadik országbeli fióktelepekről (HOF)

Míg a harmadik országbeli fióktelepek többsége (106-ból 70) 3 milliárd EUR-nál kisebb eszközállománnyal rendelkezett, addig az eszközállomány két fióktelep esetében meghaladta a 30 milliárd EUR-t, további 14 fióktelep esetében pedig 10 milliárd EUR és 30 milliárd EUR között volt (az előző év azonos napján ez utóbbi kategóriába 6 fióktelep tartozott).

2020. december 31-én az EU-ban letelepedett harmadik országbeli fióktelepek 23 országból származnak, a legtöbbjük Kínából (18), az Egyesült Királyságból (15), Iránból (10), az USA-ból (9) és Libanonból (9). Több harmadik országbeli (23) csoport egynél több tagállamban is rendelkezik fiókteleppel. Emellett e harmadik országbeli csoportok néhányan egy vagy több leányvállalattal is rendelkeznek az EU-ban. Például 14 harmadik országbeli csoport ugyanabban a tagállamban fiókteleppel és leányvállalattal is rendelkezik. Ezek közül 9 harmadik országbeli csoportnak van egy leányvállalata és kettő vagy több fióktelepe az EU-ban. Két harmadik országbeli csoport jelenléte kettős, mivel egynél több tagállamban van fióktelepük és leányvállalatuk. Az EU-ban működő 15 legnagyobb harmadik országbeli csoport az uniós eszközeik több mint $\frac{3}{4}$ -ét fióktelepeken keresztül birtokolja. A harmadik országbeli fióktelepek uniós jelenlétének hatását a következő két mérőszámmal lehet mérni:

- (a) a harmadik országbeli fióktelepek tagállamonkénti összesített teljes eszközértékének a nemzeti bankrendszer méretéhez viszonyított aránya 2019. december 31-én³⁴. Ez az

³³ Ez a szakasz az Unióban letelepülő harmadik országbeli fióktelepeknek a tagállamok nemzeti joga szerinti kezeléséről szóló, 2021. június 23-i EBH-jelentésen alapul ([Report on third country branches.docx \(europa.eu\)](#) ([Jelentés a harmadik országbeli fióktelepekről.docx \(europa.eu\)](#)))

arány 7 tagállamban 1 % alatt van, 6 tagállamban 1–10 % közötti, 1 tagállamban pedig 25 % -ot meghaladó;

- (b) a harmadik országbeli fióktelepek tagállamonkénti összesített teljes eszközértékének a nemzeti GDP-hez viszonyított aránya 2019. december 31-én. Ez az arány 7 tagállamban 1 % alatt van, 6 tagállamban 1–10 % közötti, 1 tagállamban pedig 25 % -ot meghaladó.

Ami az üzleti modelleket illeti, és a rendelkezésre álló információk alapján 50 harmadik országbeli fióktelep univerzális bankként, 48 pedig csak vállalati bankként működik. Csak 4 harmadik országbeli fióktelep működik lakossági bankként.

Jelenlegi kihívások

Amint az előző szakaszból is kiderül, a harmadik országbeli fióktelepek hatása az EU-ban már most is rendkívül jelentős. A harmadik országbeli fióktelepek különböző esetekben együttesen nagyon jelentős vagyonnal rendelkeznek a letelepedésük helye szerinti tagállam GDP-jéhez és ugyanazon tagállam bankszektorának méretéhez viszonyítva. Egyes harmadik országbeli fióktelepek eszközállományának nagysága meghaladja azt a küszöbértéket, amely alapján e fióktelepek az egységes felügyeleti mechanizmus keretében az Európai Központi Bank (EKB) közvetlen felügyelete alá tartozó jelentős intézménynek minősülnek. A harmadik országbeli fióktelepek azonban nem tartoznak sem az egységes felügyeleti mechanizmus, sem a tőkekövetelmény-irányelvben meghatározott felügyeleti követelmények hatálya alá, mivel nem az említett irányelv III. címének 1. fejezete alapján engedélyezett hitelintézetek.

Fentiekre tekintettel a harmadik országbeli fióktelepek uniós banki szolgáltatások nyújtása céljából történő létrehozása³⁴ alapvetően a nemzeti jogszabályok hatálya alá tartozik, mivel a közelmúltban csak a rájuk vonatkozó magas szintű tájékoztatási kötelezettségeket harmonizálták a CRDV keretében. Ez vegyes szabályozási környezetet teremt, amely az egyes tagállamokban eltérő követelményeket támaszt a harmadik országbeli fióktelepekkel szemben, és jelentős kihívások elé állítja az illetékes hatóságokat az említett fióktelepek EU-ban folytatott tevékenységeiből eredő kockázatok megfelelő nyomon követése terén. Például:

- (a) tekintettel a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó közös prudenciális vagy irányítási szabályozási keret teljes hiányára, egyes tagállamokban csak korlátozott követelmények vonatkoznak e fióktelepek egy részére;
- (b) a jelenlegi uniós szintű felügyeleti együttműködési mechanizmusok nem érintik a harmadik országbeli fióktelepeket, ami holttereket hoz létre, mivel az említett fióktelepek olyan kockázatokat idéznek elő, amelyek korlátozás nélkül átgyűrűzhetnek a csoporthoz tartozó többi vállalkozásra vagy a piacra. Mivel például az illetékes hatóságok nem kötelesek átfogó információkat cserélni a harmadik országbeli fióktelepekről, az egyik tagállam harmadik országbeli csoportot felügyelő hatóságai nem rendelkeznek elegendő információval az ugyanazon csoport másik tagállamban található fióktelepeiről, és ugyanígy nem rendelkeznek megfelelő eszközökkel az említett átgyűrűző kockázatok kezelésére;

³⁴ Ez a mérőszám a 2019 decemberére vonatkozóan az EKB által közzétett „Belföldi bankcsoportok és önálló bankok, külföldi (uniós és nem uniós) ellenőrzött leányvállalatok és külföldi (uniós és nem uniós) ellenőrzött fióktelepek” adatai (CBD2 adatok) alapján kerül meghatározásra.

³⁵ Ezek a hitelintézetek által végzett, a tőkekövetelmény-irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekre, a 4. cikk (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában meghatározott nagyvolumenű befektetési szolgáltatások nyújtására, valamint a harmadik országbeli vállalkozások által nyújtott alapvető banki tevékenységekre (az 1–3. és a 6. pontban felsoroltakra) vonatkoznak.

- (c) több harmadik országbeli csoport a leányvállalatok és fióktelepek együttesén keresztül összetett jogi struktúrában működik, vagy a nyújtott szolgáltatásoktól függően az uniós tevékenységét határokon átnyúló műveletek keretében végzi. Az ilyen összetett struktúrák – tekintettel a rájuk vonatkozó eltérő és szerteágazó követelményekre – átláthatatlanok és az illetékes hatóságok által nagyon nehezen felügyelhetők. Például az igazgatósági tagok kettős tisztsége összeférhetetlenséghez vezethet, míg a rugalmas könyvelés és számvitel következtében a kockázatok egyik szervezetről a másikra helyeződhetnek át;
- (d) míg a harmadik országbeli fióktelepek csak a letelepedésük szerinti tagállamokban nyújthatnak szolgáltatásokat³⁶, az e követelménynek való megfelelés érvényesítése nemcsak nehéz, hanem a jelenlegi keretben – a pénzügyi szolgáltatások digitalizációjának terjedésével – szinte lehetetlenné is válik.

A harmadik országbeli fióktelepekkel kapcsolatban szabályozási arbitrázzsal kapcsolatos aggályok is felmerülnek. Amennyiben a letelepedés helye szerinti tagállam kevésbé szigorú prudenciális normákat ír elő, a fióktelepek révén a harmadik országbeli csoportokra az uniós banki követelményeknél enyhébb követelmények vonatkozhatnak, amennyiben az adott harmadik országban lévő központi irodájuk kevésbé szigorú prudenciális vagy felügyeleti standardok hatálya alá tartozik.

A harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó harmonizált keretrendszer

Tekintettel a harmadik országbeli fióktelepek már most is jelentős uniós bankpiai lábnyomára, valamint a jelenleg rájuk vonatkozó eltérő és szerteágazó prudenciális és felügyeleti követelményekre, egyértelműen fennáll az EU pénzügyi stabilitását és piaci integritását veszélyeztető kockázat, valamint a szabályozási arbitrázs lehetősége is, amely kockázatokat a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó új, harmonizált keretrendszerben kell kezelni.

Bár a jelenlegi helyzet fenntartása nem kívánatos megoldás, a harmadik országbeli fióktelepek tekintetében aránytalan lehet ugyanazoknak a teljes körű prudenciális és felügyeleti követelményeknek az előírása, amelyek a tőkekövetelmény-irányelv és a tőkekövetelmény-rendelet értelmében a hitelintézetekre alkalmazandók, mivel egy ilyen előírás nem venné megfelelően figyelembe az említett fióktelepeknek az Unióban központi irodával rendelkező hitelintézetekkel szembeni sajátosságait, és jelentős káros hatást gyakorolna rájuk.

Ehelyett megfelelőbb megoldás lenne egy olyan minimális harmonizációs követelményrendszer létrehozása, amely a tagállamok jelenleg hatályos nemzeti kereteire épül, és az egész Unióban érvényes minimumszabályokat és konzisztens követelményeket garántál. Ez a keret biztosítaná a szükséges egyértelműséget, kiszámíthatóságot és átláthatóságot azon harmadik országbeli vállalkozások számára, amelyek egy vagy több tagállamban fióktelepeken keresztül kívánnak banki szolgáltatásokat nyújtani. Emellett összehangolná a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó uniós követelményeket és az

³⁶

A tőkekövetelmény-irányelv (19) preambulumbekzdése szerint: „A harmadik országban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei nem élnek a Szerződés 49. cikkének második bekezdése alapján a szolgáltatásnyújtás szabadságával, vagy a letelepedés szabadságával, azon a tagállamon kívül, ahol magukat a fióktelepeket létesítették”. A harmadik országbeli fióktelep csak akkor nyújthat határokon átnyúló befektetési szolgáltatásokat szakmai befektetőknek és jogosult partnereknek, ha a szolgáltatásokat a MiFID szerint engedélyezett fióktelepek nyújtják, valamint a MIFIR 47. cikkének (3) bekezdése szerinti egyenértékűségi határozat esetén (lásd a 3. mellékletet). Egyenértékűségi határozat meghozatalára azonban nem került sor, és a közeljövőben sem terveznek ilyet.

elterjedt nemzetközi gyakorlati megoldásokat, amennyiben számos harmadik ország hasonló vagy egyenértékű követelményeket alkalmaz a külföldi bankok területükön működő fióktelepeire.

Ezért a tőkekövetelmény-irányelv módosított VI. címe a következőkre vonatkozóan is rendelkezik:

- (a) **engedély:** A harmadik országbeli fióktelepek létrehozására külön engedélyezési eljárás és minimumkövetelmények vonatkoznak. E követelmények olyan együttműködési és tájékoztatási szabályokat határoznak meg, amelyek révén a harmadik országbeli fióktelepek tekintetében illetékes hatóságok i. elegendő információ birtokába jutnak a harmadik országban található azon vállalkozásról, amely a fióktelep központi irodájának minősül (a harmadik országbeli fióktelep „központi vállalkozása”), és ii. képesek együttműködni a központi vállalkozás felügyeleti hatóságaival, amennyiben az szükséges vagy releváns az említett fióktelep tagállambeli hatékony felügyelete szempontjából;
- (b) **szabályozási minimumkövetelmények:** ezek a követelmények a harmadik országbeli fióktelepek alábbi kötelezettségeit írják elő:
 - i. minimális tőkeellátottság fenntartása, amelynek meghatározása a nagyobb és kockázatosabb fióktelepek (1. osztály) esetében a fióktelep kötelezettségeinek százalékában, kisebb fióktelepek (2. osztály) esetében pedig fix összegben történik;
 - ii. az 1. osztályú fióktelepek esetében az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben a hitelintézetekre vonatkozóan előírt likviditásfedezeti követelménnyel azonos likviditási követelmény teljesítése;
 - iii. belső irányítási és kockázatkezelési követelmények teljesítése, valamint a harmadik országbeli fióktelep által a tagállamban folytatott üzleti tevékenységhez kapcsolódó eszközök és kötelezettségek nyomon követésére szolgáló elszámolási rendszer kialakítása;
- (c) **beszámolási kötelezettségek:** A harmadik országbeli fióktelepek kötelesek rendszeresen jelenteni az illetékes hatóságaiknak i. a tőkekövetelmény-irányelvben és a nemzeti jogban meghatározott követelményeknek való megfelelésükre vonatkozó információkat, valamint ii. a könyveikben szereplő eszközökkel és kötelezettségekkel kapcsolatos pénzügyi információkat;
- (d) **felügyelet:** az illetékes hatóságoknak rendszeresen felül kell vizsgálniuk, hogy a harmadik országbeli fióktelepek megfelelnek-e a szabályozási követelményeknek, többek között a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó előírásoknak, és felügyeleti intézkedéseket kell hozniuk az említett követelményeknek való megfelelés biztosítása vagy helyreállítása érdekében. Az 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek illetékes hatóságainak ki kell terjeszteniük a fióktelepekre az érintett csoport felügyeleti kollégiumának tevékenységét, amennyiben már van ilyen kollégium, vagy eseti kollégiumot kell létrehozniuk az ugyanazon csoport egyenél több tagállamban működő 1. osztályú fióktelepei számára.

Az **arányosság** és különösen a kisebb fióktelepek szükségtelen további adminisztratív terheinek elkerülése érdekében a prudenciális követelmények hatóköre és szintje úgy módosul, hogy megkülönböztetésre kerülnek az 1. és 2. osztályú fióktelepek. Az 1. osztályba a nagyobb (vagyis az 5 milliárd EUR vagy azt meghaladó eszközállománnyal rendelkező) fióktelepek, valamint (mérettől függetlenül) a lakossági ügyfelektől betétgyűjtésre jogosult

fióktelepek és a „nem minősített” fióktelepek tartoznak. A 2. osztályba tartozik az 1. osztályba nem sorolt összes harmadik országbeli fióktelep.

A harmadik országbeli fióktelep akkor tekintendő „minősítettnek”, ha a központi irodája olyan országban található, i) amelyben a bankokra vonatkozó felügyeleti és szabályozási keret, valamint a titoktartási követelmények az Unióban érvényes szabályokkal egyenértékűek, és ii) és amely nem minősül olyan kiemelt kockázatot jelentő harmadik országnak, amelyben a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet szolgáló rendszert stratégiai hiányosságok jellemzik.

A tagállamoknak hatáskört kell biztosítaniuk az illetékes hatóságaik számára ahhoz, hogy e hatóságok adott esetben a területükön letelepedett harmadik országbeli fióktelepeket arra kötelezzék, hogy a tőkekövetelmény-irányelvben meghatározott leányintézményi formában történő működés iránti engedélyért folyamodjanak **(leányintézményi működési forma előírása)**. Ennek a hatáskörnek alkalmazhatónak kell lennie például azokra a fióktelepekre, amelyek a belső piaci szabályokat megsértve kötnek ügyleteket vagy folytatnak üzleti tevékenységet más tagállamokbeli partnerekkel. Emellett ugyanezt a hatáskört kell alkalmazni azokban az esetekben is, amikor egy harmadik országbeli fióktelep kockázatot jelent az érintett tagállam vagy az EU pénzügyi stabilitására nézve, figyelembe véve a tőkekövetelmény-irányelvben meghatározott és a szabályozástechnikai standardokban részletesebben kifejtett bizonyos rendszerszintű kockázati mutatókat.

Amennyiben valamely harmadik országbeli fióktelep könyveiben a nyilvántartott eszközök értéke legalább 30 milliárd EUR, az illetékes hatóságoknak rendszeresen értékelniük kell, hogy az adott fióktelep az adott tagállam és az EU pénzügyi stabilitására nézve jelent-e a tőkekövetelmény-rendeletben és a tőkekövetelmény-irányelvben „rendszerszintűként” meghatározott intézményekhez hasonló szintű kockázatot **(a rendszerszintű jelentőség értékelése)**. A 30 milliárd EUR küszöbértéket az ugyanazon harmadik országbeli csoporthoz tartozó összes fióktelep által az EU-ban (függetlenül attól, hogy egyetlen vagy több tagállamban) könyvelt eszközök figyelembevételével kell kiszámítani, és három egymást követő év átlagaként vagy 5 egymást követő év alatt legalább három évig elért abszolút minimális küszöbértékként kell mérni. A rendszerszintű jelentőség értékelése céljából az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az előző bekezdésben említett rendszerkockázati mutatókat. Amennyiben e mutatók alapján az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy az érintett harmadik országbeli fióktelepek rendszerszintű jelentőségűek, úgy arra kötelezhetik az ilyen fióktelepeket, hogy a banki tevékenységük adott tagállamban és az EU-ban történő további folytatása feltételeként a tőkekövetelmény-irányelvben meghatározott leányintézményi formában történő működés iránti engedélyért folyamodjanak **(a leányintézményi működési forma követelménye)**. Alternatív megoldásként az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy i. a harmadik országbeli fióktelepeket tevékenységeik vagy eszközeik oly módon történő átstrukturálására kötelezik, hogy e fióktelepek már ne feleljenek meg a rendszerszintű jelentőség kritériumainak vagy ne legyen rájuk érvényes a 30 milliárd EUR küszöbérték **(átstrukturálás követelménye)**; vagy ii. további, a 2. pillérbe tartozó követelményeket írnak elő a harmadik országbeli csoport EU-ban működő fióktelepei és leányintézményei számára (pl. további tőke-, likviditási, jelentéstételi vagy közzétételi követelmények), amennyiben a 2. pillér szerinti követelmények megfelelőek és elégségesek a pénzügyi stabilitást fenyegető potenciális kockázatok csökkentésére **(2. pillér szerinti követelmények)**. Az illetékes hatóságok csak akkor dönthetnek úgy, hogy a harmadik országbeli fióktelepek számára a fenti követelmények egyikét sem írják elő, ha igazolni tudják, hogy az ilyen fióktelepek által a pénzügyi stabilitásra és a piaci integritásra jelentett kockázatok e követelmények nélkül sem növekednek jelentősen **(halasztásról szóló határozat)**. Az illetékes hatóságoknak a határozat

meghozatalának időpontjától számított egy éven belül újra kell értékelniük a halasztásra vonatkozó döntésüket.

Az EU-ban fióktelepekkel és leányvállalatokkal rendelkező harmadik országbeli csoporthoz tartozó fióktelepek rendszerszintű jelentőségének értékelésekor a vezető szerepet betöltő intézmény i. Unión belüli érintett csoport összevont felügyeletét ellátó hatóság, amennyiben a tőkekövetelmény-irányelv 111. cikke alkalmazandó; ii. az az illetékes hatóság, amely az említett cikkel összhangban az Unión belüli csoport összevont felügyeletét ellátó hatóság lenne, ha a fióktelepek leányintézménynek minősülnének; vagy iii. az EBH, amennyiben a vezető illetékes hatóság nem kezdte meg az értékelést, vagy az összevont felügyeletet valószínűleg ellátó hatóságot három hónapon belül nem határozták meg. A vezető illetékes hatóságnak és az ugyanazon harmadik országbeli csoport fióktelepeinek és leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak együttesen kell meghozniuk azt a döntést, hogy a fent említett követelmények bármelyikét előírják-e a rendszerszinten jelentősnek minősített fióktelepekkel szemben, vagy halasztják az ilyen követelmények előírását.

Továbbá a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó új keret nem törli el és nem akadályozza meg a tagállamok jelenlegi mérlegelési jogát annak általános érvényű előírására vonatkozóan, hogy az adott tagállam területén egyes harmadik országokban letelepedett vállalkozások csak a tőkekövetelmény-irányelv III. címének 1. fejezetével összhangban engedélyezett leányvállalatokon keresztül folytathatnak banki tevékenységet.

Az új keret hatása

A javasolt új keret értelmében a jelenleg az EU-ban működő harmadik országbeli fióktelepeket újra engedélyezni kell. Az engedélyezéssel és a folyamatban lévő művelettel kapcsolatos megfelelési és átmeneti költségeket azonban jelentősen csökkentenék a következő körülmények:

- (a) a harmadik országbeli fióktelepeknek az irányelv 18 hónapos átültetési időszakát követően 12 hónapos átmeneti időszak áll rendelkezésre az engedély megszerzésére, és ezért az átmeneti költségeket ezen időszakra eloszthatják;
- (b) az engedélyezési és prudenciális követelmények nagyrészt a különböző tagállamok hatályos nemzeti előírásain alapulnak, és mivel az új keret ezekhez nagyon hasonló követelményeket tartalmaz, a fióktelepeknek csak korlátozott alkalmazkodási költségekkel kell számolniuk;
- (c) a 2020. december 31-i adatok alapján a különböző tagállamokban működési engedéllyel rendelkező 106 harmadik országbeli fióktelep közül legfeljebb 40 minősült volna 2. osztályúnak, és így erre a 40 fióktelepre az új keret alapján viszonylag kevésbé szigorú prudenciális és jelentéstételi követelmények vonatkoznának;
- (d) ugyanezen adatok alapján és ugyanezen időpontban csak 3 fióktelep nyilvántartott eszközállományának értéke haladta meg a 30 milliárd EUR-t, és így csak ezekre vonatkozna a rendszerszintű jelentőség értékelése.

Bár az új adatszolgáltatási követelményeknek való megfelelés érdekében a harmadik országbeli fióktelepekre többletköltségek hárulhatnak, ezek a pénzügyi stabilitás és a piaci integritás fokozottabb védelmére irányuló célkitűzés teljesítése érdekében indokoltak lennének.

A közigazgatási szankciórendszer felülvizsgálata

A kényszerítő bírság új végrehajtási eszközként kerül bevezetésre, amelynek célja annak biztosítása, hogy a hitelintézetek gyorsan megfeleljenek a prudenciális szabályoknak. Emellett egyértelmű különbséget tesznek a kényszerítő bírságok és a közigazgatási szankciók között. A közigazgatási szankciókkal és bírságokkal sújtandó jogsértések listája kiegészül a tőkekövetelmény-irányelv 67. cikke szerinti szankcionálható jogsértések listájából jelenleg hiányzó prudenciális követelményekkel. A tőkekövetelmény-irányelv módosuló 66. és 67. cikke pontosítja a „teljes éves nettó árbevétel” fogalmát, és azt a tőkekövetelmény-rendelet új 314. cikkében szereplő üzleti mutatóra való hivatkozással határozza meg.

A szankcionálási hatáskörök terén az egyenlő feltételek biztosítása érdekében a tagállamoknak a tőkekövetelmény-irányelvet és a tőkekövetelmény-rendeletet átültető nemzeti rendelkezések megsértése esetén közigazgatási szankciókat, kényszerítő bírságokat és egyéb közigazgatási intézkedéseket kell előírniuk. Emellett eljárási biztosítékok garantálják a szankciók hatékony alkalmazását, különösen abban az esetben, ha ugyanazon jogsértésre közigazgatási és büntetőjogi szankciók is vonatkoznak. E célból a tőkekövetelmény-irányelv módosuló 70. cikke előírja, hogy amennyiben ugyanazon jogsértéssel kapcsolatban büntető- és közigazgatási eljárásokra, illetve szankciókra is sor kerül, úgy a tagállamok határozzák meg az illetékes hatóságok és az igazságügyi hatóságok közötti együttműködés szabályait. E szabályok célja, hogy a kétszeres eljárás alá vont természetes vagy jogi személyek számára megfelelő szintű védelmet biztosítsanak a „*ne bis in idem elvével*” összhangban.

A 2. pillér követelményeinek felülvizsgálata

A szabályozási keret belső koherenciájának fokozása érdekében a CRD V összehangolta a bankok által a 2. pillér szerinti tőkekövetelmény teljesítéséhez szükséges szavatoló tőke jellegét az 1. pillér szerinti tőkekövetelményben minimális szabályként előírt tőkeösszetétellel. A tőkekövetelmény-irányelv 104a. cikkének (4) bekezdésében meghatározott általános szabálytól eltérve a felügyeleti hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy a 2. pillér szerinti tőkekövetelmények meghatározásakor az alapvető tőke vagy az elsődleges alapvető tőke arányának magasabb szintjét írják elő. Ezt az új eljárást csak a közelmúltban, a Covid19-válság során vezették be. Bár az említett közelmúltbeli összehangolásról még túl korai lenne átfogó következtetéseket levonni, az első felülvizsgálat megerősítette a minimum (1. pillér) és a kiegészítő (2. pillér) tőkekövetelmények konzisztens, standard összetételének hasznosságát.

A tőkepadló bevezetését kísérő kiigazítások

A tőkepadlónak a tőkekövetelmény-rendelet 92. cikkében meghatározott teljes kockázati kitettségérték (TREA) kiszámítása során történő bevezetése hatással lesz a tőkekövetelmény-irányelvben meghatározott azon szavatolótőke-követelményekre, amelyek kiszámítása a TREA-tól függ. Ezek a követelmények a tőkefenntartási pufferre (CCB), az anticiklikus tőkepufferre, a globálisan rendszerszinten jelentős és egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferre, a rendszerkockázati tőkepufferre (SyRB) és az intézményspecifikus 2. pillér szerinti követelményre (P2R) vonatkoznak, ez utóbbi esetben akkor, ha azt az illetékes hatóság által alkalmazott módszer alapján kezdettől fogva a TREA százalékában határozzák meg³⁷.

E követelmények közül kettő, nevezetesen a P2R és az SyRB alkalmazható a tőkepadló által kezelt kockázatokhoz hasonló jellegű kockázatok kezelésére. Következésképpen fennáll

³⁷ Ahelyett, hogy P2R-t először névleges összegként határoznák meg, amelyet később – a teljes tőkestruktúrába illesztés érdekében – a TREA százalékában fejeznek ki.

annak a lehetősége, hogy a tőkepadló alkalmazásának megkezdésével bizonyos kockázatokat (pl. modellkockázat³⁸) kétszer is figyelembe lehetne venni. Ezt el kell kerülni. Az EBH-nak a Bázeli III véglegesítésre vonatkozó tanácsa külön ajánlást tartalmaz erre a kérdésre vonatkozóan, és általában felszólítja az illetékes és kijelölt hatóságokat, hogy a tőkepadló alkalmazásának megkezdését követően vizsgálják felül a P2R, illetve az SyRB szintjének megfelelőségét.

A fentiek fényében a javaslat úgy módosítja a tőkekövetelmény-irányelvet a P2R-re, illetve az SyRB-re vonatkozó szabályokat meghatározó 104a. és 133. cikkét, hogy olyan biztosítékokat vezet be, amelyek célja a P2R és az SyRB követelmény indokolatlan növekedésének megakadályozása azt követően, hogy az intézményre nézve a tőkepadló alkalmazása kötelezővé válik³⁹:

- a P2R-re és az SyRB-re vonatkozó követelmény „befagyasztásra kerül” annak érdekében az e két követelmény alapján előírt szavatoló tőke összege ne növekedjen automatikusan (más néven aritmetikusan). Ezt a biztosítékot az indokolja, hogy a kockázattal súlyozott eszközérték kizárólag amiatti növekedése, hogy a tőkepadló alkalmazása az intézmény számára kötelezővé vált, pusztán számtani jellegű, és nem tükrözi a kockázatok olyan tényleges növekedését, amely indokolná, hogy az intézmény tőkét emeljen,
- az intézmény illetékes hatóságának a P2R kalibrálását, az illetékes, illetve adott esetben a kijelölt hatóságnak pedig az SyRB-követelmény kalibrálását kell felülvizsgálnia annak megállapítása érdekében, hogy a kockázat kétszeresen kerül-e figyelembevételre, és ha igen, úgy e kettősség elkerülése érdekében újra meg kell kalibrálnia ezeket a követelményeket,
- a két követelmény a vonatkozó felülvizsgálatok lezárásáig és a követelmények megfelelő kalibrálására vonatkozó határozatok meghozataláig befagyasztva marad⁴⁰.

A tőkekövetelmény-irányelv módosuló 104a. és 133. cikke azt is egyértelművé teszi, hogy a P2R és az SyRB-követelmény nem használható fel a tőkepadló által már teljes mértékben fedezett kockázatok fedezésére.

Végül a módosuló 131. cikk előírja, hogy az illetékes vagy adott esetben a kijelölt hatóságoknak azoknál az egyéb rendszerszinten jelentős intézményeknél, amelyek számára a tőkepadló alkalmazása kötelező, felül kell vizsgálniuk az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer-követelmény kalibrálását, hogy a kalibrálás továbbra is megfelelő maradjon.

Tájékoztató

³⁸ Ebben az összefüggésben modellkockázat alatt azt a kockázatot kell érteni, hogy a belső modellek alkalmazásával számított szavatoló tőke-követelmény nem lenne arányos az azon kitettséggel járó kockázattal, amelyre a követelményt számítják.

³⁹ A tőkepadló alkalmazása az intézményre nézve akkor válik kötelezővé, ha az intézménynek a tőkepadló alkalmazásával kapott TREA értéke magasabb, mint a tőkepadló figyelembevétele nélküli TREA. A tőkepadló működéséről további részletek a tőkekövetelmény-rendelet módosításáról szóló rendelet indokolásában találhatók.

⁴⁰ A P2R esetében a határozatról az illetékes hatóság a felügyelt intézményt levélben értesíti, amely tartalmazza a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás eredményét és az intézményre vonatkozó új P2R követelményt (természetesen, ha nem állapítják meg a kétszeres figyelembevételt, akkor a P2R változatlan marad). A P2R esetében az illetékes vagy adott esetben a kijelölt hatóság új határozatot hoz az SyRB arányának vagy arányainak megfelelő kalibrálásáról.

A 106. cikk módosítása lehetővé teszi, hogy a tagállamok olyan hatáskört biztosítsanak a felügyeleti hatóságok számára, amelynek alapján e hatóságok előírhatják, hogy az intézmények meghatározott határidőn belül információkat nyújtsanak be az EBH számára. Ez a tőkekövetelmény-rendelet 433. és 434. cikkének módosításait követi, amelyek előírják, hogy az EBH központosítsa az intézmények által szolgáltatott információk közzétételét. Emellett a javaslat értelmében a felügyeleti hatóságok lehetővé tehetik, hogy az intézmények az információkat az EBH honlapján kívül más médiákban és kiadványokban is közzétegyék. Ez összhangban van a tőkekövetelmény-rendelet javasolt módosításával, amely szerint a központosított EBH-közzététel mellett az intézményeknek továbbra is lehetőségük van az egyéb módokon történő tájékoztatásra is.

A szavatolótőke-követelmény kiszámításához alkalmazott módszerek felügyeleti összevetése

A 78. cikk módosítása értelmében a felügyeleti összevetés hatálya alá tartozó módszerek a szavatolótőke-követelmények kiszámítására szolgáló módszerek két típusával egészülnek ki:

- (a) a várható hitelkockázati veszteségek kiszámításához használt modellezési módszerek mind az IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard, mind pedig a nemzeti számviteli standardok alapján; valamint
- (b) a piaci kockázatra vonatkozóan a tőkekövetelmény-rendelet harmadik része IV. címének 1a. fejezetében meghatározott alternatív sztenderd módszer, mivel az intézmények e módszer alapján modellezhetnek bizonyos paramétereket.

Mivel a várható hitelkockázati veszteségek kiszámításához használt módszereket a tőkekövetelmény-rendelet harmadik része II. címének 2. fejezetében meghatározott, hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszerrel dolgozó intézmények is alkalmazhatják, a felügyeleti összevetés hatálya az említett intézményekre is kiterjed. Az EBH-nak azonban az arányosság elvének figyelembevételével kell eldöntenie, hogy a felügyeleti összevetést ezen intézmények közül melyekre alkalmazza.

A 78. cikk módosítása lehetővé teszi továbbá, hogy a felügyeleti összevetésre ne évente, hanem csak kétszer kerüljön sor, elismerve azt a tényt, hogy bizonyos számú vizsgálatot követően valószínűleg a ritkábban elvégzett vizsgálat is elegendő lesz az intézmények által alkalmazott módszerek eredményeinek nyomon követésére. Ez csökkenteni fogja a vizsgált módszereket alkalmazó intézmények adminisztratív terheit is.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2013/36/EU irányelvnek a felügyeleti hatáskörök, a szankciók, a harmadik országbeli fióktelepek, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok tekintetében történő módosításáról és a 2014/59/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére⁴¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁴²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az illetékes hatóságoknak, azok személyzetének és irányító testületeik tagjainak függetlennek kell lenniük a politikai és gazdasági befolyástól. Az összeférhetetlenség kockázata aláássa az uniós pénzügyi rendszer integritását, és veszélyezteti az integrált bank- és tőkepiaci unió célját. A 2013/36/EU irányelvnek részletesebb rendelkezéseket kell tartalmaznia a tagállamok számára annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok – beleértve személyzetüket és a vezetőiket – függetlenül és objektíven járjanak el. Ezzel összefüggésben az összeférhetetlenség megelőzése érdekében minimumkövetelményeket kell megállapítani. Az Európai Bankhatóságnak (EBH) a nemzetközi bevált gyakorlatok alapján az összeférhetetlenség megelőzéséről szóló iránymutatásokat kell kiadnia az illetékes hatóságok számára.
- (2) Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy visszavonják a hitelintézetnek adott engedélyt, ha a hitelintézetet fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné nyilvánították, és ezzel egyidejűleg nem felel meg a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁴³ vagy a 806/2014/EU

⁴¹ HL C [...], [...], [...] o.

⁴² HL C [...], [...], [...] o.

⁴³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁴⁴ meghatározott egyéb szanálási feltételeknek. Ilyen helyzetben a hitelintézetet az alkalmazandó nemzeti fizetéseptelenségi eljárásnak megfelelően vagy a nemzeti jog által ezen intézmények számára előírt más típusú eljárások keretében kell felszámolni, és ezért meg kell szüntetnie azokat a tevékenységeket, amelyekre az engedélyt megadták.

- (3) Az Unióban a banki szolgáltatások nyújtásának feltétele, hogy a hitelintézet már rendelkezzen banki tevékenységi engedéllyel, továbbá jogi személyen vagy fióktelepen keresztül fizikailag jelen legyen az Unió területén. A hitelintézetek csak így módon vonhatók olyan hatékony prudenciális szabályozás és felügyelet hatálya alá, amely szükséges a csőd kockázatának minimalizálásához, és – ha a csőd bekövetkezik – a csőd kezeléséhez annak érdekében, hogy az ne terjedjen rendezetlenül tovább, és ne vezessen a pénzügyi rendszer összeomlásához (átterjedési kockázat pl. bankostrom vagy a felelőtlen hitelezés által kiváltott bankcsőd miatt). Ha az Unióban ilyen fizikai jelenlét nélkül nyújtanának banki szolgáltatásokat, akkor a hitelintézetek aktív részvételével jellemezhető pénzügyi piacokon nagyobb mértékben és gyakrabban fordulnának elő az Unió prudenciális szabályozásának és felügyeletének hatálya alá nem tartozó kockázati szegmensek, ami végső soron veszélyeztetheti az Unió vagy egyes tagállamai pénzügyi stabilitását. A 2008–2009-es pénzügyi válság a legújabb történelmi példa arra, hogy kis piaci szegmensek is milyen jelentős fenyegetést jelenthetnek az Unió és tagállamai pénzügyi stabilitására nézve, ha nem tartoznak a prudenciális szabályozás és felügyelet hatálya alá. Ezért az uniós jogban kifejezetten elő kell írni, hogy a harmadik országban letelepedett és az Unióban banki szolgáltatásokat nyújtani kívánó vállalkozásoknak legalább fióktelepet kell létrehozniuk valamely tagállamban, és az ilyen fióktelepet az uniós jogszabályokkal összhangban engedélyezni kell, kivéve, ha a vállalkozás leányvállalatot keresztül kíván banki szolgáltatásokat nyújtani az Unióban. A fióktelep létrehozására vonatkozó követelmény azonban nem alkalmazandó a fordított ajánlattételre, mivel ebben az esetben az ügyfél kéri a harmadik országbeli vállalkozástól a szolgáltatás nyújtását.
- (4) A hitelintézetek felügyeleti hatóságainak rendelkezniük kell a feladataik ellátását lehetővé tevő, és a felügyelt szervezetek által végzett különböző műveletekre kiterjedő hatáskörökkel. E célból és az egyenlő versenyfeltételek jobb érvényesítése érdekében a felügyeleti szervek felügyeleti hatáskörének ki kell terjednie a felügyelt szervezetek által végezhető jelentős műveletekre. Ezért az Európai Központi Bankot és az illetékes nemzeti hatóságokat értesíteni kell abban az esetben, ha egy felügyelt szervezet által végrehajtott jelentős művelet – ideértve a felügyelt szervezetek által pénzügyi vagy nem pénzügyi szervezetekben való jelentős részesedésszerzést, felügyelt szervezetektől vagy felügyelt szervezetek részére történő jelentős vagyonátruházást, valamint a felügyelt szervezeteket érintő egyesüléseket és szétválásokat – aggályokat vet fel a felügyelt szervezet prudenciális profilját vagy esetleges pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási tevékenységeit illetően. Ezen túlmenően az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak ilyen esetekben beavatkozási hatáskörrel kell rendelkezniük.

⁴⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

- (5) Az egyesülések és szétválások tekintetében az (EU) 2017/1132 irányelv harmonizált szabályokat és eljárásokat állapít meg, különösen a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésére és szétválására vonatkozóan. Ezért az illetékes hatóságok által lefolytatott, az ezen irányelvben meghatározott értékelési eljárásnak ki kell egészítenie az (EU) 2017/1132 irányelv rendelkezéseit, és nem lehet azokkal ellentétes. Az (EU) 2017/1132 irányelv hatálya alá tartozó, határokon átnyúló egyesülések és szétválások esetében az illetékes felügyeleti hatóság indokolással ellátott véleménye részét kell, hogy képezze annak az értékelésnek, amely az összes vonatkozó feltételnek való megfelelést, valamint az egyesülést megelőző vagy a szétválást megelőző tanúsítványhoz szükséges valamennyi eljárás és alaki követelmény teljesítésének megfelelőségét vizsgálja. Az indokolással ellátott véleményt ezért továbbítani kell egyesülést megelőző vagy szétválást megelőző, az (EU) 2017/1132 irányelv szerinti tanúsítvány kiállításáért felelős kijelölt nemzeti hatóságnak.
- (6) Az illetékes hatóságok számára előzetes bejelentést kell tenni, hogy az említett jelentős műveletek megkezdése előtt beavatkozassanak. A bejelentéshez mellékelni kell azokat az információkat, amelyek alapján az illetékes hatóságok a tervezett műveletet prudenciális szempontból, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem tekintetében értékelni tudják. Az illetékes hatóságoknak az összes kért információt tartalmazó bejelentés kézhezvételekor meg kell kezdeniük az értékelést, amelynek idejét – jelentős részesedésszerzés vagy jelentős vagyonátruházás esetén – korlátozni kell.
- (7) Befolyásoló részesedés megszerzése, illetve jelentős vagyonátruházás esetén az értékelés eredménye alapján az illetékes hatóság a művelet ellenzése mellett is dönthet. Amennyiben az illetékes hatóságok egy adott időszakon belül nem ellenzik a műveletet, azt jóváhagyottnak kell tekinteni.
- (8) Az arányosság biztosítása és az indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése érdekében az illetékes hatóságok e további hatáskörei csak a jelentősnek ítélt műveletekre vonatkoznak. Csak az egyesülésre vagy szétválásra irányuló műveleteket kell automatikusan jelentős műveletként kezelni, mivel az újonnan létrehozott szervezet az egyesülésben vagy szétválásban eredetileg részt vevő szervezetekétől várhatóan jelentősen eltérő prudenciális profillal rendelkezik. Továbbá az egyesüléseket vagy a szétválásokat az érintett szervezetek az illetékes hatóságok előzetes kedvező véleményének kézhezvétele előtt nem hajthatják végre. Az egyéb műveleteket (ideértve a részesedésszerzést, valamint a vagyonátruházást), amennyiben azok jelentősnek minősülnek, az illetékes hatóságoknak hallgatólagos jóváhagyási eljárás keretében kell értékelniük.
- (9) Bizonyos helyzetekben (például, amikor különböző tagállamokban letelepedett szervezetek érintettek) a műveletekhez több bejelentésre és különböző illetékes hatóságok általi értékelésre lehet szükség, ami szükségessé teszi e hatóságok hatékony együttműködését. Ezért pontosan meg kell határozni az együttműködési kötelezettségeket, különösen az előzetes kölcsönös bejelentések, a zökkenőmentes információcseré és a koordinált értékelés tekintetében.
- (10) A hitelintézetben való befolyásoló részesedés megszerzésére vonatkozó rendelkezéseket össze kell hangolni a befolyásoló részesedés intézmény általi megszerzésére vonatkozó rendelkezésekkel abban az esetben, ha ugyanarra a műveletre mindkét értékelést el kell végezni. A helytelenül megfogalmazott rendelkezések miatt ugyanis az illetékes hatóságok által elvégzett értékelések – és végső soron az általuk hozott határozatok – inkonzisztensek lehetnek. Ezért összetett

műveletek esetében hasonló mértékben több időt kell biztosítani az illetékes hatóságok számára a bejelentés kézhezvételének visszaigazolásához.

- (11) Az EBH-t fel kell hatalmazni arra, hogy szabályozástechnikai standardokat és végrehajtás-technikai standardokat dolgozzon ki e további felügyeleti hatáskörök megfelelő alkalmazási keretének biztosítása érdekében. Az említett szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardoknak különösen az illetékes hatóságok által beszerzendő információkat, az értékelendő elemeket és – amennyiben egynél több illetékes hatóság érintett – az együttműködés kérdéseit kell meghatározniuk. Ezek a különböző elemek elengedhetetlenek annak biztosításához, hogy egy kellően harmonizált felügyeleti módszertan segítségével a további hatáskörökre vonatkozó rendelkezések hatékonyan, a lehető legkisebb adminisztratív többletterheléssel legyenek végrehajthatók.
- (12) Alapvető fontosságú, hogy a hitelintézetek, a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok mind uniós szinten, mind pedig az egyes tagállamok szintjén megfeleljenek a prudenciális követelményeknek, így garantálva a biztonságos és megbízható működésüket, és megőrizve a pénzügyi rendszer stabilitását. Ezért az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy megfelelő időben, határozott intézkedéseket hozzanak, amennyiben ezek a hitelintézetek, pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok, valamint tényleges vezetőik nem tesznek eleget a prudenciális követelményeknek vagy a felügyeleti határozatoknak.
- (13) A szankcionálási hatáskörök terén az egyenlő feltételek biztosítása érdekében a tagállamok számára elő kell írni, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókkal, kényszerítő bírságokkal és egyéb közigazgatási intézkedésekkel szankcionálják az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁵ megsértését. A tagállamok különösen akkor szabhatnak ki közigazgatási szankciókat, ha az adott jogsértés a nemzeti büntetőjog hatálya alá is tartozik. Ezeknek a közigazgatási szankcióknak, kényszerítő bírságoknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek meg kell felelniük bizonyos minimumkövetelményeknek, ideértve azokat a minimális hatásköröket, amelyekkel az illetékes hatóságoknak a szankciók kiszabhatóságához rendelkezniük kell, azokat a kritériumokat, amelyeket az illetékes hatóságoknak a szankciók alkalmazása során figyelembe kell venniük, a közzétételi követelményeket vagy a közigazgatási szankciók és a kényszerítő bírságok mértékét. A tagállamoknak konkrét szabályokat és hatékony mechanizmusokat kell meghatározniuk a kényszerítő bírságok alkalmazására vonatkozóan.
- (14) A közigazgatási bírságoknak alkalmasnak kell lenniük arra, hogy a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket vagy az 575/2013/EU rendeletet megsértő természetes vagy jogi személyeket visszatartsák a jövőbeni azonos vagy hasonló magatartástól. A tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat kell előírniuk. Az illetékes hatóságoknak továbbá a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási bírságok mértékének meghatározásakor figyelembe kell venniük minden olyan korábbi esetleges büntetőjogi szankciót, amelyet az ugyanazon jogsértésért felelős

⁴⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

ugyanazon természetes vagy jogi személyre kiszabtak. Így biztosítható, hogy a közigazgatási és büntetőeljárások halmozódása esetén a büntető célú szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések súlyossága arra a szintre korlátozódjon, ami az adott jogsértés súlyosságának figyelembevételével indokolt. E célból az ugyanazon jogsértésért felelős ugyanazon személyekkel szembeni közigazgatási és büntetőeljárások halmozódása esetén elengedhetetlen az illetékes hatóságok és az igazságügyi hatóságok közötti fokozott együttműködés. A tagállamoknak az ilyen együttműködést megkönnyítő egyedi szabályokat és mechanizmusokat kell kidolgozniuk.

- (15) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy ugyanazon cselekményért vagy mulasztásért felelős ugyanazon természetes vagy jogi személyre közigazgatási szankciókat szabjanak ki. Az ugyanazon jogsértésre vonatkozó eljárások és szankciók halmozását azonban csak különböző közérdekű célokkal összefüggésben szabad lehetővé tenni. A tagállamoknak a közigazgatási és a büntetőeljárások megfelelő koordinálását biztosító szabályokat kell megállapítaniuk. Ezeknek a szabályoknak a különböző célok eléréséhez feltétlenül szükséges mértékűre kell korlátozniuk az ugyanazon jogsértés miatt az érintett természetes vagy jogi személlyel szembeni halmozott szankciók kiszabását. A tagállamoknak továbbá olyan szabályokat kell megállapítaniuk, amelyekkel biztosítható, hogy egyidejűleg lefolytatott több eljárás esetén a kiszabott közigazgatási és büntetőjogi szankciók és egyéb intézkedések súlyossága az érintett jogsértés súlyosságához igazodjon. A tagállamoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy az eljárások és az azt követő szankciók megkettőzése megfeleljen a *ne bis in idem* elvének, és hogy az érintett természetes vagy jogi személy jogai megfelelő védelemben részesüljenek.
- (16) A jogi személyekre kiszabott közigazgatási pénzbírságokat következetesen kell alkalmazni, különösen a közigazgatási szankciók maximális összegének meghatározása tekintetében, amelynek során figyelembe kell venni az érintett vállalkozás teljes éves nettó árbevételét. A teljes éves nettó árbevételnek a 2013/36/EU irányelvben szereplő jelenlegi meghatározása azonban nem elég kimerítő, továbbá nem kellően egyértelmű és teljes ahhoz, hogy egyenlő feltételeket biztosítson a közigazgatási bírságok alkalmazása során. Ezért a következtelen értelmezések elkerülése érdekében a teljes éves nettó árbevétel jelenlegi meghatározásának több elemét egyértelművé kell tenni.
- (17) A közigazgatási szankciók mellett az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy kényszerítő bírságot szabjanak ki a hitelintézetekre, a pénzügyi holding társaságokra, a vegyes pénzügyi holding társaságokra és azok tényleges vezetőire a 2013/36/EU irányelv, az 575/2013/EU rendelet vagy az illetékes hatóság által kibocsátott határozat szerinti kötelezettségeik teljesítésének elmulasztása esetén. Ezeket a végrehajtási intézkedéseket az illetékes hatóság valamely előírásának vagy felügyeleti határozatának folytatólagos megsértése esetén kell alkalmazni. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett végrehajtási intézkedéseket a jogsértő fél előzetes megkeresése, felszólítása vagy figyelmeztetése nélkül rendeljék el. Mivel a kényszerítő bírság célja, hogy a természetes vagy jogi személyeket a folyamatban lévő jogsértés megszüntetésére kényszerítse, a kényszerítő bírság alkalmazása nem lehet akadálya annak, hogy az illetékes hatóságok ugyanazon jogsértés miatt további közigazgatási szankciókat is kiszabjanak.
- (18) A jogsértésekkel szembeni lehető legszélesebb körű fellépés érdekében és a további jogsértések megelőzése céljából közigazgatási szankciókra, kényszerítő bírságokra és egyéb közigazgatási intézkedésekre van szükség, tekintet nélkül arra, hogy ezek a

nemzeti jog szerint közigazgatási szankciónak vagy más közigazgatási intézkedésnek minősülnek-e. A tagállamok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy további szankciókat és magasabb összegű közigazgatási bírságokat alkalmazzanak.

- (19) Az illetékes hatóságoknak arányos és hatékony kényszerítő bírságokat kell kiszabniuk. Ennek megfelelően az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a kényszerítő bírságnak a jogsértő jogi vagy természetes személy pénzügyi helyzetére gyakorolt lehetséges hatását, és törekednie kell annak elkerülésére, hogy a szankció a jogsértést elkövető jogi vagy természetes személy fizetéseképtelenné válásához vezessen, súlyos pénzügyi nehézségeket okozhasson számára, vagy a teljes éves árbevételének aránytalanul nagy százalékarányát képviselje.
- (20) Amennyiben a tagállam jogrendszere nem teszi lehetővé az ezen irányelvben előírt közigazgatási szankciók alkalmazását, a közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályok oly módon alkalmazhatók, hogy a szankciót az illetékes hatóság kezdeményezze és igazságügyi hatóságok szabják ki. Ezért e tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szabályok és szankciók alkalmazása az illetékes hatóságok által kiszabott közigazgatási szankciókkal azonos hatású legyen. Az ilyen szankciók kiszabásakor az igazságügyi hatóságoknak figyelembe kell venniük a szankciót kezdeményező illetékes hatóság ajánlását. A kiszabott szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (21) A 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezések és az 575/2013/EU rendelet megsértése esetén alkalmazandó megfelelő szankciók meghatározása érdekében ki kell egészíteni a közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések hatálya alá tartozó jogsértések jegyzékét. Ezért a 2013/36/EU irányelv 67. cikke szerinti jogsértések jegyzékét módosítani kell.
- (22) A harmadik országbeli vállalkozások által valamely tagállamban banki szolgáltatások nyújtása céljából létrehozott fióktelepek szabályozása a nemzeti jog hatálya alá tartozik, és azt a 2013/36/EU irányelv csak nagyon korlátozott mértékben harmonizálja. Bár a harmadik országbeli fióktelepek jelentős mértékben jelen vannak az uniós bankpiacokon, jelenleg csak nagyon magas szintű tájékoztatási követelmények vonatkoznak rájuk, uniós szintű prudenciális standardok vagy felügyeleti együttműködési intézkedések azonban nem. A közös prudenciális keret teljes hiánya miatt a harmadik országbeli fióktelepekre különböző prudenciális és hatásköri szintet előíró, eltérő nemzeti követelmények vonatkoznak. Ezenkívül az illetékes hatóságok nem rendelkeznek átfogó információkkal és a szükséges felügyeleti eszközökkel ahhoz, hogy megfelelően nyomon követhessék az egy vagy több tagállamban fióktelepeken és leányvállalatokon keresztül működő harmadik országbeli csoportok által okozott egyedi kockázatokat. Jelenleg nincs rájuk vonatkozó integrált felügyeleti rendszer, és a harmadik országbeli csoport egyes fióktelepeinek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok nem köteles információt cserélni az ugyanazon csoporthoz tartozó többi fióktelepet és leányvállalatot felügyelő illetékes hatóságokkal. Ez a széttagolt szabályozási környezet kockázatot jelent az Unió pénzügyi stabilitására és piaci integritására nézve, amit a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó harmonizált keret létrehozásával kell megfelelően kezelni. Ennek a keretnek az engedélyezésre, a prudenciális előírásokra, a belső irányításra, a felügyeletre és a jelentéstételre vonatkozó közös minimumkövetelményeket kell tartalmaznia. A követelményeknek azokra az előírásokra kell épülniük, amelyeket a tagállamok a területükön működő harmadik országbeli fióktelepekre már alkalmaznak, és figyelembe kell venniük a harmadik országok által a külföldi fióktelepekre alkalmazott hasonló vagy egyenértékű követelményeket is annak érdekében, hogy

biztosítsák a tagállamok közötti összhangot, és összehangolják a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó uniós keretrendszert az e területen érvényesülő nemzetközi gyakorlatokkal.

- (23) Az arányosság érdekében a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó követelményeket azokkal a kockázatokkal összefüggésben kell kezelni, amelyeket e fióktelepek az Unió és a tagállamok pénzügyi stabilitására és piaci integritására jelentenek. A harmadik országbeli fióktelepeket ezért vagy 1. osztályba kell sorolni, amennyiben kockázatosabbnak minősülnek, vagy egyéb esetben – amennyiben kis méretűek és nem összetettek, és nem jelentenek jelentős pénzügyi stabilitási kockázatot – a 2. osztályba (összhangban a „kis méretű és nem összetett intézmény”-nek az 575/2013/EU rendeletben szereplő meghatározásával). Ennek megfelelően azokat a harmadik országbeli fióktelepeket, amelyek könyvelt eszközállománya az adott tagállamban legalább 5 000 000 000 EUR, a nagyobb méretük és összetettségük miatt nagyobb kockázatot jelentőnek kell tekinteni, mivel csődjük jelentős zavart okozhat a tagállam bankszolgáltatási piacán vagy bankrendszerében. A lakossági betétek fogadására engedéllyel rendelkező harmadik országbeli fióktelepeket a méretüktől függetlenül szintén kockázatosabbnak kell tekinteni, mivel a csődjük rendkívül kiszolgáltatott betéteseket érintene, és megingathatja a polgárok megtakarításainak védelme terén a tagállami bankrendszer biztonságába és megbízhatóságába vetett bizalmat. Ezért a harmadik országbeli fióktelepek mindkét említett típusát az 1. osztályba kell sorolni.
- (24) A harmadik országbeli fióktelepeket akkor is az 1. osztályba kell sorolni, ha a központi irodájukként működő harmadik országbeli vállalkozás (a továbbiakban: központi vállalkozás) olyan szabályozás, felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartozik, amelyről nem állapították meg, hogy legalább egyenértékű a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben előírt szabályokkal, vagy ha az érintett harmadik ország olyan kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént van nyilvántartva, amelynek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁶ értelmében stratégiai hiányosságok jellemzik. Az említett harmadik országbeli fióktelepek jelentős kockázatot jelentenek az Unió és a letelepedés helye szerinti tagállam pénzügyi stabilitására nézve, mivel a központi vállalkozásukra alkalmazandó banki szabályozási vagy pénzmosás elleni keretrendszer nem veszi megfelelően figyelembe a fióktelep által a tagállamban folytatott tevékenységekből eredő konkrét kockázatokat, illetve a harmadik országbeli csoportból eredő, a tagállami szerződő feleket érintő kockázatokat, illetve nem teszi lehetővé azok megfelelő nyomon követését. Annak megállapítása céljából, hogy a harmadik ország banki prudenciális és felügyeleti előírásai egyenértékűek-e az uniós előírásokkal, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy előírja az EBH számára az 575/2013/EU rendelet 33. cikke szerinti értékelés elvégzését. Az EBH-nak az értékelést szigorú és átlátható módon, megbízható módszertan szerint kell elvégeznie. Ezen túlmenően az EBH-nak konzultálnia kell és szorosan együtt kell működnie a harmadik országok bankszabályozásért felelős felügyeleti hatóságaival és kormányzati szerveivel,

⁴⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

valamint adott esetben a magánszektor szereplőivel, törekedve arra, hogy e feleket tisztességes bánásmódban részesítse, és lehetőséget biztosítson számukra a dokumentumok és észrevételek észszerű időkereten belüli benyújtására. Az EBH-nak biztosítania kell továbbá, hogy az 575/2013/EU rendelet 33. cikke szerinti jelentés megfelelő indoklással ellátva, részletesen ismertesse az értékelt kérdéseket, és észszerű időkereten belül elkészüljön.

- (25) Az illetékes hatóságoknak kifejezett hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy eseti alapon előírják a harmadik országbeli fióktelepek számára, hogy a 2013/36/EU irányelv III. címének 1. fejezete szerinti engedélyért folyamodjanak, legalább abban az esetben, ha ezek a fióktelepek más tagállamokbeli partnerekkel a belső piaci szabályokat megsértve folytatnak tevékenységet, vagy ha jelentős kockázatot jelentenek az Unió vagy a letelepedési helyük szerinti tagállam pénzügyi stabilitására nézve. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok számára elő kell írni annak rendszeres értékelését, hogy a könyveikben legalább 30 000 000 000 EUR értékű eszközt nyilvántartó harmadik országbeli fióktelepek rendszerszintű jelentőséggel bírnak-e. Az ugyanazon harmadik országbeli csoporthoz tartozó harmadik országbeli fióktelepeket együttesen kell rendszeres értékelés alá vonni, akár egyetlen tagállamban, akár Unió-szerte vannak letelepedve. Ebben az értékelésben konkrét kritériumok alapján meg kell vizsgálni, hogy az említett fióktelepek a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet értelmében „rendszerszinten jelentősnek” minősülő intézményekéhez hasonló kockázatot jelentenek-e az Unió vagy annak tagállamai pénzügyi stabilitására nézve. Amennyiben az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy a harmadik országbeli fióktelepek rendszerszintű jelentőséggel bírnak, úgy olyan követelményeket kell előírniuk számukra, amelyek alkalmasak a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok csökkentésére. E célból az illetékes hatóságok számára hatáskört kell biztosítani ahhoz, hogy az ilyen fióktelepeket a banki tevékenységük adott tagállamban vagy az EU-ban történő további folytatása feltételeként arra kötelezzék, hogy a 2013/36/EU irányelvben meghatározott leányintézményi formában történő működés iránti engedélyért folyamodjanak. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy egyéb követelményeket is előírhassanak, különösen azt, hogy a harmadik országbeli fióktelepek – annak érdekében, hogy ne legyenek rendszerszinten jelentősek – alakítsák át az Unión belül kezelt eszközeik vagy az Unióban folytatott tevékenységeik szerkezetét, illetve további tőke-, likviditási, jelentéstételi vagy közzétételi követelményeknek feleljenek meg, amennyiben ez elegendő a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok kezeléséhez. Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok a rendszerszinten jelentősnek minősített harmadik országbeli fióktelepek esetében az említett követelmények előírásától csak akkor tekinthessenek el, amennyiben igazolni tudják, hogy az említett fióktelepek által az Unió és a tagállamok pénzügyi stabilitására és piaci integritására jelentett kockázatok a szóban forgó követelmények nélkül legfeljebb egy évig nem növekednének jelentősen.
- (26) Az Unión belül fióktelepekkel és leányvállalatokkal jelen lévő harmadik országbeli csoportra vonatkozó felügyeleti határozatok következetességének biztosítása érdekében ki kell jelölni egy vezető illetékes hatóságot a rendszerszintű jelentőség értékelésének elvégzésére. A vezető illetékes hatóság a harmadik országbeli csoport Unión belüli összevont felügyeletét ellátó hatóság (a 2013/36/EU irányelv 111. cikkének hatálya alá tartozó esetekben) vagy az az illetékes hatóság, amely az említett cikkel összhangban összevont felügyeletet látna el, amennyiben a csoport harmadik országbeli fióktelepeit leányvállalatokként kezelnék. Ha az érintett összevont felügyeleti szervet nem határozták meg, vagy ha a vezető illetékes hatóság három hónapon belül nem kezdte meg a rendszerszintű jelentőség értékelését. Ebben az

esetben az EBH-nak kell elvégeznie az értékelést. A vezető illetékes hatóságnak vagy adott esetben az EBH-nak konzultálnia kell az érintett harmadik országbeli csoport Unión belüli leányvállalatainak és fióktelepeinek felügyeletéért felelős illetékes hatóságokkal, és teljes mértékben együtt kell működni velük. A vezető illetékes hatóságnak és az említett illetékes hatóságoknak együttes határozatot kell hozniuk arról, hogy előírnak-e követelményeket a rendszerszinten jelentősnek minősített harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozóan. A jogszerű eljárás érdekében a vezető illetékes hatóságnak vagy adott esetben az EBH-nak biztosítania kell, hogy a rendszerszintű jelentőség értékelése során tiszteletben tartsák a harmadik országbeli fióktelepek meghallgatáshoz és véleménynyilvánításhoz való jogát.

- (27) Az illetékes hatóságoknak rendszeresen felül kell vizsgálniuk, hogy a harmadik országbeli fióktelepek megfelelnek-e a 2013/36/EU irányelv vonatkozó követelményeinek, és e fióktelepekre vonatkozóan felügyeleti intézkedéseket kell hozniuk az említett követelményeknek való megfelelés biztosítása vagy helyreállítása érdekében. A harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó követelmények hatékony felügyeletének megkönnyítése és a harmadik országbeli csoportok Unión belüli tevékenységei átfogó áttekinthetősége érdekében közös felügyeleti és pénzügyi jelentéseket kell – egységes táblák alkalmazásával – az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani. Az EBH-t az említett táblákat meghatározó végrehajtástechnikai standardtervezetek kidolgozására, a Bizottságot pedig e végrehajtástechnikai standardtervezetek elfogadására kell felhatalmazni. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok közötti megfelelő együttműködés révén biztosítani kell, hogy az Unióban harmadik országbeli fióktelepeken keresztül működő harmadik országbeli csoportok valamennyi tevékenysége átfogó felügyelet alá tartozzon, megelőzhető legyen az e csoportokra az uniós jog szerint alkalmazandó követelmények kikerülése, valamint hogy minimálisra csökkenjenek az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető potenciális kockázatok. Különösen az 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepeknek kell a harmadik országbeli csoportok Unión belüli felügyeleti kollégiumainak hatálya alá tartozniuk. Amennyiben ilyen kollégium még nem létezik, az illetékes hatóságoknak eseti kollégiumot kell létrehozniuk az ugyanazon csoporthoz tartozó valamennyi 1. osztályú harmadik országbeli fióktelep felügyeletére, amennyiben a csoport egynél több tagállamban működik.
- (28) A harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó uniós keretrendszert azon mérlegelési jogkör sérelme nélkül kell alkalmazni, amelynek alapján a tagállamok jelenleg általános alapon előírhatják, hogy a területükön bizonyos harmadik országbeli vállalkozások kizárólag a 2013/36/EU irányelv III. címének 1. fejezetével összhangban engedélyezett leányintézményeken keresztül folytathatnak banki tevékenységet. Ez a követelmény vonatkozhat egyrészt azokra a harmadik országokra, amelyek banki prudenciális és felügyeleti standardjai nem egyenértékűek az adott tagállam nemzeti joga szerinti standardokkal, másrészt azokra a harmadik országokra, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit stratégiai hiányosságok jellemzik.
- (29) Az IFRS 9 standard 2018. január 1-jei bevezetését követően a várható hitelezési veszteségek számításának eredménye, amely modellezési módszereken alapul, közvetlenül befolyásolja az intézmények szavatolótőkéjének összegét és szabályozói mutatóit. Ugyanezek a modellezési módszerek szolgálnak alapul a várható hitelezési veszteségek kiszámításához is, amennyiben az intézmények a nemzeti számviteli szabályozást alkalmazzák. Ezért fontos, hogy az illetékes hatóságok és az EBH tisztában legyenek azzal, hogy ezek a számítások milyen hatást gyakorolnak a

kockázattal súlyozott eszközök értéktartományára és a hasonló kitétségek miatti szavatolóőke-követelményekre. E célból a teljesítményértékelésnek ki kell terjednie az említett modellezési módszerekre is. Tekintettel arra, hogy a tőkekövetelményeket a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer szerint számító intézmények a várható hitelezési veszteségek kiszámítására az IFRS 9 szerinti modelleket is alkalmazhatnak, az arányosság elvének figyelembevételével ezeket az intézményeket is be kell vonni a teljesítményértékelésbe.

- (30) Az (EU) 2019/876 rendelet⁴⁷ a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott felülvizsgált piaci kockázati keretrendszer bevezetésével módosította az 575/2013/EU rendeletet. Az új keretrendszer részét képező alternatív sztenderd módszer lehetővé teszi, hogy az intézmények modellezzék a kockázattal súlyozott eszközök és a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolóőke-követelmények kiszámításához használt bizonyos paramétereket. Ezért fontos, hogy az illetékes hatóságok és az EBH világos képet kapjanak a kockázattal súlyozott eszközök és a szavatolóőke-követelmények azon értéktartományáról, amely hasonló kitétségek esetében az alternatív, belső modellen alapuló módszerből és az alternatív sztenderd módszerből adódhat. Ennek eredményeként a piaci kockázattertelékelésnek ki kell terjednie a felülvizsgált sztenderd és belső modellen alapuló módszerekre.
- (31) Az Unió által megkötött Párizsi Megállapodásban⁴⁸ és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjében rögzített fenntartható gazdaságra való globális átállás mélyreható társadalmi-gazdasági átalakulást igényel, valamint a köz- és a magánszektor jelentős pénzügyi forrásainak mozgósításától függ. Az európai zöld megállapodás⁴⁹ arra kötelezi az Uniót, hogy 2050-re klímasemlegessé váljon. A pénzügyi rendszer fontos szerepet játszik ezen átállás támogatásában, amely nemcsak a felmerülő lehetőségek megragadására és támogatására vonatkozik, hanem az azzal járó kockázatok megfelelő kezelésére is.
- (32) A fenntartható, klímasemleges és körforgásos gazdaságra való átállás példátlan mértékű feladat, amely jelentős hatással lesz a pénzügyi rendszerre. 2018-ban a pénzügyi rendszer zöldítéséért küzdő központi banki és felügyeleti hálózat⁵⁰, elismerte, hogy az éghajlattal kapcsolatos kockázatok pénzügyi kockázatot jelentenek. A Bizottság megújított fenntartható finanszírozási stratégiája⁵¹ hangsúlyozza, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok, valamint az éghajlatváltozás fizikai hatásaiból, a biológiai sokféleség csökkenéséből és különösen az ökoszisztémák

⁴⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolóőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitétségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitétségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

⁴⁸ A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

⁴⁹ COM(2019) 640 final.

⁵⁰ A központi bankok és a felügyeleti szervek által a 2017. december 12-i párizsi One Planet csúcstalálkozón életre hívott csoport kész arra, hogy a pénzügyi ágazatban önkéntes alapon megossa a bevált gyakorlatokat és hozzájáruljon a környezetvédelmi és éghajlat-politikai kockázatkezelés fejlesztéséhez, valamint a fő finanszírozási csatornák mozgósításával támogassa a fenntartható gazdaságra való átállást.

⁵¹ COM(2021) 390 final, 2021.7.6.

szélesebb körű környezeti károsodásából eredő kockázatok példátlan kihívást jelentenek gazdaságaink és a pénzügyi rendszer stabilitása számára. Ezek a kockázatok olyan sajátosságokat hordoznak, mint például előretekintő jellegük, továbbá rövid, közép- és hosszú távon jelentkező egyedi hatásaik.

- (33) A fenntartható, klímasemleges és körforgásos gazdaságra való átállás hosszú távú és mélyreható jellege jelentősen átalakítja majd az intézmények üzleti modelljeit. A pénzügyi ágazat, és különösen a hitelintézetek részéről megfelelő alkalmazkodásra van szükség ahhoz, hogy 2050-re az Unió gazdaságában elérjük a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátási célt, miközben ellenőrzés alatt tartjuk a folyamattal együtt járó kockázatokat. Az illetékes hatóságokat ezért fel kell hatalmazni arra, hogy értékeljék ezt a folyamatot, és beavatkozzanak azokban az esetekben, amikor az intézmények oly módon kezelik az éghajlati kockázatokat, valamint a környezetkárosodásból és a biológiai sokféleség csökkenéséből eredő kockázatokat, hogy az veszélyezteti az egyes intézmények vagy általában a pénzügyi rendszer stabilitását. Az illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük az intézmények üzleti modelljeit és stratégiáit, valamint beavatkozási jogosultságot kell számukra biztosítani abban az esetben, ha az említett üzleti modellek és stratégiák nem igazodnak a vonatkozó uniós szakpolitikai célkitűzésekhez és a fenntartható gazdaságra való átállás tágabb tendenciáihoz, ami a szóban forgó üzleti modellekre és stratégiákra, illetve a pénzügyi stabilitásra nézve kockázatokat eredményez. Az éghajlati és tágabb értelemben véve a környezeti kockázatokat a társadalmi kockázatokkal és az irányítási kockázatokkal együtt kell figyelembe venni egyetlen kockázati kategóriában, hogy lehetővé váljon e tényezők átfogó és összehangolt integrálása, mivel ezek gyakran összefonódnak egymással. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok szorosan kapcsolódnak a fenntarthatóság koncepciójához, mivel a fenntarthatóság három fő pillérét alkotó tényezőkről van szó.
- (34) A környezeti, társadalmi és irányítási tényezők negatív hatásaival szembeni megfelelő reziliencia fenntartása érdekében az Unióban letelepedett intézményeknek képesnek kell lenniük a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok szisztematikus azonosítására, mérésére és kezelésére, a felügyeleti hatóságaiknak pedig az egyes intézmények szintjén és rendszerszinten egyaránt értékelniük kell a kockázatokat, elsőbbséget biztosítva a környezeti tényezőknek, majd az értékelés módszereinek és eszközeinek fejlődésével egyre inkább figyelembe kell venniük az egyéb fenntarthatósági tényezőket is. Az intézményeknek értékelniük kell, hogy a portfólióik mennyire vannak összhangban az Unió azon törekvésével, hogy 2050-re klímasemlegessé váljon, valamint megelőzze a környezetkárosodást és a biológiai sokféleség csökkenését. Az intézményeknek konkrét terveket kell kidolgozniuk azon kockázatok kezelésére, amelyek rövid, közép- és hosszú távon abból adódnak, hogy üzleti modelljeik és stratégiáik nincsenek összhangban az Unió azon szakpolitikai célkitűzéseivel, amelyeket a Párizsi Megállapodás, valamint az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag⁵² (és a biológiai sokféleségre vonatkozó 2020 utáni globális keret) tartalmaz. Az intézmények számára elő kell írni, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok kezelésére megbízható vállalatirányítási rendszerekkel és belső folyamatokkal, továbbá a vezető testületeik által jóváhagyott olyan stratégiákkal

⁵² A Bizottság közleménye, COM(2021) 568 final, 2021. július 14., amely a következő bizottsági javaslatokat tartalmazza: COM(2021) 562 final, COM(2021) 561 final, COM(2021) 564 final, COM(2021) 563 final, COM(2021) 556 final, COM(2021) 559 final, COM(2021) 558 final, COM(2021) 557 final, COM(2021) 554 final, COM(2021) 555 final, COM(2021) 552 final.

rendelkezzenek, amelyek a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők tekintetében nemcsak a jelenlegi, hanem a későbbi hatásokat is figyelembe veszik. A környezeti, társadalmi és irányítási tényezők terén a vezető testület kollektív tudása és szemléletmódja, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok kezelésére biztosított intézményi belső tőkeallokáció szintén kulcsfontosságú lesz az egyes intézményeken belüli változás ösztönzéséhez. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok sajátosságai, valamint e kockázatok viszonylagos újdonsága miatt az egyes intézmények értelmezései, mérései és irányítási gyakorlatai jelentősen eltérhetnek egymástól. Az Unión belüli konvergencia biztosítása és a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok egységes értelmezése érdekében a prudenciális szabályozásban megfelelő fogalommeghatározásokat és az említett kockázatok értékelésére vonatkozóan minimumszabályokat kell előírni. E cél elérése érdekében a fogalommeghatározásokat az 575/2013/EU rendelet határozza meg, az EBH pedig felhatalmazást kap arra, hogy olyan minimális referenciamódszereket írjon elő, amelyekkel értékelhető a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak az intézmények pénzügyi stabilitására gyakorolt hatása, elsőbbséget biztosítva a környezeti tényezők hatásának. Mivel a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok előrettekintő jellege azt jelenti, hogy a forgatókönyv-elemzés és a stressztesztelés, valamint az e kockázatok kezelésére vonatkozó tervek különösen informatív értékelési eszközök, az EBH-t fel kell hatalmazni arra is, hogy egységes kritériumokat dolgozzon ki az említett kockázatok kezelésére irányuló tervek tartalmára, valamint a forgatókönyvek meghatározására és a stressztesztelési módszerek alkalmazására vonatkozóan. A környezettel kapcsolatos kockázatoknak – ideértve a környezetkárosodásból és a biológiai sokféleség csökkenéséből eredő kockázatokot is – és különösen az éghajlattal kapcsolatos kockázatoknak – tekintettel sürgősségükre, valamint arra, hogy értékelésük szempontjából különösen fontos a forgatókönyv-elemzés és a stressztesztelés – elsőbbséget kell élvezniük.

- (35) A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok messzemenő következményekkel járhatnak mind az egyes intézmények, mind a pénzügyi rendszer egészének stabilitására nézve. Az illetékes hatóságoknak ezért következetesen figyelembe kell venniük ezeket a kockázatokot a releváns felügyeleti tevékenységeik során, ideértve a felügyeleti értékelési és felülvizsgálati eljárást, valamint az említett kockázatok stressztesztelését is. Az Európai Bizottság technikai támogatási eszközén keresztül támogatást nyújtott az illetékes nemzeti hatóságoknak a stressztesztelési módszerek kidolgozásához és alkalmazásához, és készen áll arra, hogy e tekintetben továbbra is technikai támogatást nyújtson. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok stressztesztelési módszereit azonban eddig főként feltáró jelleggel alkalmazták. Annak érdekében, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok stressztesztelése szilárdan és következetesen beépüljön a felügyeleti tevékenységbe, az EBH-nak, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságnak (EIOPA) és az Európai Értékpapírpiazi Hatóságnak (ESMA) az említett kockázatok stressztesztelésére vonatkozó következetes megfontolások és közös módszertan biztosítása érdekében közös iránymutatásokat kell kidolgoznia. Az említett kockázatok stressztesztelésének az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos tényezőkkel kell kezdődnie, és amint egyre több olyan kockázati adat és módszertan áll rendelkezésre, amelyek segítik az említett tényezők pénzügyi kockázatokra gyakorolt kvantitatív hatásainak értékelésére szolgáló további eszközök kidolgozását, az illetékes hatóságoknak a hitelintézetek megfelelőségi értékelései során egyre inkább e kockázatok hatását is figyelembe kell venniük. A felügyeleti módszerek konvergenciájának biztosítása érdekében az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak

a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásba (SREP) való egységes bevonására vonatkozóan.

- (36) A rendszerkockázati tőkepuffer keretére vonatkozó, a 2013/36/EU irányelv 133. cikke szerinti rendelkezések már alkalmazhatók különféle rendszerszintű kockázatok kezelésére, ideértve az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokat is. Amennyiben az érintett illetékes vagy adott esetben kijelölt hatóságok úgy ítélik meg, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatok súlyos negatív következményekkel járhatnak a tagállamok pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára nézve, akkor e kockázatok tekintetében rendszerkockázati tőkepufferrátát kell bevezetniük, amennyiben úgy ítélik meg, hogy e kockázatok csökkentése szempontjából az ilyen ráta bevezetése hatékony és arányos.
- (37) A vezető testület tagjai csak a kinevezésüket követő jelentős idő elteltével, illetve kiemelt funkciót betöltő személyek esetében egyáltalán nem vethetők alá az alkalmassági értékelésnek. Így előfordulhat, hogy a vezető testület azon tagjai, akik nem felelnek meg az alkalmassági kritériumoknak, hosszú ideje funkcióban vannak, ami különösen a nagy méretű intézmények számára jelent problémát. Emellett a határokon átnyúló tevékenységet folytató intézményeknek a nemzeti szabályok és eljárások széles skáláját kell figyelembe venniük, ami nem teszi hatékonyvá a jelenlegi rendszert. Az alkalmasság értékelésére vonatkozó, Unió-szerte eltérő követelmények megléte különösen égető kérdés a bankunió összefüggésében. Ezért fontos, hogy uniós szintű szabályrendszer jöjjön létre egy következetes és kiszámítható, „megfelelőségi és alkalmassági” keret létrehozása érdekében. Ez elősegíti a felügyeleti konvergenciát, lehetővé téve az illetékes hatóságok közötti nagyobb bizalmat, és nagyobb jogbiztonságot teremt az intézmények számára. A vezető testület tagjai és a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságának értékelésére szolgáló megbízható „megfelelőségi és alkalmassági” keret alapvető fontosságú annak biztosításához, hogy az intézmények megfelelően működjenek és kockázataikat megfelelően kezeljék.
- (38) A vezető testületek tagjainak alkalmasságát annak biztosítása érdekében kell értékelni, hogy a személyek rendelkezzenek a feladatuk ellátásához szükséges képesítéssel és jó hírnévvel. A vezető testület egyes tagjai alkalmasságának értékeléséért elsődlegesen az intézmények felelősek, ezért az ő feladatuk az alkalmassági értékelés elvégzése, amelyet az illetékes hatóságok általi ellenőrzés követ a vezető testület tagjának hivatalba lépése előtt vagy után. A nagy méretű intézmények által, különösen a lehetséges áttérjedési hatásokból eredően jelentett kockázatok miatt azonban meg kell akadályozni, hogy a vezető testület nem megfelelő tagjai befolyásolják az ilyen intézmények működését, mert az potenciálisan súlyos károkkal járhat. Ezért helyénvaló, hogy kivételes körülmények között az illetékes hatóságok még azelőtt értékeljék a nagy méretű intézmények vezető testületi tagjainak alkalmasságát, hogy azok hivatalba lépnének.
- (39) Nemcsak a vezető testület tagjai, hanem a kiemelt funkciót betöltő személyek is jelentős befolyással rendelkeznek az intézmény napi szintű megbízható és prudens irányításában. Mivel a 2013/36/EU irányelv jelenleg nem határozza meg a kiemelt funkciót betöltő személyek fogalmát, a tagállamok Unió-szerte eltérő gyakorlatokat alkalmaznak, ami akadályozza a hatékony és eredményes felügyeletet, és az egyenlő feltételek gátját jelenti. Ezért meg kell határozni a kiemelt funkciót betöltő személyek fogalmát. Emellett a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságának értékelése elsősorban az intézmények feladata kell, hogy legyen. A nagy méretű intézmények tevékenységei által jelentett kockázatok miatt azonban az illetékes hatóságoknak még

azelőtt értékelniük kell az ilyen intézmények belsőkontroll-funkcióiért felelős vezetők és a pénzügyi igazgató alkalmasságát, mielőtt azok hivatalba lépnének.

- (40) Annak érdekében, hogy az intézmények számára garantált legyen a jogbiztonság és a kiszámíthatóság, hatékony és megfelelően időzített eljárást kell kidolgozni, amelynek alkalmazásával az illetékes hatóságok ellenőrizhetik a vezető testület tagjai és a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságát. Az eljárásnak lehetővé kell tennie, hogy az illetékes hatóságok egyrészt szükség esetén további információkat kérjenek, másrészt az előírt határidőn belül el tudják végezni az alkalmassági értékeléseket. Az intézményeknek a számukra kijelölt határidőn belül pontos és hiánytalan információkat kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságok számára, valamint az illetékes hatóságok további információk kérésére irányuló megkereséseire gyorsan és a jóhiszeműség szem előtt tartásával kell válaszolniuk.
- (41) Mivel az intézmények prudens és megbízható irányítására vonatkozó alkalmassági értékelés az illetékes hatóságok feladata, ezért számukra olyan új eszközöket kell biztosítani, mint például a feladatmeghatározások és a feladattérképek, amelyekkel értékelni tudják a vezető testület tagjai és a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságát. Ezek az új eszközök akkor is támogatják az illetékes hatóságok munkáját, amikor a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás részeként felülvizsgálják az intézmények vállalatirányítási rendszerét. A vezető testület általános, kollektív felelősségétől függetlenül az intézmények számára elő kell írni, hogy egyénre szabott feladatmeghatározások és feladattérképek útján tisztázzák a vezető testület tagjai, a felső vezetés és a kiemelt funkciót betöltő személyek feladatait. E személyek konkrét feladatait nem minden esetben határozzák meg egyértelműen vagy következetesen, és előfordulhatnak olyan helyzetek, amikor két vagy több szerep átfedésben van, illetve amikor bizonyos feladatok elsikkadnak, mert azok nem tartoznak egyértelműen egyetlen konkrét személy hatáskörébe. Az egyes személyek kötelezettségeinek körét pontosan meg kell határozni, és minden feladatkörhöz felelőst kell rendelni. Ezeknek az eszközöknek biztosítaniuk kell a vezető testület tagjai, a felső vezetés és a kiemelt funkciót betöltő személyek további elszámoltathatóságát.
- (42) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni a gyors határozathozatalt és -végrehajtást. A korai beavatkozási intézkedések vagy szanálási intézkedések összefüggésében az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok megfelelőnek ítélik a vezető testület vagy a felső vezetés tagjainak elmozdítását vagy leváltását. Az ilyen helyzetek figyelembevétele érdekében az illetékes hatóságoknak azt követően kell elvégezniük a vezető testület tagjainak vagy a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmassági értékelését, hogy az ilyen személyek elfoglalták pozíciójukat.
- (43) Miután az 575/2013/EU rendeletben meghatározott tőkepadló kötelezővé válik, a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a túlzott tőkeáttétel kockázatán kívüli kockázatok kezelése érdekében az intézményt felügyelő illetékes hatóság által meghatározott kiegészítő intézményi szavatolótőke-követelmény névértéke nem emelkedhet azonnal, mivel minden más követelmény változatlan marad. Továbbá ilyen esetben az illetékes hatóságnak felül kell vizsgálnia az intézményre vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelményt, és különösen azt kell értékelnie, hogy ez a követelmény figyelembe veszi-e a belső modellek intézmény általi alkalmazásából eredő modellkockázatot, és ha igen, milyen mértékben. Az említett kockázat figyelembevétele esetén úgy kell tekinteni, hogy az intézményre vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelmény átfedésben van az intézmény

szavatolótőke-követelményében szereplő tőkepadló által lefedett kockázatokkal, következésképpen az illetékes hatóságnak az ilyen átfedések megszüntetéséhez szükséges mértékben csökkentenie kell a szavatolótőke-követelményt mindaddig, amíg az intézmény a tőkepadló alkalmazására kötelezett.

- (44) Hasonlóképpen, amikor a tőkepadló alkalmazása kötelezővé válik, a rendszerkockázati tőkepuffer keretében előírt intézményi elsődleges alapvető tőke névértéke nem emelkedhet, ha nem növekedtek az intézményhez kapcsolódó makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok. Ilyen esetekben az intézmény illetékes vagy adott esetben kijelölt hatóságának felül kell vizsgálnia a rendszerkockázati tőkepufferráták kalibrálását, gondoskodnia kell arról, hogy azok megfelelőek maradjanak, és ne vegyék figyelembe még egyszer azokat a kockázatok, amelyeket az intézményre nézve kötelező tőkepadló már fedez. Általánosabban fogalmazva, az illetékes és adott esetben a kijelölt hatóságok nem írhatnak elő rendszerkockázati tőkepuffer-követelményeket olyan kockázatokra vonatkozóan, amelyek a tőkepadló révén már teljes mértékben fedezettek.
- (45) Továbbá, ha az „egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek” minősített intézményre nézve kötelező a tőkepadló alkalmazása, az illetékes vagy adott esetben a kijelölt hatóságnak felül kell vizsgálnia az adott intézményre ilyen minőségében alkalmazandó tőkepuffer-követelmény kalibrálását, és gondoskodnia kell arról, hogy a követelmény továbbra is megfelelő maradjon.
- (46) A rendszerkockázati tőkepuffer időben történő és hatékony aktiválásának lehetővé tétele érdekében tisztázni kell a vonatkozó rendelkezések alkalmazását, valamint egyszerűsíteni kell és össze kell hangolni az alkalmazandó eljárásokat. Minden tagállamban lehetővé kell tenni a kijelölt hatóságok számára, hogy rendszerkockázati tőkepuffert állapítsanak meg, mert így válik lehetővé a más tagállamok hatóságai által meghatározott rendszerkockázati tőkepufferráták elismerése, valamint így biztosítható, hogy a hatóságok kellő időben és hatékonyan kezelhessék a rendszerszintű kockázatok. A valamely másik tagállam által meghatározott rendszerkockázati tőkepufferráta elismeréséhez elegendő a rátát elismerő hatóság által küldött értesítés. A sürgősségi engedélyezési eljárások elkerülése céljából össze kell hangolni a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (15) bekezdésében és a 133. cikkének (9) bekezdésében meghatározott eljárást, ha a pufferráta meghatározására vonatkozó döntés értelmében a korábban meghatározott ráták csökkennek vagy nem változnak. Az említett irányelv 133. cikkének (11) bekezdésében meghatározott eljárásokat pontosítani kell, és adott esetben összhangba kell hozni azokat az egyéb rendszerkockázati tőkepufferrátákra vonatkozó eljárásokkal,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosítása

A 2013/36/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) a szöveg a következő 8a. ponttal egészül ki:

„8a. »vezetési funkciót betöltő vezető testület«: a vezető testület, amikor az intézmény tényleges irányításával kapcsolatos feladatkörében jár el, és az intézmény üzleti tevékenységét irányító személyeket foglalja magában;”

- b) a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „9. »felső vezetés«: az intézménynél vezetői feladatot ellátó természetes személyek, akik közvetlenül elszámoltathatóak az intézmény vezető testülete előtt, amelynek nem tagjai, és amelynek irányítása alatt felelősek az intézmény mindennapi vezetéséért;”
- c) a szöveg a következő 9a–9d. ponttal egészül ki:
- „9a. »kiemelt funkciót betöltő személyek«: olyan személyek, akik jelentős befolyással rendelkeznek az intézmény irányítása felett, de nem tagjai a vezető testületnek – közük értve a belsőkontroll-funkciókért felelős vezetőket és a pénzügyi igazgatót is, amennyiben nem tagjai a vezető testületnek;
- 9b. »pénzügyi igazgató«: az intézmény pénzügyi forrásainak kezeléséért, pénzügyi tervezéséért és pénzügyi beszámolójáért felelős személy;
- 9c. »belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők«: az intézmény független kockázatkezelési, megfelelési és belső ellenőrzési funkcióinak napi szintű hatékony irányításáért felelős, a hierarchia legmagasabb szintjén álló személyek;
- 9d. »belsőkontroll-funkciók«: kockázatkezelési, megfelelési és belső ellenőrzési funkciók;”
- d) a 11. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „11. »modellkockázat«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 52b. pontjában meghatározott modellkockázat;”
- e) a szöveg a következő 29a. ponttal egészül ki:
- „29a. »az EU-ban működő önálló intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 33a. pontjában meghatározott, az EU-ban működő önálló intézmény;”
- f) a szöveg a következő 47a. ponttal egészül ki:
- „47a. »figyelembe vehető tőke«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 71. pontjában meghatározott figyelembe vehető tőke;”
- g) a szöveg a következő 66–69. ponttal egészül ki:
- „66. »nagy méretű intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontjában meghatározott intézmény;
67. »releváns leányvállalat«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 135. pontjában meghatározott jelentős leányvállalat vagy az ugyanazon rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 147. pontjában meghatározott nagy méretű leányvállalat;
68. »kényszerítő bírságok«: olyan napi bírságok, amelyek célja a folyamatban lévő jogsértések megszüntetése, valamint annak kikényszerítése, hogy a jogi vagy természetes személyek magatartása ismét összhangban legyen az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti kötelezettségeikkel;

69. »környezeti, társadalmi és irányítási kockázat«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 52d. pontjában meghatározott környezeti, társadalmi és irányítási kockázat;”.

2. A 4. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben meghatározott prudenciális felügyeleti és vizsgálati feladatok elvégzéséhez szükséges szakértelemmel, forrásokkal, működési kapacitással, hatáskörrel és függetlenséggel, valamint a kényszerítő bírságok és szankciók kiszabásához szükséges hatáskörrel.

Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok hatásköreik gyakorlása során megőrizzék függetlenségüket, a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy az említett illetékes hatóságok – beleértve személyzetüket és irányító testületeik tagjait is – függetlenül és objektíven járassanak el anélkül, hogy a felügyelt intézményektől, valamely tagállam kormányától vagy valamely európai uniós szervtől, illetve bármely más köz- vagy magánjogi szervtől utasítást kérnének vagy fogadnának el, vagy ilyen szervek befolyást gyakorolnának rájuk. Ezek az intézkedések nem érintik az illetékes hatóságok azon jogait és kötelezettségeit, amelyek a 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet^{*1} alapján a Pénzügyi Felügyelet Európai rendszerében, a 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet^{*2} és a 2014. április 16-i 468/2014/EU európai központi banki rendelet^{*3} alapján az egységes felügyeleti mechanizmusban, valamint a 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet^{*4} alapján az Egységes Szanálási Testületben való részvételből erednek.

A tagállamok biztosítják különösen, hogy az illetékes hatóságok minden szükséges eszközzel rendelkezzenek a személyzetük és irányító testületeik tagjai közötti összeférhetetlenség megelőzéséhez. E célból a tagállamok az említett személyzet és az irányító testületek tagjainak szerepével és felelősségével arányos szabályokat állapítanak meg, és megtiltják számukra legalább a következőket:

- a) az illetékes hatóságok által felügyelt intézmények, azok közvetlen vagy közvetett anyavállalatai, leányvállalatai vagy kapcsolt vállalkozásai által kibocsátott vagy azokra hivatkozó pénzügyi eszközökkel való kereskedés;
- b) munkaviszonyuknak az illetékes hatóságnál való megszűnését követően munkaviszony létesítése vagy szakmai szolgáltatások nyújtására vonatkozó bármely szerződéses megállapodás elfogadása a következők bármelyikével:
 - i. az új feladatkörük betöltését megelőző legalább két év során általuk közvetlenül felügyelt intézmények, beleértve azok közvetlen vagy közvetett anyavállalatait, leányvállalatait vagy kapcsolt vállalkozásait;
 - ii. azon cégek, amelyek az i. alpontban említett, az új feladatkör betöltését megelőző legalább két év során közvetlenül felügyelt vállalkozások bármelyikének szolgáltatásokat nyújtanak, kivéve, ha az itt említett tilalom időtartama alatt szigorúan tilos számukra az ilyen szolgáltatások nyújtásában való részvétel.

A személyzet és az irányító testületek azon tagjai, akikre a harmadik albekezdés b) pontjában előírt tilalmak vonatkoznak, megfelelő kártérítésre jogosultak amiatt, hogy nem tölthetnek be a tilalom hatálya alá tartozó munkaköröket.

E cikk arányos alkalmazása érdekében az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az illetékes hatóságok számára iránymutatásokat bocsát ki az illetékes hatóságoknál felmerülő összeférhetlenségek megelőzéséről és az illetékes hatóságok függetlenségéről, figyelembe véve a legjobb nemzetközi gyakorlatokat.

*¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

*² A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

*³ Az Európai Központi Bank 468/2014/EU rendelete (2014. április 16.) az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról (SSM-keretrendelet) (EKB/2014/17) (HL L 141., 2014.5.14., 1. o.).

*⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).”

3. A 18. cikk a következő g) ponttal egészül ki:

„g) teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

- i. a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének a) pontjával vagy a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban megállapítást nyert, hogy fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik;
- ii. a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének b) pontjában vagy a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltétel az adott hitelintézet tekintetében teljesül;
- iii. a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének c) pontjában vagy a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltétel az adott hitelintézet tekintetében nem teljesül.”

4. A 21a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak, a tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak és az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak e cikkel összhangban jóváhagyást kell szerezniük. Az egyéb pénzügyi holding társaságoknak, illetve a vegyes pénzügyi holding társaságoknak abban az esetben kell e cikkel összhangban jóváhagyást

szerezniük, ha szubkonszolidált alapon kell megfelelniük ennek az irányelvnek vagy az 575/2013/EU rendeletnek.

Az illetékes hatóságok felülvizsgálják az intézmény anyavállalatait vagy a 8. cikk szerinti engedélyt kérelmező szervezet anyavállalatait annak megállapítása érdekében, hogy van-e közöttük olyan vállalkozás, amely megfelel azoknak a kritériumoknak, amelyek alapján tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak minősül.

A második albekezdés alkalmazásában, amennyiben az anyavállalatok tartózkodási helye az intézmény vagy a 8. cikk alapján engedélyt kérő szervezet székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van, e két tagállam illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a felülvizsgálat elvégzése érdekében.

Az illetékes hatóságok közzéteszik a második albekezdésben említett felülvizsgálat eredményét.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) tájékoztatás a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot ténylegesen irányító legalább két személy kinevezéséről, valamint a 91. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelésről;”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben valamely pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság jóváhagyására a 22. cikkben és a 27a. cikkben említett értékeléssel egyidejűleg kerül sor, az illetékes hatóságnak az említett cikk alkalmazása során szükség szerint koordinálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, illetve – amennyiben ezek eltérnek egymástól – annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett. Ebben az esetben a 22. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében és a 27a. cikk (6) bekezdésében említett értékelési időszakot 20 munkanapot meghaladó időtartamra fel kell függeszteni, mindaddig, amíg az ebben a cikkben meghatározott eljárás le nem zárul.”

5. A 21b. cikk (6) bekezdése a következő második és harmadik albekezdéssel egészül ki:

„Az EBH az első albekezdésben említett információk jelentésére az Unióban alkalmazandó egységes formátumok, fogalommeghatározások és informatikai megoldások meghatározása céljából végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

6. A szöveg a következő új 21c. cikkel egészül ki:

„21c. cikk

A harmadik országbeli vállalkozások által nyújtott banki szolgáltatásokhoz fióktelep létesítésére vonatkozó követelmény és a fordított ajánlattételre vonatkozó kivétel

(1) A tagállamok előírják, hogy a területükön a 47. cikk (1) és (2) bekezdésében említett, harmadik országban letelepedett vállalkozások fióktelepet hozzanak létre, és a VI. címmel összhangban engedélyért folyamodjanak az említett cikk (1) bekezdésében említett tevékenységek adott tagállamban történő megkezdésére vagy folytatására.

(2) Amennyiben egy lakossági ügyfél, illetve a 2014/65/EU irányelv II. mellékletének I. és II. szakasza szerinti, az Unióban letelepedett vagy az Unióban működő jogosult szerződő fél vagy szakmai ügyfél a 47. cikk (1) bekezdésében említett bármely szolgáltatás nyújtása vagy bármely tevékenység elvégzése céljából saját kizárólagos kezdeményezésére egy harmadik országban letelepedett vállalkozást keres fel, úgy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmény nem alkalmazandó az érintett szolgáltatás vagy tevékenység említett személy részére történő nyújtására, illetve elvégzésére, ideértve az adott szolgáltatás nyújtásával vagy az adott tevékenység elvégzésével kifejezetten összefüggő kapcsolatot is. A csoporton belüli kapcsolatok sérelme nélkül, amennyiben egy harmadik országbeli vállalkozás – akár a javára eljáró vagy vele szoros kapcsolatban álló szervezeten vagy ilyen vállalkozást képviselő bármely egyéb személyen keresztül – ügyfeleket vagy potenciális ügyfeleket keres az Unióban, az nem tekinthető az ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére biztosított szolgáltatásnak.

(3) Az ügyfél vagy szerződő fél (2) bekezdésben említett kezdeményezése nem jogosítja fel a harmadik országbeli vállalkozást arra, hogy az ügyfél vagy a szerződő fél által kért termék-, tevékenység- vagy szolgáltatás-kategóriákon kívül más termék-, tevékenység- vagy szolgáltatás-kategóriákat a tagállamokban letelepedett harmadik országbeli fióktelepen kívül forgalmazzon.”

7. A III. cím a következő 3. 4. és 5. fejezettel egészül ki:

„3. FEJEZET

Befolyásoló részesedés megszerzése vagy elidegenítése

27a. cikk

A részesedésszerzés bejelentése és értékelése

(1) A tagállamok előírják, hogy minden olyan intézmény, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat és EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, illetve egyéb pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság, amelynek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban, szubkonszolidált alapon jóváhagyásért kell folyamodnia („részesedést szerezni kívánó személy”), amennyiben közvetlenül vagy közvetve olyan befolyásoló részesedést kíván szerezni, amely meghaladja a részesedést szerezni kívánó személy

figyelembe vehető tőkéjének 15 %-át („szándékolt részesedésszerzés”), a 27b. cikk (5) bekezdése értelmében jelentse be szándékát az illetékes hatóságnál, és közölje a szándékolt részesedésszerzés mértékét.

(2) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett bejelentés vagy az (5) bekezdés szerinti további információk átvételét haladéktalanul, de legkésőbb a bejelentés átvételét követő két munkanapon belül visszaigazolják.

E cikk (2) bekezdésétől és a 22. cikk (2) bekezdésétől eltérően, amennyiben az illetékes hatóságok az e cikk (1) bekezdésében vagy a 22. cikk (1) bekezdésében említett szándékolt részesedésszerzést összetettnek tekintik, a további információkat tartalmazó bejelentés kézhezvételét haladéktalanul, de legkésőbb a kézhezvételtől számított tíz munkanapon belül kell igazolni.

(3) Az illetékes hatóságoknak a bejelentés és valamennyi dokumentum – köztük a tagállam által előírt, a 27b. cikk (4) bekezdésével összhangban a bejelentéshez csatolandó dokumentumok – írásos átvételi elismervényének dátumától számítva 60 munkanap áll rendelkezésére (a továbbiakban: értékelési időszak) a 27b. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés (a továbbiakban: értékelés) elvégzésére.

Ha a szándékolt részesedésszerzés a 22. cikk (1) bekezdésében említett hitelintézetben való befolyásoló részesedésből áll, a részesedést szerezni kívánó személyre továbbra is vonatkozik az említett cikk szerinti bejelentési kötelezettség és értékelés.

(4) Az illetékes hatóságok a (3) bekezdésben említett átvétel elismerésekor tájékoztatják a részesedést szerezni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(5) Az illetékes hatóságok az értékelési időszak során – de legkésőbb az értékelési időszak 50. munkanapján – szükség esetén az értékelés elvégzéséhez szükséges további információkat kérhetnek be. A kért további információkat azok pontos megjelölésével, írásban kell bekérni.

(6) Az értékelési időszakot fel kell függeszteni a további információk illetékes hatóságok általi kérésének időpontja és a részesedést szerezni kívánó személy összes kért információt tartalmazó válaszának kézhezvételi időpontja között. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóságok bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat az értékelési időszak felfüggesztésével.

(7) Az illetékes hatóságok a (6) bekezdés második albekezdésében említett felfüggesztést legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatják a következő esetekben:

- a) a részesedésszerzés tárgyát képező szervezet harmadik országban található vagy harmadik országban szabályozott;
- b) az ezen irányelv 27b. cikkének (1) bekezdésében említett értékelés elvégzéséhez szükség van az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv^{*5} 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatók felügyeletéért felelős hatóságokkal való információcserére.

(8) Amennyiben valamely pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság 21a. cikk szerinti jóváhagyására az ebben a cikkben említett értékeléssel egyidejűleg kerül sor, úgy az illetékes hatóságnak az említett cikk alkalmazása során

szükség szerint koordinálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, illetve annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, amennyiben e két utóbbi hatóság különböző. Ebben az esetben az értékelési időszakot legfeljebb 20 munkanapra fel kell függeszteni addig, amíg a 21a. cikkben meghatározott eljárás le nem zárul.

(9) Ha az illetékes hatóságok úgy határoznak, hogy ellenzik a szándékolt részesedésszerzést, erről az értékelés befejezésétől számított két munkanapon belül, és még az értékelési időszakon belül értesítik a részesedést szerezni kívánó személyt, és közlik a kifogás indokait. A nemzeti jog függvényében, a részesedést szerezni kívánó személy kérésére egy, a szándékolt részesedésszerzést ellenző határozatot megfelelően indokoló nyilatkozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé lehet tenni. Az, hogy a nemzeti jog nem rendelkezik a szándékolt részesedésszerzést ellenző határozatot megfelelően indokoló nyilatkozatról, nem gátolja azt, hogy a tagállam a részesedést szerezni kívánó személy kérése hiányában is engedélyezze az illetékes hatóság számára az ilyen információk közzétételét.

(10) Ha az illetékes hatóságok az értékelési időszakon belül nem ellenzik írásban a szándékolt részesedésszerzést, akkor azt jóváhagyottnak kell tekinteni.

(11) Az illetékes hatóságok megszabhatják a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatják.

(12) A tagállamok nem írhatnak elő az 575/2013/EU rendelet 89. cikkében meghatározottaknál szigorúbb követelményeket a közvetlen vagy közvetett tőkerészesedés-szerzések illetékes hatóságok részére történő bejelentésére vagy illetékes hatóságok általi jóváhagyására vonatkozóan.

*5 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

27b. cikk

Értékelési kritériumok

(1) A szándékolt részesedésszerzésre vonatkozóan a 27a. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 27a. cikk (5) bekezdésében említett információk kezelése során az illetékes hatóságok az alábbi kritériumokkal összhangban értékelik, hogy a részesedést szerezni kívánó személy irányítása a részesedésszerzést követően mennyire megbízható és prudens, és különösen azt vizsgálják, hogy részesedést szerezni kívánó személy milyen kockázatoknak van vagy lehet kitéve:

- a) a részesedést szerezni kívánó személy vezető testületének a szándékolt részesedésszerzés eredményeként kinevezendő bármely új tagja rendelkezik-e a 91. cikk (1) bekezdésében meghatározott kellően jó hírnévvel, szaktudással, készségekkel és tapasztalattal;
- b) a részesedést szerezni kívánó személy képes lesz-e teljesíteni és képes-e folyamatosan teljesíteni az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben, valamint adott esetben más uniós jogi aktusokban meghatározott prudenciális követelményeket;

- c) a szándékolt részesedésszerzéssel összefüggésben észszerűen feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke értelmében pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ezek kockázatát.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritérium és a 23. cikk (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott kritérium értékelése céljából az illetékes hatóságoknak az ellenőrzéseikkel összefüggésben, az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban, konzultálniuk kell a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságokkal.

(3) Az illetékes hatóságok csak akkor ellenezhetik a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján észszerű okuk van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ – a 27a. cikk szerinti kérés ellenére is – hiányos.

E bekezdés és a 23. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában, valamint tekintettel az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumra, az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságok által benyújtott írásbeli kifogás az ellenzés észszerű okát képezi.

(4) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a megszerzendő részesedési arány tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(5) A tagállamok közzéteszik az értékelés elvégzéséhez szükséges információk listáját. Ezt az információt a 27a. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés időpontjában kell az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani. Az információnak a részesedésszerzés tárgyát képező szervezet jellegével arányosnak és ahhoz igazodónak kell lennie. A tagállamok nem kérhetnek az e cikk szerinti prudenciális értékelés szempontjából nem a tárgyhoz tartozó információkat.

(6) A 27a. cikk (2)–(7) bekezdésétől függetlenül, amennyiben ugyanazon szervezet tekintetében kettő vagy több, befolyásoló részesedés szerzésére vonatkozó ajánlatról érkezik bejelentés, az illetékes hatóságnak a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentesen kell kezelnie.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) a 23. cikk (1) bekezdésében, a 27a. cikk (1) bekezdésében, a 27f. cikk (1) bekezdésében és a 27k. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk minimális köre;
- b) az e cikkben, a 27g. cikkben és a 27l. cikkben meghatározott kritériumok közös értékelési módszertana;
- c) a 27a., a 27f. és a 27k. cikkben előírt bejelentésre és prudenciális értékelésre alkalmazandó eljárás.

Az első albekezdés alkalmazásában az EBH figyelembe veszi az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelvet^{*6}.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

^{*6} Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (kodifikáció).

27c. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) Az érintett illetékes hatóságok a 27b. cikkben említett értékelés elvégzése során együttműködnek egymással, amennyiben a részesedésszerzés tárgyát képező szervezet az alábbiak egyike:

- a) egy másik tagállamban vagy a részesedést szerezni kívánó személy működési ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő társaság (ÁÉKBV alapkezelő társaság);
- b) egy másik tagállamban vagy a részesedést szerezni kívánó személy működési ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő társaság (ÁÉKBV alapkezelő társaság) anyavállalata;
- c) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező szervezet ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló jogi személy.

Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy lényeges – információt. E célból az illetékes hatóságok kérésre vagy saját kezdeményezésükre közlik egymással az értékelés szempontjából releváns valamennyi információt.

(2) Az illetékes hatóságok igyekeznek összehangolni értékeléseiket és biztosítani határozatuk következetességét. E célból a részesedést szerezni kívánó személy illetékes hatóságának határozata megjelöl minden olyan véleményt vagy fenntartást, amelyet az az illetékes hatóság tett, amely engedélyezte a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező anyavállalat ellenőrzése alatt álló hitelintézetet.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az érintett illetékes hatóságok közötti, az e cikkben említett konzultációs folyamatra vonatkozó egységes eljárások, formanyomtatványok és táblák kialakítása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

27d. cikk

Bejelentés elidegenítés esetén

A tagállamok előírják az intézmények, a tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok és az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, valamint a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok számára, hogy jelentsék be az illetékes hatóságoknak, ha a részesedést szerezni kívánó személy figyelembe vehető tőkéjének 15 %-át meghaladó befolyásoló részesedést kívánnak közvetlenül vagy közvetve elidegeníteni. Ezt a bejelentést írásban, az elidegenítést megelőzően kell megtenni, feltüntetve az érintett részesedés nagyságát.

27e. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

Amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy elmulasztja a 27a. cikk (1) bekezdésével összhangban előzetesen bejelenteni a szándékolt részesedésszerzést, vagy az illetékes hatóságok ellenzése ellenére megszerezte az említett cikk szerinti befolyásoló részesedést, a tagállamok előírják, hogy az érintett illetékes hatóságok megfelelő intézkedéseket tegyenek. Ezek az intézkedések a vezető testület tagjaival és a felső vezetéssel szemben a 65–72. cikkel összhangban hozott tiltó intézkedések, kényszerítő bírságok és szankciók lehetnek. Amennyiben a befolyásoló részesedés megszerzésére az illetékes hatóságok ellenzése ellenére kerül sor, a tagállamok – az esetleges szankciók sérelme nélkül – előírják a megfelelő szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését vagy a leadott szavazatok semmissé nyilvánítását.

4. FEJEZET

Jelentős vagyonátruházás

27f. cikk

A jelentős vagyonátruházás bejelentése és értékelése

(1) A tagállamok előírják, hogy azok az intézmények, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy egyéb pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok, amelyeknek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban, szubkonszolidált alapon jóváhagyásért kell folyamodniuk, kötelesek bejelenteni az illetékes hatóságuk számára az olyan jelentős vagyonátruházásokat, amelyet értékesítés vagy bármely más típusú ügylet útján kívánnak végrehajtani (a továbbiakban: tervezett művelet). A bejelentésben fel kell tüntetni a tervezett művelet nagyságát, és közölni kell a 27g. cikk (5) bekezdésében meghatározott információkat.

Amennyiben a tervezett művelet csak egy és ugyanazon csoporthoz tartozó intézményeket érint, ezekre az intézményekre is vonatkoznak az első albekezdésben foglaltak.

Az első és második albekezdés alkalmazásában az ugyanazon tervezett műveletben részt vevő minden egyes intézmény külön-külön köteles az említett albekezdésekben meghatározott bejelentési kötelezettségnek eleget tenni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

- a) a tervezett művelet az intézmény számára akkor minősül jelentősnek, ha az értéke az intézmény összes eszközének vagy kötelezettségének legalább 10 %-ával egyenlő, amennyiben a tervezett művelet ugyanazon csoporthoz tartozó vállalkozások között megy végbe, a tervezett művelet akkor minősül az intézmény számára jelentősnek, ha az értéke az intézmény összes eszközének vagy kötelezettségének legalább 15 %-ával egyenlő;
- b) a nemteljesítő eszközök vagy az (EU) 2019/2162 európai parlamenti és tanácsi irányelv^{*7} 3. cikkének (3) bekezdése szerinti fedezeti halmazba való felvétel céljából átadott vagy értékpapírosítandó eszközök nem vehetők figyelembe az a) pontban említett százalékos arány kiszámításakor;
- c) az eszközöknek vagy kötelezettségeknek a 2014/59/EU irányelv IV. címében meghatározott szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazásával összefüggésben történő átruházása nem vehető figyelembe az a) pontban említett százalékos arány kiszámításakor.

(3) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett bejelentés vagy a (6) bekezdés szerinti további információk átvételét haladéktalanul, de legkésőbb az átvételt követő két munkanapon belül visszaigazolják.

(4) Az illetékes hatóságoknak a bejelentés és a dokumentumok – köztük a tagállam által előírt, a 27g. cikk (5) bekezdésével összhangban a bejelentéshez csatolandó dokumentumok – írásos átvételi elismervényének dátumától számítva legfeljebb 60 munkanap áll rendelkezésére (a továbbiakban: értékelési időszak) a 27g. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzésére.

(5) Az illetékes hatóságok az átvétel elismerésekor tájékoztatják az intézményt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(6) Az illetékes hatóságok az értékelési időszak során bármikor, de legkésőbb az értékelési időszak 50. munkanapján az értékelés elvégzéséhez szükséges további információkat kérhetnek. A kért további információkat azok pontos megjelölésével, írásban kell bekérni.

(7) Az értékelési időszakot az információk illetékes hatóságok általi kérésének időpontja és az intézmény összes kért információt tartalmazó válaszának kézhezvételi időpontja közötti időre fel kell függeszteni. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóságok bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat az értékelési időszak felfüggesztésével.

(8) Amennyiben az illetékes hatóságok a tervezett művelet ellenzéséről határoznak, erről az értékelés befejezését követő két munkanapon belül, de legkésőbb az értékelési időszak lejártának napján írásban tájékoztatják az intézményt, és közlik az ellenzés indokait. A nemzeti jog függvényében, az intézmény kérésére egy, a határozat indoklását tartalmazó megfelelő nyilatkozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé lehet tenni. Az, hogy a nemzeti jog nem rendelkezik a szándékolt részesedésszerzést ellenző határozatot megfelelően indokoló nyilatkozatról, nem gátolja azt, hogy a tagállam az intézmény kérése hiányában is engedélyezze az illetékes hatóság számára az ilyen információk közzétételét.

(9) Ha az illetékes hatóságok az értékelési időszakon belül nem ellenzik írásban a tervezett műveletet, akkor azt jóváhagyottnak kell tekinteni.

(10) Az illetékes hatóságok megszabhatják a tervezett művelet végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatják.

(11) A tagállamok nem szabhatnak meg az illetékes hatóságoknak történő bejelentésre vagy az azok általi jóváhagyásra vonatkozó, a 27f. cikkben megállapítottnál szigorúbb követelményeket.

*7 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2162 irányelve (2019. november 27.) a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (HL L 328, 2019.12.18., 29. o.).

27g. cikk

Értékelési kritériumok

(1) A 27f. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 27f. cikk (6) bekezdésében említett információk kezelése során az illetékes hatóságok a következő kritériumok alapján értékelik a tervezett műveletet:

- a) az intézmény képes lesz-e teljesíteni és képes-e folyamatosan teljesíteni az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben, valamint adott esetben más uniós jogi aktusokban meghatározott prudenciális követelményeket;
- b) a tervezett művelettel összefüggésben észszerűen feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke értelmében pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ezek kockázatát.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott kritérium értékelése céljából az illetékes hatóságoknak az ellenőrzéseikkel összefüggésben, az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban konzultálniuk kell a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságokkal.

(3) Az illetékes hatóságok csak akkor ellenezhetik a tervezett műveletet, ha az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok nem teljesülnek, vagy ha az intézmény által szolgáltatott információk a 27f. cikk szerinti kérelem ellenére hiányosak.

Tekintettel az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott kritériumra, a (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban az illetékes hatóságok által benyújtott írásbeli kifogás az ellenzés észszerű okát képezi.

(4) A tagállamok nem írhatják elő, hogy a tervezett művelet meghatározott szintű vagy összegű legyen, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a tervezett műveletnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(5) A tagállamok közzéteszik az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzéséhez szükséges információk jegyzékét. Ezt az információt a 27f. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés időpontjában kell az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani. A tagállamok nem kérhetnek a tervezett művelet prudenciális értékelése szempontjából nem a tárgyhoz tartozó információkat.

27h. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) Az érintett illetékes hatóságok a 27g. cikkben említett értékelés elvégzése során együttműködnek egymással, amennyiben a tervezett műveletben részt vevő felek az alábbiak egyike:

- a) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő pont társaság (ÁÉKBV alapkezelő társaság);
- b) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő társaság (ÁÉKBV alapkezelő társaság) anyavállalata;
- c) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező szervezet ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló jogi személy.

(2) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy lényeges – információt. E célból az illetékes hatóságok kérésre vagy saját kezdeményezésükre közlik egymással az értékelés szempontjából releváns valamennyi információt.

(3) Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell értékeléseik összehangolására, a következetes határozathozatalra, és határozataikban jelezniük kell a tervezett műveletben részt vevő más szervezeteket felügyelő illetékes hatóság véleményét vagy fenntartásait.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az érintett illetékes hatóságok közötti, az e cikkben említett konzultációs folyamatra vonatkozó egységes eljárások, formanyomtatványok és táblák kialakítása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

27i. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

A tagállamok előírják, hogy amennyiben az intézmények elmulasztják a tervezett műveletnek a 27f. cikk (1) bekezdése szerinti előzetes bejelentését, vagy az illetékes hatóságok ellenzése ellenére végrehajtották az említett cikkben említett tervezett műveletet, úgy az illetékes hatóságok meghozzák a megfelelő intézkedéseket. Ezek az intézkedések lehetnek a vezető testület tagjaival és a felső vezetéssel szemben a 65–72. cikkel összhangban hozott tiltó intézkedések, kényszerítő bírságok és szankciók lehetnek.

5. FEJEZET

Egyesülések és szétválások

27j. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában a következő fogalommeghatározások érvényesek:

- a) »egyesülés«: a következő műveletek bármelyike:
- egy vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az aktív és passzív vagyont részben vagy egészben egy már létező társaságra ruházza, a másik társaság tőkéjéből kibocsátás útján a saját tagjainak biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó – készpénzkifizetés ellenében;
 - egy vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az aktív és passzív vagyont részben vagy egészben egy már létező társaságra – az átvevő társaságra – ruházza, anélkül, hogy az átvevő társaság új társasági részesedést bocsátana ki, amennyiben az egyesülő társaságok összes részesedésével (közvetlenül vagy közvetetten) egy személy rendelkezik, vagy az egyesülő társaságok tagjai valamennyi egyesülő társaságban azonos arányú részesedéssel rendelkeznek;
 - két vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az aktív és passzív vagyont részben vagy egészben egy általuk alapításra kerülő társaságra ruházza, az új társaság tőkéjéből kibocsátás útján a saját tagjainak biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó – készpénzkifizetés ellenében;
 - egy társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az aktív és passzív vagyont részben vagy egészben arra a társaságra ruházza át, amely a tőkéjében kizárólagos részesedéssel rendelkezik;
- b) »szétválás«: a következő műveletek bármelyike:
- olyan művelet, amelynek során egy társaság a felszámolás nélküli megszűnéskor a teljes aktív és passzív vagyont egynél több társaságra ruházza, a szétválásból eredő vagyoni hozzájárulást fogadó társaságok tőkéjéből allokáció útján a saját részvényeseinek biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó összegű – készpénzkifizetés ellenében;
 - olyan művelet, amelynek során egy társaság a felszámolás nélküli megszűnéskor a teljes aktív és passzív vagyont egynél több újonnan alapított társaságra ruházza, a fogadó társaságok tőkéjéből allokáció útján

a saját részvényeseinek biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó összegű – készpénzkifizetés ellenében;

- iii. az i. és ii. pontban leírt műveletek kombinációjából álló művelet;
- iv. olyan művelet, amelynek során egy szétváló társaság az aktív és passzív vagyonát részben átruházza egy vagy több fogadó társaságra, a fogadó társaságok tőkéjéből vagy a saját tőkéjéből vagy mind a fogadó társaságok tőkéjéből, mind a saját tőkéjéből kibocsátás útján a saját részvényeseinek biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó összegű – készpénzkifizetés ellenében;
- v. olyan művelet, amelynek során egy szétváló társaság az aktív és passzív vagyonát részben átruházza egy vagy több fogadó társaságra, a fogadó társaságok tőkéjéből kibocsátás útján számára biztosított részesedés ellenében.

27k. cikk

Az egyesülés vagy szétválás bejelentése és értékelése

(1) A tagállamok előírják az egyesülést vagy szétválást („javasolt művelet”) végrehajtó olyan intézmények, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, illetve pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok számára, amelyeknek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban szubkonszolidált alapon jóváhagyásért kell folyamodniuk (a továbbiakban: pénzügyi érdekelt felek), hogy a tervezett művelet végrehajtását – releváns információk közlésével – előzetesen jelentsék be azoknak az illetékes hatóságoknak, amelyek a 27l. cikk (4) bekezdése szerint felelősek lesznek a javasolt művelet eredményeként létrejövő szervezetek felügyeletéért.

Az első albekezdés alkalmazásában az EKB tekintendő az értékelésért felelős, értesítendő illetékes hatóságnak, amennyiben a tervezett művelet eredményeként létrejövő szervezetek összevont alapon teljesítik az alábbi feltételek bármelyikét:

- a) teljes eszközállományuk értéke meghaladja a 30 milliárd EUR-t;
- b) teljes eszközállományuknak a székhely szerinti, a mechanizmusban részt vevő tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya meghaladja a 20 %-ot, kivéve, ha az eszközállományuk teljes értéke nem éri el az 5 milliárd EUR-t.

Az első albekezdés alkalmazásában, amennyiben a tervezett művelet szétválás, a tervezett műveletet végrehajtó szervezet felügyeletéért felelős illetékes hatóság az értékelésért felelős, értesítendő illetékes hatóság.

(2) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett bejelentés vagy a (3) bekezdés értelmében benyújtott további információk átvételét haladéktalanul, de legkésőbb a bejelentés vagy a további információ átvételét követő 10 munkanapon belül visszaigazolják.

Amennyiben a tervezett műveletben csak ugyanazon csoporthoz tartozó pénzügyi érdekelt felek vesznek részt, az illetékes hatóságoknak a bejelentés és a tagállam által a 271. cikk (5) bekezdésével összhangban a bejelentéshez csatolandó valamennyi dokumentum írásos átvételi elismervényének dátumától számítva legfeljebb 60 munkanap (a továbbiakban: értékelési időszak) áll rendelkezésére a 271. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzésére.

Az illetékes hatóság az átvétel elismerésekor tájékoztatja a pénzügyi érdekelt felet az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(3) Az illetékes hatóságok az értékelés elvégzéséhez szükséges további információkat kérhetnek. A kért további információkat azok pontos megjelölésével, írásban kell bekérni.

Amennyiben a tervezett műveletben csak ugyanazon csoporthoz tartozó pénzügyi érdekelt felek vesznek részt, az illetékes hatóságok legkésőbb az értékelési időszak ötvenedik munkanapjáig további információkat kérhetnek.

Az értékelési időszakot a további információk illetékes hatóságok általi kérésének időpontja és a pénzügyi érdekelt felek összes kért információt tartalmazó válaszána kézhezvételi időpontja közötti időre fel kell függeszteni. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóságok bármely – a benyújtott információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat az értékelési időszak felfüggesztésével.

(4) A (3) bekezdés harmadik albekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatják az ott említett felfüggesztést a következő esetekben:

- a) a részesedésszerzés tárgyát képező szervezet harmadik országban található vagy harmadik országban szabályozott;
- b) az ezen irányelv 271. cikkének (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzéséhez információcsere szükséges az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában említett kötelezett szolgáltatók felügyeletéért felelős hatóságokkal.

(5) A tervezett műveleteket az illetékes hatóságok pozitív véleményének kézhez vétele előtt nem lehet végrehajtani.

(6) Az illetékes hatóságok az értékelés elvégzését követő két munkanapon belül írásban, indokolással ellátott pozitív vagy negatív véleményt adnak ki a pénzügyi érdekelt felek számára. A nemzeti jog függvényében, a pénzügyi érdekelt fél kérésére egy, a véleményt megfelelően indokoló nyilatkozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé lehet tenni. Ez nem gátolja azt, hogy a tagállam a pénzügyi érdekelt fél kérése hiányában is engedélyezze az illetékes hatóság számára az ilyen információk közzétételét.

A pénzügyi érdekelt felek továbbítják az illetékes hatóságaik által az első albekezdés alapján kibocsátott, indokolással ellátott véleményt a tervezett művelet vizsgálatáért a nemzeti jog szerint felelős hatóságoknak.

(7) Amennyiben a tervezett műveletben csak ugyanazon csoporthoz tartozó pénzügyi érdekelt felek vesznek részt, és az illetékes hatóságok az értékelési időszakon belül írásban nem ellenzik a tervezett műveletet, úgy a véleményt pozitívnak kell tekinteni.

(8) Az illetékes hatóság pozitív véleménye időben korlátozott lehet.

(9) A tagállamok nem írhatnak elő az e fejezetben meghatározottnál szigorúbb bejelentési és jóváhagyási követelményeket.

(10) Ez a fejezet nem érinti az 139/2004/EK tanácsi rendelet^{*8} és az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazását.

(11) A 27k. cikk (1) bekezdése szerinti értékelés nem végezhető el, ha a tervezett művelethez a 8. cikk szerinti engedélyre vagy a 21a. cikk szerinti jóváhagyásra van szükség.

^{*8} A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete).

27l. cikk

Értékelési kritériumok

(1) A 27k. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 27k. cikk (3) bekezdésében említett információk vizsgálata során – annak biztosítása érdekében, hogy megbízható profilt lehessen készíteni a pénzügyi érdekelt feleknek a tervezett művelet végrehajtását követő prudenciális helyzetéről, és különösen azokról a kockázatokról, amelyeknek a pénzügyi érdekelt fél a tervezett művelet során ki van vagy ki lehet téve, valamint amelyeknek a tervezett műveletből eredően ki lehet téve – az illetékes hatóságok a következő kritériumokkal összhangban értékelik a tervezett műveletet:

- a) a tervezett műveletben részt vevő szervezetek hírneve;
- b) a vezető testület bármely olyan tagjának a 91. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kellően jó hírneve, valamint elegendő ismerete, képessége és tapasztalata, aki a tervezett művelet eredményeként létrejövő pénzügyi érdekelt fél üzleti tevékenységét irányítja;
- c) a tervezett műveletben részt vevő jogalanyok pénzügyi stabilitása, különösen a tervezett művelet eredményeként létrejövő pénzügyi érdekelt fél által folytatni szándékozott üzleti tevékenység-típussal kapcsolatban;
- d) a tervezett művelet eredményeként létrejövő szervezet képes lesz-e teljesíteni és képes-e folyamatosan teljesíteni az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben, valamint adott esetben más uniós jogi aktusokban, különösen a 2002/87/EK és a 2009/110/EK irányelvben meghatározott prudenciális követelményeket;
- e) a tervezett művelet végrehajtási terve prudenciális szempontból reális, megbízható és hatékony-e;
- f) a tervezett művelettel összefüggésben észszerűen feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke értelmében pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a tervezett művelet növelheti ezek kockázatát.

A d) pontban említett végrehajtási tervet az illetékes hatóságnak a tervezett művelet végrehajtásáig megfelelő figyelemmel kell kísérnie.

(2) Az (1) bekezdés f) pontjában meghatározott kritérium értékelése céljából az illetékes hatóságoknak az ellenőrzéseikkel összefüggésben, az (EU) 2015/849

irányelvvel összhangban konzultálniuk kell a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságokkal.

(3) Az illetékes hatóságok csak akkor adhatnak negatív véleményt a tervezett műveletről, ha az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok nem teljesülnek, vagy ha a pénzügyi érdekelt felek által szolgáltatott információk a 27k. cikk szerinti kérelem ellenére hiányosak.

Tekintettel az (1) bekezdés f) pontjában meghatározott kritériumra, a (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságok által benyújtott írásbeli kifogás a negatív vélemény észszerű okát képezi.

(4) A tagállamok nem engedélyezik illetékes hatóságaik számára, hogy a tervezett műveletet a piac gazdasági igényei szempontjából vizsgálják.

(5) A tagállamok közzéteszik a 27k. cikk (1) bekezdésében említett értékelés elvégzéséhez szükséges, az ugyanezen cikk szerinti bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok számára nyújtandó információk listáját. A kért információnak arányosnak és a tervezett művelettel arányosnak kell lennie. A tagállamok nem kérhetnek a prudenciális értékelés szempontjából nem a tárgyhoz tartozó információkat.

27m. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) Az érintett illetékes hatóságok a 27l. cikkben említett értékelés elvégzése során együttműködnek egymással, amennyiben a tervezett műveletben a pénzügyi érdekelt félén kívül az alábbi szervezetek bármelyike részt vesz:

- a) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő pont társaság (ÁÉKBV alapkezelő társaság);
- b) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező szervezet ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság anyavállalata;
- c) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező szervezet ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló jogi személy.

(2) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából lényeges – információt. E tekintetben az illetékes hatóságok a tárgyhoz tartozó információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással. A pénzügyi érdekelt fél illetékes hatóságának határozata megjelöl minden olyan véleményt vagy fenntartást, amelyet a fent felsorolt és a tervezett műveletben részt vevő egy vagy több szervezetet felügyelő illetékes hatóság fogalmazott meg.

(3) Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell értékeléseik összehangolására, a következetes véleményalkotásra, és véleményükben jelezniük kell az egyéb pénzügyi érdekelt feleket felügyelő illetékes hatóság véleményét vagy fenntartásait.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az érintett illetékes hatóságok közötti, az e cikkben említett konzultációs folyamatra vonatkozó egységes eljárások, formanyomtatványok és táblák kialakítása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

27n. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

A tagállamok előírják, hogy amennyiben a pénzügyi érdekelt felek elmulasztják a tervezett műveletnek a 27k. cikk (1) bekezdése szerinti előzetes bejelentését, vagy annak ellenére végrehajtották az említett cikk szerinti tervezett műveletet, hogy az illetékes hatóságok előzetesen pozitív véleményt nyilvánított volna, úgy az illetékes hatóságok meghozzák a megfelelő intézkedéseket. Ezek az intézkedések lehetnek a tervezett művelet eredményeként létrejövő pénzügyi érdekelt felek vagy szervezet vezető testületének tagjaival és a felső vezetésével szemben a 65–72. cikkel összhangban hozott tiltó intézkedések, kényszerítő bírságok és szankciók lehetnek.”

8. A VI. cím helyébe a következő szöveg lép:

„VI. cím

A HARMADIK ORSZÁGBELI FIÓKTELEPEK PRUDENCIÁLIS FELÜGYELETE ÉS KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL”

1. FEJEZET

Harmadik országbeli fióktelepek prudenciális felügyelete

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

47. cikk

Hatály és fogalommeghatározás

(1) Ez a fejezet az alábbi tevékenységek valamely tagállamban történő végzésére vonatkozó szabályokat állapítja meg:

- a) harmadik országban letelepedett vállalkozás által végzett, az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek bármelyike;
- b) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, harmadik országban letelepedett vállalkozás azon tevékenységei, amelyek megfelelnek az említett pont i–iii. alpontjában meghatározott kritériumok bármelyikének.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a harmadik országbeli vállalkozás nem hitelintézet vagy nem olyan vállalkozás, amely megfelel az (1) bekezdés b) pontjában foglalt kritériumoknak, úgy ha az ezen irányelv I. mellékletének 4., 5. és 7–15. pontjában felsorolt tevékenységek valamelyikét valamely tagállamban végzi, akkor a 2014/65/EU irányelv II. címe IV. fejezetének hatálya alá tartozik.

(3) E cím alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „harmadik országbeli fióktelep”: valamely tagállamban az alábbiak valamelyike által létrehozott fióktelepek:
 - i. az (1) bekezdésben említett tevékenységek bármelyikének elvégzése céljából harmadik országban központi irodával rendelkező vállalkozás;
 - ii. harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézet;
- b) „központi vállalkozás”: az a harmadik országban központi irodával rendelkező vállalkozás, amely harmadik országbeli fióktelepet hozott létre az adott tagállamban, valamint adott esetben az említett vállalkozás közbenső és legfelső szintű anyavállalatai.

48. cikk

A megkülönböztetés tilalma

A tagállamok a harmadik országbeli fióktelepekre – üzleti tevékenységük megkezdésekor vagy folytatásakor – nem alkalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbb bánásmódot eredményeznek, mint amilyen az Európai Unió egy másik tagállamában központi irodával rendelkező intézmények fióktelepei esetében érvényesül.

48a. cikk

A harmadik országbeli fióktelepek besorolása

(1) A tagállamok a harmadik országbeli fióktelepeket 1. osztályba sorolják, amennyiben ezek a fióktelepek megfelelnek az alábbi feltételek valamelyikének:

- a) a harmadik országbeli fióktelep által a tagállamban könyvelt eszközök összértéke – a II. szakasz 4. alszakaszával összhangban a közvetlenül megelőző éves beszámolási időszakra vonatkozóan jelentett adatok szerint – legalább 5 milliárd EUR;
- b) a harmadik országbeli fióktelep engedélyezett tevékenységei közé tartozik a lakossági ügyfelektől betétek és egyéb visszafizetendő pénzeszközök gyűjtése;
- c) a harmadik országbeli fióktelep a 48b. cikk értelmében nem tartozik a minősített harmadik országbeli fióktelepek közé.

(2) A tagállamok 2. osztályba sorolják azokat a harmadik országbeli fióktelepeket, amelyek nem felelnek meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikének sem.

(3) Az illetékes hatóságok a következőképpen frissítik a harmadik országbeli fióktelepek besorolását:

- a) amennyiben egy 1. osztályú harmadik országbeli fióktelep már nem felel meg az (1) bekezdésben megállapított feltételeknek, azonnal 2. osztályúnak kell tekinteni;

- b) amennyiben egy 2. osztályú harmadik országbeli fióktelep már teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikét, úgy csak az e feltételnek való megfelelés kezdetétől számított három hónap elteltével tekinthető 1. osztályú fióktelepnek.

48b. cikk

A „minősített harmadik országbeli fióktelep” besorolás feltételei

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli fióktelep vonatkozásában teljesülnek az alábbi feltételek, úgy a fióktelepet e cím alkalmazásában „minősített harmadik országbeli fióktelepnek” kell tekinteni:

- (a) a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozásának székhelye olyan országban van, amely az adott országban hatályos bankszabályozási keretrendszer alapján legalább az ezen irányelvvel és az 575/2013/EU rendelettel egyenértékű prudenciális előírásokat és felügyeleti ellenőrzést alkalmaz;
- (b) a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozásának felügyeleti hatóságaira olyan titoktartási követelmények vonatkoznak, amelyek legalább egyenértékűek az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakaszában meghatározott követelményekkel;
- (c) az az ország, amelyben a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozásának székhelye található, nem tartozik az olyan kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok közé, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke értelmében stratégiai hiányosságok jellemzik.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozatokat fogadhat el arról, hogy valamely harmadik ország banki szabályozási kerete tekintetében teljesülnek-e az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételek. E célból a Bizottság az 575/2013/EU rendelet 464. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás folytat.

(3) A (2) bekezdésben említett határozat elfogadása előtt a Bizottság az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban kérheti az EBH segítségét az érintett harmadik ország banki szabályozási keretének és titoktartási követelményeinek értékelésében, és jelentést kérhet az EBH-tól arról, hogy a keretrendszer megfelel-e az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek. Az EBH a honlapján közzéteszi értékelésének eredményét.

(4) Az EBH nyilvánosan közzéteszi, hogy mely harmadik országok és harmadik országbeli hatóságok felelnek meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(5) A 48c. cikk szerinti engedély iránti kérelem kézhezvételét követően az illetékes hatóságok a harmadik országbeli fióktelep 1. vagy 2. osztályba sorolása érdekében értékelik az e cikk (1) bekezdésében és a 48a. cikkben meghatározott feltételeket. Amennyiben az érintett harmadik ország nem szerepel az e cikk (4) bekezdésében említett országok között, az illetékes hatóság felkéri a Bizottságot, hogy e cikk (2) bekezdésének alkalmazásában értékelje a harmadik ország banki szabályozási keretét és titoktartási követelményeit, feltéve, hogy az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feltétel teljesül. Az illetékes hatóság a harmadik országbeli fióktelepet az e

cikk (2) bekezdése szerinti határozat Bizottság általi elfogadásáig 1. osztályba sorolja.

II. SZAKASZ

ENGEDÉLYEZÉSI ÉS SZABÁLYOZÁSI KÖVETELMÉNYEK

1. ALSZAKASZ

ENGEDÉLYEZÉSI KÖVETELMÉNYEK

48c. cikk

A harmadik országbeli fióktelepek engedélyezésének feltételei

(1) A tagállamok előírják, hogy a területükön a harmadik országbeli vállalkozások a 47. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységek megkezdése előtt fióktelepet hozzanak létre. Harmadik országbeli fióktelep létrehozása e fejezetnek megfelelően előzetes engedélyhez kötött.

(2) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek engedély iránti kérelmeihez működési tervet kell mellékelni, amely meghatározza a tervezett üzleti tevékenységet, a 47. cikk (1) bekezdésében említettek közül folytatandó tevékenységeket, valamint a 48h. cikkel összhangban az érintett tagállamban működő fióktelep szervezeti felépítését és kockázatalellenőrzését.

(3) Harmadik országbeli fióktelepek csak akkor engedélyezhetők, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a harmadik országbeli fióktelep megfelel a 2. alszakaszban meghatározott szabályozási minimumkövetelményeknek;
- b) azok a tevékenységek, amelyekre az adott tagállamban a központi vállalkozás engedélyt kér, engedélyezettek számára abban a harmadik országban, ahol a székhelye található, és ahol felügyelet hatálya alatt áll;
- c) a harmadik országbeli központi vállalkozás felügyeleti hatóságánál bejelentették, hogy az adott tagállamban fióktelep létesítésére irányuló kérelmet nyújtottak be, és csatolták hozzá a (2) bekezdésben említett kísérő dokumentumokat;
- d) az engedély előírja, hogy a harmadik országbeli fióktelep csak a letelepedése szerinti tagállamban folytathatja az engedélyezett tevékenységeket, és kifejezetten megtiltja, hogy a harmadik országbeli fióktelep más tagállamokban, határokon átnyúló alapon ugyanezen tevékenységeket kínálja vagy folytassa;
- e) felügyeleti feladatainak ellátása céljából az illetékes hatóság a harmadik ország felügyeleti hatóságainál hozzá tud férni a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozására vonatkozó valamennyi szükséges információhoz, és hatékonyan koordinálhatja felügyeleti tevékenységeit a harmadik országbeli felügyeleti hatóságok felügyeleti tevékenységeivel, különösen a központi vállalkozást, annak csoportját vagy a harmadik ország pénzügyi rendszerét érintő válság vagy pénzügyi nehézségek idején;
- f) nincs megalapozott gyanú arra vonatkozóan, hogy a harmadik országbeli fióktelepet a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás

céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott pénzmosás, vagy az ugyanezen irányelv 1. cikkének (5) bekezdésében meghatározott terrorizmusfinanszírozás elkövetésére vagy annak elősegítésére használják fel.

E bekezdés e) pontjának alkalmazásában az illetékes hatóságok törekednek az EBH által az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének (5) bekezdésével összhangban kidolgozott igazgatásimegállapodás-minták használatára.

(4) Annak értékelése céljából, hogy a (3) bekezdés f) pontjában meghatározott feltétel teljesül-e, az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell a pénzmosás elleni küzdelem felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban az adott tagállamban felelős hatósággal, és a harmadik országbeli fióktelep engedélyezése előtt írásbeli megerősítést kell szerezniük arról, hogy a feltétel teljesül.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák a következőket:

- a) a harmadik országbeli fióktelep engedélyezése iránti kérelem esetén az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk, beleértve a (2) bekezdésben említett működési tervet, valamint a szervezeti felépítést és a vállalatirányítási rendszert;
- b) a harmadik országbeli fióktelep engedélyezési eljárása, valamint az e bekezdés a) pontjában említett információk nyújtására szolgáló egységes formanyomtatványok és táblák;
- c) a (3) bekezdésben említett engedélyezési feltételek.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 6 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

48d. cikk

A harmadik országbeli fióktelep engedélykérelmének elutasítására vagy engedélyének visszavonására vonatkozó feltételek

(1) A tagállamok legalább a következő feltételeket írják elő a harmadik országbeli fióktelep engedélykérelmének elutasítására vagy engedélyének visszavonására vonatkozóan:

- a) a harmadik országbeli fióktelep nem felel meg a 48c. cikkben vagy a nemzeti jogban meghatározott engedélyezési követelményeknek;
- b) a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozása vagy annak csoportja nem felel meg a harmadik ország joga alapján rá vonatkozó prudenciális követelményeknek, vagy alapos okkal feltételezhető, hogy a következő 12 hónapon belül nem teljesítik vagy meg fogják szegni ezeket a követelményeket.

E bekezdés b) pontjának alkalmazásában a harmadik országbeli fióktelepek haladéktalanul értesítik illetékes hatóságait, amennyiben az említett pont szerinti körülmények bekövetkeztek.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül az illetékes hatóságok visszavonhatják a harmadik országbeli fióktelepnek adott engedélyt, ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

- a) a harmadik országbeli fióktelep 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzleti tevékenységének folytatásával, kivéve, ha az érintett tagállam rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;
- b) a harmadik országbeli fióktelep valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
- c) a harmadik országbeli fióktelep már nem teljesíti azokat a további feltételeket vagy követelményeket, amelyek alapján az engedélyt megadták;
- d) többé már nem lehet számítani arra, hogy a harmadik országbeli fióktelep eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek, és különösen már nem képes szavatolni a betétesei által rábízott eszközök biztonságát;
- e) a harmadik országbeli fióktelep egyéb olyan helyzetbe kerül, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek;
- f) a harmadik országbeli fióktelep elköveti a 67. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések egyikét;
- g) alapos okkal feltételezhető, hogy a harmadik országbeli fiókteleppel, annak központi vállalkozásával vagy csoportjával kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el, illetve kíséreltek meg, vagy fokozott a kockázata annak, hogy a harmadik országbeli fiókteleppel, annak központi vállalkozásával vagy csoportjával kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek el vagy kísérelnek meg.

(3) Annak értékelése céljából, hogy a (2) bekezdés g) pontjában meghatározott feltétel teljesül-e, az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell a pénzmosás elleni küzdelem felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban az adott tagállamban felelős hatósággal.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

- a) a harmadik országbeli fióktelep engedélykérelmének elutasítására vagy engedélyének visszavonására vonatkozóan az (1) és (2) bekezdésben megállapított feltételek;
- b) a harmadik országbeli fióktelep engedélyének visszavonására vonatkozó eljárás;
- c) az e cikk (1) bekezdésének utolsó albekezdésében említett illetékes hatóságok értesítésének tartalma és folyamata.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. ALSZAKASZ

SZABÁLYOZÁSI MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

48e. cikk

Tőkeellátottsági követelmény

(1) A nemzeti jog szerinti egyéb alkalmazandó tőkekövetelmények sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek minimális tőkeellátottsága mindenkor legalább az alábbi legyen:

- a) 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek esetében a fióktelep által a 4. alszakasznak megfelelően a közvetlenül megelőző három éves beszámolási időszakra vonatkozóan jelentett átlagos forrásállományának 1 %-a, de legalább 10 millió EUR;
- b) 2. osztályú harmadik országbeli fióktelepek esetében 5 millió EUR.

(2) A harmadik országbeli fióktelepek az alábbi eszközök valamelyikével teljesítik az (1) bekezdésben említett minimális tőkeellátottsági követelményt:

- a) készpénz vagy készpénzjellegű eszközök;
- b) az uniós tagállamok központi kormányzatai vagy központi bankjai által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok; vagy
- c) bármely más olyan eszköz, amely a kockázatok vagy veszteségek fedezésére – azok felmerülésekor – a harmadik országbeli fióktelep számára korlátlanul és azonnal igénybe vehető.

(3) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek a (2) bekezdésben említett tőkeellátottsági eszközöket a fióktelep engedélyezésének helye szerinti tagállam valamelyik hitelintézeténél vagy – amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi – a tagállam központi bankjánál letéti számlán helyezték el. A letéti számlán elhelyezett tőkeellátottsági eszközöket a szanálási hatóság javára biztosítékként kell elzálogosítani vagy engedményezni a harmadik országbeli fióktelep hitelezői követeléseinek biztosítása érdekében. A tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek alapján e cikk és a 48g. cikk alkalmazásában a szanálási hatóság felruházható azzal a hatáskörrel, hogy vagyonkezelői minőségben járjon el a hitelezők javára.

(4) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat tesz közzé, amelyekben meghatározza az e cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti követelményt azon instrumentumok tekintetében, amelyek a kockázatok vagy veszteségek fedezésére – azok felmerülésekor – korlátozás nélkül és azonnal felhasználhatók. Az EBH az említett iránymutatásokat [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig teszi közzé.

48f. cikk

Likviditási követelmények

(1) A nemzeti joggal összhangban lévő egyéb alkalmazandó likviditási követelmények sérelme nélkül a tagállamok minimális követelményként előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek mindenkor rendelkezzenek olyan mennyiségű meg nem terhelt, likvid eszközzel, amely elegendő a likviditáskiáramlás legalább 30 napon keresztül történő fedezésére.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy az 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepeknek teljesíteniük kell az 575/2013/EU rendelet hatodik részének I. címében és az (EU) 2015/61^{*9} felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott likviditásfedezeti követelményeket.

(3) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek az e cikk előírásai értelmében tartott likvid eszközöket a fióktelep engedélyezésének helye szerinti tagállam valamelyik hitelintézeténél vagy – amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi – a tagállam központi bankjánál letéti számlán helyezték el. A letéti számlán elhelyezett likvid eszközöket a szanálási hatóság javára biztosítékként kell elzálogosítani vagy engedményezni a harmadik országbeli fióktelep hitelezői követeléseinek biztosítása érdekében. A tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek alapján e cikk és a 48g. cikk alkalmazásában a szanálási hatóság felruházható azzal a hatáskörrel, hogy vagyonnevelői minőségben járjon el e hitelezők javára.

(4) Az illetékes hatóságok a minősített harmadik országbeli fióktelepek esetében eltekinthetnek az e cikkben meghatározott likviditási követelménytől.

^{*9} A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

48g. cikk

Harmadik országbeli fióktelepek fizetéseképtelensége és szanálása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU irányelv 96. cikke szerinti, harmadik országbeli fióktelep fizetéseképtelensége vagy szanálása esetén a szanálási hatóságok törvényi hatásköre és hatósági jogköre kiterjedjen az ezen irányelv 48e. cikkének (3) bekezdése és 48f. cikkének (3) bekezdése szerint letéti számlán tartott likvid eszközök és tőkeellátottsági instrumentumok vonatkozásában létrehozott biztosíték érvényesítésére. A biztosíték érvényesítését követően az említett likvid eszközök és tőkeellátottsági instrumentumok kezelése során a szanálási hatóságok figyelembe veszik a hatályos nemzeti szabályokat, valamint a felügyeleti és igazságszolgáltatási hatásköröket, továbbá a fizetéseképtelenségi ügyeket szabályozó nemzeti jogszabályokkal, illetve a 2014/59/EU irányelv 96. cikkében meghatározott elvekkel összhangban biztosítják a nemzeti közigazgatási vagy igazságügyi hatóságokkal való megfelelő koordinációt.

(2) A letéti számlán tartott és az (1) bekezdés alapján fel nem használt likvid eszközök vagy tőkeellátottsági instrumentumok többletét az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban kell kezelni.

(1) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek adott tagállamban végzett üzleti tevékenységét ténylegesen legalább két, az illetékes hatóságok által előzetesen jóváhagyott személy irányítsa. E személyek esetében követelmény a jó hírnév, a megfelelő tudás, készségek és tapasztalat megléte, továbbá elegendő időt kell fordítaniuk feladataik ellátására.

(2) A tagállamok előírják, hogy az 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek teljesítsék a 74. és 75. cikk, valamint a 76. cikk (5) bekezdésének előírásait. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek helyi irányítóbizottság létrehozásával biztosítsák a fióktelep megfelelő irányítását.

(3) A tagállamok előírják, hogy a 2. osztályú harmadik országbeli fióktelepek teljesítsék a 74. és 75. cikkben előírtakat, valamint, hogy a 76. cikk (5) bekezdésének első, második és harmadik albekezdésében előírtak szerint belsőkontroll-funkciókat működtessenek.

A 2. osztályba tartozó harmadik országbeli fióktelepek méretét, belső szervezetétől, valamint tevékenységük jellegétől, nagyságrendjétől és összetettségétől függően az illetékes hatóságok előírhatják, hogy e fióktelepek a 76. cikk (5) bekezdésének negyedik és ötödik albekezdése szerint jelöljék ki a belsőkontroll-funkciókért felelős vezetőket.

(4) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek oly módon alakítsák ki a központi vállalkozás vezető testületei számára történő beszámolás rendszerét, hogy az lefedje az összes jelentős kockázatot és kockázatkezelési politikát, valamint ezek változásait, továbbá megfelelő IKT-rendszerekkel és -ellenőrzésekkel biztosítsák az e politikáknak való megfelelést.

(5) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek nyomon kövessék és kezeljék kiszervezési megállapodásaikat, és biztosítsák, hogy az illetékes hatóságaik teljes mértékben hozzáférjenek minden olyan információhoz, amelyre felügyeleti funkciójuk ellátásához szükségük van.

(6) A tagállamok előírják, hogy a back-to-back vagy csoporton belüli műveleteket végző harmadik országbeli fióktelepek rendelkezzenek megfelelő erőforrásokkal a partner-hitelkockázatuk azonosításához és megfelelő kezeléséhez, amennyiben a harmadik országbeli fióktelep által könyvelt eszközökkel kapcsolatos jelentős kockázatoknak a partner is ki van téve.

(7) Amennyiben a központi vállalkozásra kritikus vagy fontos feladatokat ruháznak át, a harmadik országbeli fióktelepek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani minden olyan információhoz, amelyre felügyeleti funkciójuk ellátásához szükségük van.

(8) Az illetékes hatóságok rendszeres időközönként előírják, hogy egy független harmadik fél értékelje az e cikkben meghatározott követelmények végrehajtását és az azoknak való folyamatos megfelelést, valamint megállapításairól és következtetéseiről jelentésben tájékoztassa az illetékes hatóságot.

(9) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 6 hónap]-ig iránymutatásokat tesz közzé a 74. cikk (1) bekezdésében említett rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak a harmadik országbeli

fióktelepekre történő alkalmazásáról, figyelembe véve a 74. cikk (2) bekezdését, valamint a 75. cikknek és a 76. cikk (5) bekezdésének a harmadik országbeli fióktelepekre történő alkalmazásáról.

48i. cikk

Könyvelési követelmények

(1) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek olyan könyvelést vezessenek, amelynek alapján átfogóan és pontosan nyomon követhetik az adott tagállambeli tevékenységeikhez kapcsolódó valamennyi eszközt és kötelezettséget, továbbá ezeket az eszközöket és kötelezettségeket a fióktelepen belül önállóan kezelhetik. A nyilvántartásnak elegendő információt kell nyújtania a harmadik országbeli fióktelep által generált kockázatokról és azok kezelésének módjáról.

(2) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek dolgozzanak ki az (1) bekezdésben említett könyvelésnek az ott meghatározott célokból történő vezetésére vonatkozó könyvelési szabályokat. Ezeket a szabályokat a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozásának illetékes irányító szerve dokumentálja és érvényesíti. Az ebben a bekezdésben említett szabályozási dokumentumban egyértelműen meg kell indokolni a könyvelési szabályokat, és meg kell határozni, hogy ezek a szabályok miként illeszkednek a harmadik országbeli fióktelep üzleti stratégiájához.

(3) Az illetékes hatóságok előírják, hogy az e cikkben meghatározott követelmények végrehajtását és az azoknak való folyamatos megfelelést egy független fél rendszeresen, írásban véleményezze, valamint megállapításairól és következtetéseiről tájékoztassa az illetékes hatóságot.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon könyvelési szabályok meghatározása céljából, amelyeket a harmadik országbeli fióktelepek e cikk alkalmazásában alkalmaznak, különösen a következők tekintetében:

- a) a harmadik országbeli fióktelep által az adott tagállamban folytatott tevékenységeihez kapcsolódó eszközök és kötelezettségek azonosítására, valamint átfogó és pontos nyilvántartására alkalmazandó módszertan; és
- b) a harmadik országbeli fióktelep által kezeltetett, és a kezdeményező harmadik országbeli fióktelep nevében vagy javára az ugyanazon csoporthoz tartozó más, távoli fióktelepeken vagy leányvállalatoknál könyvelt vagy tartott eszközök és kötelezettségek azonosítására és nyilvántartására vonatkozó különleges eljárás.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 6 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

3. ALSZAKASZ

HATÁSKÖR A III. CÍM SZERINTI ENGEDÉLY MEGKÖVETELÉSÉRE ÉS A RENDSZERSZINTEN JELENTŐS FIÓKTELEPEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

48j. cikk

Hatáskör leányvállalat alapításának előírására

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatásköre kiterjedjen annak előírására, hogy a harmadik országbeli fióktelepek a III. cím 1. fejezete alapján engedélyért folyamodjanak legalább abban az esetben, ha:

- a) a harmadik országbeli fióktelep a belső piaci szabályokat megsértve, az ugyanazon csoporthoz tartozó más harmadik országbeli fióktelepekkel vagy leányintézményekkel egymással kölcsönösen összefüggő tevékenységeket, illetve más tagállamok ügyfeleivel vagy partnereivel a 47. cikk (1) bekezdésében említett valamely tevékenységet folytatott vagy jelenleg folytat; vagy
- b) a harmadik országbeli fióktelep a 131. cikk (3) bekezdésében mutatók alapján rendszerszintű jelentőségű, és jelentős kockázatot jelent az Unió vagy a letelepedési helye szerinti tagállam pénzügyi stabilitására nézve.

(2) Az (1) bekezdésben említett határozat meghozatala előtt az illetékes hatóságok konzultálnak azon tagállamok illetékes hatóságaival, amelyekben az érintett harmadik országbeli csoportnak harmadik országbeli fióktelepei és leányintézményei vannak.

Véleménykülönbség esetén a harmadik országbeli csoport más tagállamokbeli illetékes hatóságai az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke értelmében mediáció céljából az EBH elé terjeszthetik. Az EBH az ügy beterjesztésétől számított egy hónapon belül meghozza határozatát, és az érintett harmadik országbeli fióktelep illetékes hatóság ezen idő alatt nem hozhat saját határozatot.

Az érintett harmadik országbeli fióktelep illetékes hatósága az EBH határozatával összhangban hozza meg az (1) bekezdésben említett határozatot.

(3) Az e cikkben meghatározott követelménynek az (1) bekezdés a) pontjával összhangban valamely harmadik országbeli fióktelep számára történő előírása előtt, az illetékes hatóság felkéri az EBH-t, hogy az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban adjon ki ajánlást az említett pontnak az adott harmadik országbeli fióktelep tekintetében történő értelmezésére vonatkozóan.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki arra vonatkozóan, hogy az e cikk (1) bekezdésének b) pontja és a 48k. cikk alkalmazásában a harmadik országbeli fióktelepek tekintetében miként kell pontosan meghatározni a rendszerszintű jelentőséget jelző, a 131. cikk (3) bekezdésében említett mutatókat. Az EBH a következő elemeket veszi figyelembe:

- a) a harmadik országbeli fióktelep által végzett tevékenység- és szolgáltatás-típusok, illetve műveletek, és különösen az, hogy a harmadik országbeli fióktelep a tevékenységeket és szolgáltatásokat, illetve műveleteket nagyon szűk ügyfél- vagy partneri körben végzi-e;
- b) a harmadik országbeli fióktelep felépítésének, szervezésének és üzleti modelljének összetettsége;

- c) a harmadik országbeli fióktelepnek az Unió és a letelepedési helye szerinti tagállam pénzügyi rendszerével való összekapcsoltságának mértéke;
- d) a harmadik országbeli fióktelep tevékenységeinek, szolgáltatásainak vagy műveleteinek, illetve pénzügyi infrastruktúrájának helyettesíthetősége;
- e) a harmadik országbeli fióktelep piaci részesedése az Unióban és a letelepedés helye szerinti tagállamokban az összes banki eszköz tekintetében, valamint az általa végzett tevékenységek és szolgáltatások, illetve műveletek viszonylatában;
- f) a harmadik országbeli fióktelep műveletei vagy üzleti tevékenysége felfüggesztésének a rendszerszintű likviditásra vagy az Unió és a fióktelep letelepedési helye szerinti tagállam fizetési, elszámolási és kiegyenlítési rendszereire gyakorolt valószínű hatása;
- g) a harmadik országbeli fióktelep műveletei felfüggesztésének vagy megszüntetésének a kritikus funkciókkal kapcsolatos csoporton belüli finanszírozási megállapodásokra vagy csoporton belüli szolgáltatásokra az Unióban és a fióktelep letelepedési helye szerinti tagállamokban gyakorolt valószínű hatás;
- h) a harmadik országbeli fióktelep által a központi vállalkozással és más harmadik országbeli partnerekkel folytatott, határokon átnyúló tevékenység;
- i) a harmadik országbeli fióktelepnek a harmadik országbeli csoport Unióban és a fióktelep letelepedés helye szerinti tagállamban folytatott tevékenységeiben, szolgáltatásaiban és műveleteiben betöltött szerepe és jelentősége;
- j) a harmadik országbeli csoport harmadik országbeli fióktelepeken keresztül végzett tevékenységének volumene az ugyanazon csoportnak az Unióban és a harmadik országbeli fióktelepek letelepedési helye szerinti tagállamban engedélyezett leányintézményeken keresztül folytatott üzleti tevékenységéhez viszonyítva;
- k) a harmadik országbeli fióktelep a 48b. cikk értelmében a minősített harmadik országbeli fióktelepek közé tartozik-e.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

48k. cikk

A rendszerszintű jelentőség értékelése és a rendszerszinten jelentős harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó követelmények

(1) Az Unióban működő és ugyanahhoz a harmadik országbeli csoporthoz tartozó harmadik országbeli fióktelep vagy fióktelepek az e cikk (2) bekezdésében meghatározott értékelés hatálya alá tartoznak, amennyiben az Unió területén a könyvekben nyilvántartott, a 4. alszakasznak megfelelően jelentett eszközök összesített értéke eléri vagy meghaladja a 30 milliárd EUR-t, akár:

- a) a közvetlenül megelőző három évet felölelő beszámolási időszak átlagában; akár
- b) a közvetlenül megelőző öt éves beszámolási időszak legalább három évében, abszolút értékben kifejezve.

(2) Az illetékes hatóságok értékelik, hogy az (1) bekezdésben említett harmadik országbeli fióktelepek rendszerszintű jelentőséggel bírnak-e az Unió és a letelepedési hely szerinti tagállamok számára. E célból az illetékes hatóságok értékelik, hogy az említett harmadik országbeli fióktelepek a 48j. cikk (4) bekezdésében és a 131. cikk (3) bekezdésében említett, a rendszerszintű jelentőséget jelző mutatók alapján rendszerszinten jelentősek-e.

(3) A rendszerszintű jelentőség e cikk (2) bekezdésében említett értékelését a következők egyike végzi el:

- a) amennyiben az érintett harmadik országbeli csoportra a 111. cikk alkalmazandó, úgy az említett cikk alapján az adott harmadik országbeli csoport Unión belüli összevont felügyeletét ellátó hatósága;
- b) amennyiben az érintett harmadik országbeli csoportra a 111. cikk nem alkalmazandó, úgy az említett cikk alapján az az illetékes hatóság, amely ellátná az adott harmadik országbeli csoport Unión belüli összevont felügyeletét, ha a harmadik országbeli fióktelepeket leányintézményként kezelnék;
- c) amennyiben a harmadik országbeli csoportnak csak egy tagállamban van harmadik országbeli fióktelepe és leányintézménye, az adott tagállam illetékes hatósága; vagy
- d) az EBH, amennyiben az éves beszámolási időszak kezdőnapjától számított három hónap, közvetlenül azt az utolsó éves beszámolási időszakot követően, amelynek alapján az e cikk (1) bekezdése szerinti értékelés elvégzése kötelezővé vált:
 - i. az értékelést az a), b) vagy c) pontban említett illetékes hatóságok egyike sem kezdte meg; vagy
 - ii. nem határozták meg azt az illetékes hatóságot, amely a b) pont szerinti összevont felügyeletet ellátná.

Az a) és b) pontban említett, „vezető illetékes hatósággént” eljáró illetékes hatóságok vagy adott esetben az EBH az értékelést az összes érintett illetékes hatósággal teljes mértékben együttműködve végzik el. Az érintett illetékes hatóságok segítséget nyújtanak a vezető illetékes hatóságnak vagy adott esetben az EBH-nak, és minden szükséges dokumentumot átadnak számukra. E tekintetben az „érintett illetékes hatóságok” alatt az érintett harmadik országbeli csoport Unión belüli fióktelepeinek és leányintézményeinek felügyeletéért felelős valamennyi hatóságot kell érteni.

A rendszerszintű jelentőség értékelésének befejezése előtt a vezető illetékes hatóság, a c) pontban említett illetékes hatóság vagy adott esetben az EBH meghallgatja a harmadik országbeli csoportot, és észszerű időkeretet határoz meg arra, hogy a harmadik országbeli csoport benyújthassa a szükséges dokumentumokat és írásban kifejtthesse véleményét.

(4) A vezető illetékes hatóságnak le kell zárnia a (2) bekezdésben említett értékelést, és legkésőbb hat hónappal az (1) bekezdés szerinti értékelési kötelezettséget

megalapozó utolsó beszámolási időszakot közvetlenül követő éves beszámolási időszak kezdőnapjától számítva jelentést kell készítenie. Amennyiben a (3) bekezdés értelmében az EBH végzi az értékelést, ez az időszak attól a naptól kezdődik, amikor az értékelés az EBH felelősségi körébe került. A jelentésben a következőkkel kell foglalkozni:

- a) a rendszerszintű jelentőség értékelése, amelynek során az érintett harmadik országbeli fióktelepek vonatkozásában egyértelmű és részletes elemzést kell adni a rendszerszintű jelentőséget mérő, a (2) bekezdésben említett mutatókról, továbbá ismertetni kell a vezető illetékes hatóság vagy adott esetben az EBH következtetését;
- b) amennyiben a vezető illetékes hatóság vagy adott esetben az EBH arra a következtetésre jut, hogy a harmadik országbeli fióktelepek rendszerszinten jelentősek, határozattervezet-javaslatot kell tenni a következők valamelyikére:
 - i. a harmadik országbeli fióktelepek számára a III. cím 1. fejezete szerinti engedélykérelem benyújtásának kötelezővé tétele;
 - ii. a harmadik országbeli fióktelepek számára az Unióban kezelt eszközeik vagy az Unióban folytatott tevékenységeik olyan átalakítására vonatkozó kötelezettség előírása, hogy az említett fióktelepek már ne minősüljenek az e cikk (2) bekezdése értelmében vett rendszerszinten jelentős intézménynek;
 - iii. a 48p. cikkel, illetve a VII. cím 2. fejezetének IV. szakaszával összhangban további követelmények előírása a harmadik országbeli csoport Unión belüli fióktelepeire vagy leányintézményeire vonatkozóan;
 - iv. az i-iii. pontban említett követelmények előírásának legfeljebb 12 hónapos halasztási időszakra történő mellőzése, amennyiben a harmadik országbeli fióktelepek az említett időszak lejárta előtt újra értékelésre kerülnek;
- c) a b) pontban említett határozattervezet-javaslat indokolása, amelyben részletesen ki kell fejteni, hogy a határozat hogyan kapcsolódik az a) pontban említett értékeléshez.

A vezető illetékes hatóság vagy adott esetben az EBH csak akkor tehet javaslatot a b) pont iv. alpontjában említett határozatra, ha igazolni tudja, hogy a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó e cikk szerinti követelmények nélkül nem növekedne jelentős mértékben az a kockázat, amelyet az említett pont szerinti halasztási időszak alatt a szóban forgó fióktelepek jelentenek az Unió vagy a tagállamok pénzügyi stabilitására és piaci integritására nézve.

Adott esetben az e cikkben a „vezető illetékes hatóságra” való hivatkozásokat a (3) bekezdés c) pontjában említett illetékes hatóságra való hivatkozásként kell értelmezni. Amennyiben ez az illetékes hatóság felelős az e bekezdésben meghatározott jelentés közzétételéért, úgy a jelentés szerinti határozat a harmadik országbeli fióktelepek értesítésének napján lép hatályba. Az illetékes hatóság az EBH-t is értesíti a határozatról.

(5) A vezető illetékes hatóság vagy adott esetben az EBH benyújtja az (5) bekezdésben említett jelentést az érintett illetékes hatóságoknak. A vezető illetékes hatóság és az érintett illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a jelentés továbbításától számított három hónapon belül

konszenzussal közös határozatot hozzanak a jelentésről és adott esetben a határozattervezetről.

Amennyiben az illetékes hatóságok az első albekezdésben említett három hónapos időszak végét követően nem jutnak konszenzusra, a közös határozatot az előző három hónapos időszak végét közvetlenül követő hónapon belül a többségi szavazattal kell meghozni. E célból a szavazati részesedéseket az illetékes hatóságok között kell kiosztani az alábbiak szerint:

- a) a b) pontra is figyelemmel, minden illetékes hatóság, beleértve a vezető illetékes hatóságot is, szavazati részesedésre jogosult, amely egyenlő a felügyelete alá tartozó harmadik országbeli csoport eszközeinek az adott csoport Unióban lévő összes eszközéhez viszonyított százalékos arányával;
- b) a vezető illetékes hatóság szavazati részesedését 25 %-ra kell növelni, amennyiben az a) pont szerint nem érte el ezt a százalékos arányt;
- c) amennyiben a vezető illetékes hatóság szavazati részesedését a b) pontnak megfelelően 25 %-ra emelték, a többi illetékes hatóság a) pont szerinti szavazati részesedését szükség szerint a szavazati jogok fennmaradó 75 %-án alapuló részesedésként ki kell igazítani.

Az a) pont alkalmazásában a harmadik országbeli csoport harmadik országbeli fióktelepeiben és leányintézményeiben tartott eszközöket figyelembe kell venni a számításban.

A közös határozat az elfogadását követően azon a napon lép hatályba, amikor a határozatról a harmadik országbeli fióktelepek értesítést kaptak. A közös határozatról az EBH-t is értesíteni kell.

(6) A harmadik országbeli fióktelepeknek a határozat (5) vagy (6) bekezdéssel összhangban történő hatálybalépésétől számítva három hónap áll rendelkezésükre ahhoz, hogy megfeleljenek az említett határozatban megállapított követelményeknek.

Amennyiben a harmadik országbeli fióktelepeknek a III. cím 1. fejezetével összhangban intézményi engedélyért kell folyamodniuk, az e cím szerinti engedélyük átmeneti jelleggel az e bekezdés első albekezdésében említett határidő lejártáig, vagy adott esetben az intézményként történő engedélyezési eljárás befejezéséig érvényben marad. A harmadik országbeli fióktelepek kérhetik az illetékes hatóságtól az első albekezdésben említett három hónapos határidő meghosszabbítását, amennyiben igazolni tudják, hogy a velük szemben támasztott követelménynek való megfelelés érdekében szükség van a meghosszabbított határidőre.

Amennyiben az (1) bekezdésben említett küszöbértéket különböző fióktelepek eszközeinek összesítésével érik el, az illetékes hatóságok az ebben az albekezdésben említett követelményt csökkenő eszköz nagyság sorrendben írhatják elő addig a pontig, amíg az Unió területén működő harmadik országbeli fióktelepek könyveiben maradó teljes eszközállomány értéke 30 milliárd EUR alá nem csökken.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az ezen irányelv 111. cikkének értelmezésére vonatkozó szabályok meghatározására az e cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett, az összevont felügyeletet feltételezhetően ellátó hatóság meghatározása céljából.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. ALSZAKASZ

JELENTÉSTÉTELI KÖVETELMÉNYEK

48l. cikk

Szabályozói, pénzügyi és a központi vállalkozásra vonatkozó információk

(1) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek rendszeresen jelentsék az illetékes hatóságaiknak a következőkre vonatkozó információkat:

- a) a könyvekben a 48i. cikkel összhangban tartott eszközök és kötelezettségek, a következő bontásban:
 - i. a nyilvántartott legnagyobb eszköz- és kötelezettség-állomány szektorok és partnertípusok szerinti bontásban (beleértve különösen a pénzügyi szektorral szembeni kitettségeket);
 - ii. a partnerek meghatározott típusaival szembeni jelentős kitettség és finanszírozási forráskoncentráció;
 - iii. a központi vállalkozással és a központi vállalkozás csoportjának tagjaival lebonyolított jelentős belső ügyletek;
- b) a harmadik országbeli fióktelep megfelelése az ezen irányelv alapján rá vonatkozó követelményeknek;
- c) eseti alapon a harmadik országbeli fióktelep betéteseinek számára a 2014/49/EU irányelv 15. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban rendelkezésre álló betétvédelmi intézkedések;
- d) a tagállamok által a nemzeti jog alapján a harmadik országbeli fióktelepre előírt további szabályozási követelmények.

A harmadik országbeli fióktelepek a könyvekben szereplő eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó, az a) pont szerinti adatszolgáltatást az 1606/2002/EK rendelet^{*10} 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardok vagy a tagállamban alkalmazandó GAAP szerint teljesítik.

(2) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek a központi vállalkozásukra vonatkozó következő információkat jelentsék be az illetékes hatóságaiknak:

- a) rendszeres időközönként összesített információk az adott központi vállalkozáscsoport Unióban működő leányvállalatai és más harmadik országbeli fióktelepei által tartott, illetve könyvelt eszközökről és kötelezettségekről;
- b) rendszeres időközönként annak jelentése, hogy a központi vállalkozás egyedi és összevont alapon megfelel-e a rá vonatkozó prudenciális követelményeknek;
- c) eseti alapon a központi vállalkozásokat érintő jelentős felügyeleti felülvizsgálatok és értékelések, valamint az azokat követő felügyeleti határozatok;

- d) a központi vállalkozás helyreállítási tervei és a harmadik országbeli fióktelep vonatkozásában az említett tervekkel összhangban megtehető konkrét intézkedések, valamint e tervek későbbi frissítései és módosításai;
- e) a központi vállalkozásnak a harmadik országbeli fióktelepre vonatkozó üzleti stratégiája, valamint a stratégia későbbi módosításai;
- f) a 2014/65/EU irányelv II. mellékletének 1. szakasza szerinti, az Unióban letelepedett vagy az Unióban működő jogosult szerződő felek vagy szakmai befektetők számára a központi vállalkozás által az ezen irányelv 21c. cikke szerinti fordított ajánlattétel alapján nyújtott szolgáltatások.

(3) Az e cikkben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek mellett az illetékes hatóságok további eseti adatszolgáltatási követelményeket is előírhatnak a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozóan, amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy e további információk szükségesek ahhoz, hogy átfogó képet lehessen alkotni a fióktelep vagy annak központi vállalkozása üzleti tevékenységéről, tevékenységeiről vagy pénzügyi stabilitásáról, ellenőrizni lehessen, hogy a fióktelep és annak központi vállalkozása betartja-e az alkalmazandó jogszabályokban foglaltakat, és biztosítani lehessen, hogy a fióktelep betartsa ezen jogszabályok előírásait.

*10 Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

48m. cikk

Egységes formanyomtatványok és táblák, valamint a jelentéstétel gyakorisága

(1) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a 48l. cikk tekintetében alkalmazandó egységes formanyomtatványok, fogalommeghatározások, informatikai megoldások és a jelentéstétel gyakoriságának meghatározása céljából.

Az első albekezdésben említett jelentéstételi követelményeknek arányosnak kell lenniük a harmadik országbeli fióktelepek 1. vagy 2. osztályúként történő besorolásával.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 6 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(2) Az e cikkben említett szabályozási és pénzügyi információkat 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek esetében legalább két évente, 2. osztályú harmadik országbeli fióktelepek esetében pedig legalább évente kell jelenteni.

(3) Az illetékes hatóságok részben vagy egészben eltekinthetnek attól, hogy a minősített harmadik országbeli fióktelepek teljesítsék a 48l. cikk (3) bekezdésében meghatározott, a központi vállalkozásra vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettséget, feltéve, hogy az illetékes hatóság a releváns információkat közvetlenül az érintett harmadik ország felügyeleti hatóságaitól beszerezheti.

III. SZAKASZ

FELÜGYELET

48n. cikk

Harmadik országbeli fióktelepek felügyeleti és felügyeleti vizsgálati programja

(1) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok a harmadik országbeli fióktelepek felügyelete tekintetében e szakasz és – értelemszerűen – a VII. cím szerint járjanak el.

(2) Az illetékes hatóságok a harmadik országbeli fióktelepeket bevonják a 99. cikkben említett felügyeleti vizsgálati programba.

48o. cikk

Felügyeleti felülvizsgálat és értékelés

(1) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok vizsgálják felül azokat a rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, amelyeket a harmadik országbeli fióktelepek annak érdekében vezettek be, hogy megfeleljenek az ezen irányelv alapján rájuk alkalmazandó rendelkezéseknek, valamint adott esetben a nemzeti jog szerinti további szabályozási követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően elvégzett felülvizsgálat alapján az illetékes hatóságok értékelik, hogy a harmadik országbeli fióktelepek által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint e fióktelepek tőkeellátottsága és likviditása biztosítja-e a jelentős kockázataik hatékony kezelését és fedezését, valamint a fióktelep életképességét.

(3) Az illetékes hatóságok az (1) és (2) bekezdésben említett felülvizsgálatot és értékelést az 143. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban nyilvánosságra hozott arányossági elv szem előtt tartásával végzik el. Az illetékes hatóságok meghatározzák különösen az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat gyakoriságát és intenzitását, amely arányos a harmadik országbeli fióktelep 1. és 2. osztályba sorolásával, és amely figyelembe vesz más releváns kritériumokat, például a harmadik országbeli fióktelepek tevékenységének jellegét, nagyságrendjét és összetettségét is.

(4) Amennyiben a felülvizsgálat – különösen valamely harmadik országbeli fióktelep vállalatirányítási rendszerének, üzleti modelljének vagy tevékenységeinek az értékelése – alapján az illetékes hatóságoknak az adott harmadik országbeli fiókteleppel kapcsolatban megalapozott a gyanújuk, hogy pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra vagy annak kísérletére kerül sor, illetve hogy ezek megvalósulásának fokozott a kockázata, az illetékes hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell az EBH-t és azt a hatóságot, amely a harmadik országbeli fióktelep felügyeletét az (EU) 2015/849 irányelvnek megfelelően ellátja. Amennyiben fokozott a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázata, az illetékes hatóság és a harmadik országbeli fióktelepet az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felügyelő hatóság kapcsolatot tart fenn egymással, és közös értékelésükről haladéktalanul értesíti az EBH-t. Az illetékes hatóság adott esetben ezen irányelvvel összhangban olyan intézkedéseket hoz, amelyek a 48d. cikk (2) bekezdésének g) pontjával összhangban kiterjedhetnek a harmadik országbeli fióktelep engedélyének visszavonására is.

(5) Az illetékes hatóságok, a pénzügyi információs egységek és a harmadik országbeli fióktelepeket felügyelő hatóságok saját hatáskörükön belül szorosan együttműködnek egymással, és kicserélik az ezen irányelv szempontjából releváns információkat, feltéve, hogy az ilyen együttműködés és információcsere nem érinti annak a tagállamnak a büntető- vagy közigazgatási jogszabályaival összhangban lévő vizsgálatot, nyomozást vagy eljárást, amely tagállamban a harmadik országbeli fióktelepek felügyeletét ellátó illetékes hatóság, pénzügyi információs egység vagy hatóság található. Az EBH saját kezdeményezésére segítheti az illetékes hatóságokat és a harmadik országbeli fióktelep felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságokat abban az esetben, ha nézeteltérés merül fel az e cikk szerinti felügyeleti tevékenységek koordinációjával kapcsolatban. Ilyen esetben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban jár el.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák a következőket:

- a) az e cikkben említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamatra, valamint a jelentős kockázatok kezelésének értékelésére vonatkozó közös eljárások és módszertanok;
- b) az e cikk (5) bekezdésében említett hatóságok közötti együttműködés és információcsere mechanizmusai a pénzmosás elleni szabályok súlyos megsértésének azonosításával összefüggésben.

Az a) pont alkalmazásában az ott említett eljárásokat és módszertanokat a harmadik országbeli fióktelepek 1. vagy 2. osztályba tartozása alapján, és más megfelelő kritériumokkal, például tevékenységük jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányos módon kell meghatározni.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

48p. cikk

Felügyeleti intézkedések és hatáskörök

(1) Az illetékes hatóságok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek korai szakaszban tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy:

- a) a harmadik országbeli fióktelepek megfeleljenek vagy újra megfeleljenek az ezen irányelv és a nemzeti jog alapján rájuk vonatkozó követelményeknek; és
- b) a harmadik országbeli fióktelepek által viselt jelentős kockázatokat megbízható és megfelelő módon fedezzék és kezeljék, valamint hogy az említett fióktelepek életképesek maradjanak.

(2) Az illetékes hatóságok hatásköre az (1) bekezdés alkalmazásában kiterjed legalább arra, hogy a harmadik országbeli fióktelepek számára előírják a következőket:

- a) a 48e. cikkben meghatározott minimumkövetelményt meghaladó összegű tőkeellátottság vagy egyéb kiegészítő tőkekövetelmények teljesítése. A harmadik országbeli fióktelep tőkeellátottságának e pont értelmében kötelezően a részét képező minden további elemnek meg kell felelnie a 48e. cikkben meghatározott követelménynek;
- b) a 48f. cikkben meghatározott követelményen felül egyéb speciális likviditási követelmények teljesítése. A harmadik országbeli fióktelep tőkeellátottságának e pont értelmében kötelezően a részét képező minden további likvid eszköznek meg kell felelnie a 48f. cikkben meghatározott követelménynek;
- c) irányítási, kockázatkezelési vagy könyvelési rendszerük megerősítése;
- d) üzleti tevékenységük vagy az általuk folytatott tevékenységek körének, illetve a tevékenységekben érintett partnerek körének korlátozása vagy limitálása;
- e) a tevékenységeikben, termékeikben és rendszereikben – ideértve a kiszervezett tevékenységeket is – rejlő kockázatok mérséklése, valamint az ilyen tevékenységek vagy termékek folytatásának vagy kínálatának beszüntetése;
- f) a 48l. cikk (3) bekezdése szerinti kiegészítő adatszolgáltatási követelmények teljesítése, vagy gyakoribb rendszeres adatszolgáltatás teljesítése;
- g) nyilvánosságra hozatali előírások.

48q. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok és a felügyeleti kollégiumok között

(1) Az ugyanazon harmadik országbeli csoport harmadik országbeli fióktelepeit és leányintézményeit felügyelő illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással és megosztják egymással az információkat. Az illetékes hatóságok – a 115. cikkel összhangban – írásban koordinációs és együttműködési megállapodásokat kötnek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek a 116. cikkel összhangban a felügyeleti kollégium átfogó felügyelete alá tartoznak, ha az alábbi követelmények teljesülnek:

- a) amennyiben egy harmadik országbeli csoport leányintézményeinek felügyeletére felügyeleti kollégiumot hoztak létre, az ugyanazon csoport 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepeit is az említett felügyeleti kollégium felügyeli;
- b) amennyiben a harmadik országbeli csoportnak egynél több tagállamban van 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepe, de nincsenek az Unióban a 116. cikk hatálya alá tartozó leányintézményei, úgy az említett 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek felügyeletére felügyeleti kollégiumot kell létrehozni;
- c) amennyiben a harmadik országbeli csoportnak egynél több tagállamban van egy vagy több 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepe, és az Unióban egy vagy több olyan leányintézménye van, amelyek nem tartoznak az 116. cikk hatálya alá, az említett harmadik országbeli fióktelepek és leányintézmények felügyeletére felügyeleti kollégiumot kell létrehozni.

(3) A (2) bekezdés b) és c) pontja alkalmazásában a vezető illetékes hatóság a 116. cikkel összhangban ugyanazt a szerepet tölti be, mint az összevont felügyeletet ellátó hatóság. A vezető illetékes hatóság annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amely

tagállam a teljes könyvelt eszközállomány értékét tekintve a legnagyobb harmadik országbeli fiókteleppel rendelkezik.

(4) A 116. cikkben meghatározott feladatokon túlmenően a felügyeleti kollégiumok:

- a) évente frissített jelentést készítenek a harmadik országbeli csoport Unión belüli struktúrájáról és tevékenységeiről;
- b) információt cserélnek a 48o. cikkben említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamat eredményeiről;
- c) törekednek a 48p. cikkben említett felügyeleti intézkedések és hatáskörök alkalmazásának összehangolására.

(5) A felügyeleti kollégium adott esetben biztosítja az érintett harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való megfelelő koordinációt és együttműködést.

(6) Az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban az EBH hozzájárul az e cikkben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének előmozdításához és nyomon követéséhez.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

- (a) az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában az illetékes hatóságok közötti együttműködési mechanizmusok és mintamegállapodás-tervezetek; és
- (b) e cikk 2-6. cikkének alkalmazásában a felügyeleti kollégiumok működésének feltételei.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

48r. cikk

Jelentéstétel az EBH-nak

Az illetékes hatóságok értesítik az EBH-t a következőkről:

- a) a harmadik országbeli fióktelepeknek adott valamennyi engedély és az ilyen engedélyek későbbi módosításai;
- b) az engedélyezett harmadik országbeli fióktelepek által könyvelt, a rendszeres beszámolók szerinti összes eszköz és kötelezettség;
- c) annak a harmadik országbeli csoportnak a megnevezése, amelyhez az engedéllyel rendelkező harmadik országbeli fióktelep tartozik.

Az EBH a honlapján közzéteszi azon harmadik országbeli fióktelepek listáját, amelyek működését e címmel összhangban az Unióban engedélyezték, és feltünteti azt a tagállamot, amelyikben a működési engedélyük érvényes.

2. FEJEZET

Kapcsolatok harmadik országokkal

48s. cikk

Harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való együttműködés az összevont alapú felügyeletet illetően

(1) Az Unió megállapodásokat köthet egy vagy több harmadik országgal az alábbiak feletti összevont alapú felügyelet gyakorlásának eszközeiről:

- a) olyan intézmények, amelyek anyavállalatainak központi irodája harmadik országban van;
- b) olyan harmadik országbeli intézmények, amelyek anyavállalatainak – akár intézmények, akár pénzügyi holding társaságok, akár vegyes pénzügyi holding társaságok – az Unió területén található a központi irodájuk.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodásoknak különösen annak biztosítására kell törekedniük, hogy:

- a) a tagállamok illetékes hatóságai hozzájussanak az Unió területén elhelyezkedő olyan intézményeknek, pénzügyi holding társaságoknak vagy vegyes pénzügyi holding társaságoknak az összevont pénzügyi helyzetük alapján történő felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokkal rendelkeznek harmadik országban, vagy részesedésük van ilyen vállalkozásokban;
- b) a harmadik országok felügyeleti hatóságai hozzájussanak az olyan anyavállalatok felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek központi irodája a területükön található, és amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokkal rendelkeznek egy vagy több tagállam területén, vagy részesedésük van ilyen vállalkozásokban; és
- c) az EBH az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően megkapja a tagállamok illetékes hatóságaitól a harmadik országok nemzeti hatóságaitól származó információkat.

(3) Az EUMSZ 218. cikkének sérelme nélkül, a Bizottság – az európai bankbizottság segítségével – megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások kimenetelét és az ebből fakadó helyzetet.

(4) E cikk alkalmazásában az EBH az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően segíti a Bizottságot.”

9. A 65. és a 66. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

Közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) Az illetékes hatóságok 64. cikkben említett felügyeleti hatásköreinek, valamint a büntetőjogi szankciókról való rendelkezés és a szankciók kivetése tagállami jogának a sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezések és az 575/2013/EU rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra, kényszerítő bírságokra és egyéb közigazgatási intézkedésekre

vonatkoznak, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. A közigazgatási szankcióknak, kényszerítő bírságoknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett kötelezettségek intézményekre, pénzügyi holding társaságokra és vegyes pénzügyi holding társaságokra vonatkoznak, az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések vagy az 575/2013/EU rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén – a nemzeti jogban megállapított feltételekkel – közigazgatási szankciókat, kényszerítő bírságokat és egyéb közigazgatási intézkedéseket lehessen alkalmazni a vezető testület tagjaira és más olyan természetes személyekre, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(3) A kényszerítő bírság alkalmazása mellett az illetékes hatóságok ugyanazon jogsértés miatt közigazgatási szankciókat is kiszabhatnak.

(4) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. E hatáskörök a következőket foglalják magukban:

- a) az alábbi természetes vagy jogi személyek felkérése arra, hogy minden olyan információt bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére, amely a feladataik végrehajtásához szükséges, beleértve a rendszeres időközönként és meghatározott formátumban, felügyeleti és kapcsolódó statisztikai célokra nyújtandó információkat is:
 - i. az adott tagállamban székhellyel rendelkező intézmények;
 - ii. az adott tagállamban székhellyel rendelkező pénzügyi holding társaságok;
 - iii. az adott tagállamban székhellyel rendelkező vegyes pénzügyi holding társaságok;
 - iv. az adott tagállamban székhellyel rendelkező vegyes tevékenységű holding társaságok;
 - v. az i–iv. alpontban említett szervezetekhez tartozó személyek;
 - vi. olyan felek, amelyekhez az i–iv. alpontban említett szervezetek operatív funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki;
- b) az adott tagállamban székhellyel, illetve tartózkodási hellyel rendelkező, az a) pont i–vi. alpontjaiban említett természetes vagy jogi személyekre vonatkozó teljes körű vizsgálat lefolytatása, amennyiben az az illetékes hatóságok feladatainak ellátásához szükséges, beleértve a következőket:
 - i. iratok benyújtásának előírása;
 - ii. az a) pont i–vi. alpontjaiban említett személyek könyveinek és nyilvántartásainak vizsgálata, valamint azokról másolat vagy kivonat készítése;
 - iii. az a) pont i–vi. alpontjaiban említett személyektől, illetve azok képviselőitől vagy alkalmazottaitól írásos vagy szóbeli nyilatkozat beszerzése;

- iv. minden olyan egyéb személy kikérdezése, aki beleegyezik abba, hogy a vizsgálat tárgyára vonatkozó információk gyűjtése céljából kérdéseket tegyenek fel neki; és
- v. hatáskör arra, hogy az illetékes hatóság az uniós jog szerinti egyéb feltételek teljesítése mellett lefolytassa a szükséges vizsgálatokat az a) pont i–vi. alpontjaiban említett jogi személyek, illetve – amennyiben az illetékes hatóság összevont felügyeletet ellátó hatóság – az összevont felügyelet alá tartozó egyéb vállalkozások helyiségeiben, az érintett illetékes hatóságok előzetes értesítése mellett. Amennyiben a vizsgálatához a nemzeti jog alapján igazságügyi hatóság engedélye szükséges, ezt az engedélyt meg kell kérni.

(5) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve, ha a tagállam jogrendszere nem rendelkezik közigazgatási szankciókról, e cikk oly módon alkalmazható, hogy a szankciót az illetékes hatóság kezdeményezésére az igazságügyi hatóság írja elő, biztosítva az ilyen jogorvoslatok hatékonyságát és azt, hogy a hatásuk megegyezik az illetékes hatóságok által kiszabott közigazgatási szankciók hatásával. Az alkalmazott szankcióknak minden esetben hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. Az említett tagállamok [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = e módosító irányelv átültetésének időpontja]-ig értesítik a Bizottságot az e bekezdés alapján elfogadott jogszabályi rendelkezéseikről, valamint haladéktalanul értesítik a Bizottságot az ezeket érintő későbbi módosító jogszabályokról vagy módosításokról.

66. cikk

Közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések az engedélyezési követelmények, valamint a befolyásoló részesedések megszerzésére vagy elidegenítésére a jelentős vagyónátruházásra, és az egyesülésekre vagy szétválásokra vonatkozó követelmények megsértése esetén

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik közigazgatási szankciókat, kényszerítő bírságokat és egyéb közigazgatási intézkedéseket írjanak elő legalább az alábbi esetekre:
- a) a 9. cikket megsértve, betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő elfogadására irányuló üzleti tevékenység nem hitelintézet általi folytatása;
 - b) a 9. cikket megsértve, hitelintézeti tevékenység megkezdése előzetes engedély megszerzése nélkül;
 - c) az értékelési időszak alatt vagy az illetékes hatóságok ellenzése ellenére, hitelintézetben befolyásoló részesedés közvetlenül vagy közvetve történő megszerzése, illetve közvetlenül vagy közvetve történő további növelése, amelynek eredményeképpen a szavazati jogok vagy a tőkerészesedés aránya elérné vagy meghaladná a 22. cikk (1) bekezdésében említett küszöbértékeket, vagy a hitelintézet a részesedést szerezni kívánó személy leányvállalatává válna, és az ilyen műveletről – az említett cikket megsértve – nem értesítik írásban azon hitelintézet illetékes hatóságait, amellyel kapcsolatban a részesedést szerezni kívánó személy befolyásoló részesedés megszerzésére vagy növelésére törekszik;
 - d) a hitelintézetben fennálló befolyásoló részesedés közvetlenül vagy közvetve történő elidegenítése vagy csökkentése, aminek eredményeképpen a szavazati jogok vagy a tőkerészesedés aránya a 25. cikkben említett küszöbértékek alá

csökkenne, vagy a hitelintézet megszűnne a részesedést szerezni kívánó személy leányvállalata lenni, és az ilyen műveletről – az említett cikket megsértve – nem értesítik írásban az illetékes hatóságokat;

- e) a 21a. cikk (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság a 21a. cikket megsértve nem kérelmezi a jóváhagyást, vagy megszegi az említett cikkben meghatározott bármely más követelményt;
- f) a 27a. cikk (1) bekezdésében meghatározott részesedést szerezni kívánó személy közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedést szerez egy intézményben, vagy növeli a már birtokolt befolyásoló részesedést oly módon, hogy az általa az intézményben birtokolt szavazati jogok vagy tőkerészesedés aránya meghaladná az intézmény figyelembe vehető tőkéjének 15 %-át anélkül, és a műveletről az említett cikket megsértve nem értesítette az illetékes hatóságokat;
- g) az ezen irányelv 27d. cikkében említett felek bármelyike közvetlenül vagy közvetve elidegenít egy, az 575/2013/EU rendelet 89. cikkében említett küszöbértéket meghaladó befolyásoló részesedést, és a műveletről ezen irányelv 27d. cikkét megsértve nem értesíti az illetékes hatóságokat;
- h) a 27f. cikk (1) bekezdésében említett felek bármelyike jelentős vagyónátruházást hajt végre anélkül, és a műveletről az említett cikket megsértve nem értesíti az illetékes hatóságokat;
- i) a 27k. cikk l) pontjában említett felek bármelyike az említett cikket megsértve egyesülési vagy szétválási folyamatban vesz részt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható intézkedések magukban foglalják a következőket:

- a) közigazgatási szankciók:
 - i. jogi személy esetében közigazgatási pénzbírság a vállalkozás teljes éves nettó árbevételének legfeljebb 10 %-áig;
 - ii. természetes személy esetében a közigazgatási pénzbírság 5 000 000 EUR-ig terjedő összeg, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az EUR a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2013. július 17-én az említett összegnek megfelelő érték;
 - iii. közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó haszon vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha ezek összege meghatározható;
- b) kényszerítő bírságok:
 - i. jogi személy esetében az átlagos napi árbevétel legfeljebb 5 %-ának megfelelő kényszerítő bírság, amelyet folyamatos jogsértés esetén a jogi személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre, és amely a jogsértés megszüntetését elrendelő, illetve a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki;
 - ii. természetes személy esetében legfeljebb 500 000 EUR összegű kényszerítő bírság, amelyet folyamatos jogsértés esetén a természetes

személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre, és amely a jogsértés megszüntetéséről és a kényszerítő bírság kiszabásáról szóló határozatban meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időszakra szabható ki;

c) egyéb közigazgatási intézkedések:

- i. nyilvános nyilatkozat, amely azonosítja a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot, közbenső anyavállalatot, valamint a jogsértés természetét;
- ii. végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- iii. az (1) bekezdésben említett jogsértésekért felelősségre vont részvényes vagy részvényesek szavazati jogának felfüggesztése;
- iv. a 65. cikk (2) bekezdését betartva, az intézmény vezető testületébe tartozó tagnak vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személynek az intézményi funkciók gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltása.

(3) Az e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és b) pontjának i. alpontjában említett teljes éves nettó árbevétel megegyezik az 575/2013/EU rendelet 314. cikkében meghatározott üzleti mutatóval. E cikk alkalmazásában az üzleti mutatót a legfrissebb rendelkezésre álló éves pénzügyi felügyeleti információk alapján kell kiszámítani, kivéve, ha az eredmény nulla vagy negatív. Ha az eredmény nulla vagy negatív, a számítás alapja a legutolsó olyan korábbi éves pénzügyi felügyeleti információ, amely nulla feletti mutatót eredményez. Amennyiben az érintett vállalkozás egy csoport része, a vonatkozó teljes éves nettó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából származó teljes éves nettó árbevétel.

(4) A (2) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett átlagos napi árbevétel a (3) bekezdésben említett teljes éves nettó árbevétel 365-öd része.”

10. A 67. cikk a következőképpen módosul:

a) a (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a d) és e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény nem rendelkezik az illetékes hatóságok által a 74. cikkel összhangban előírt vállalatirányítási rendszerrel és nemsemleges javadalmazási politikával;

e) egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 430. cikke (1) bekezdését megsértve elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak az említett rendelet 92. cikkében meghatározott szavatolótőke-követelmények teljesítéséről;”

- ii. a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) az intézmény az 575/2013/EU rendelet 413. vagy 428b. cikkét megsértve nem biztosít nettó stabil forrásellátottsági rátát, vagy az említett rendelet 412. cikkét megsértve ismételten és tartósan megszegi a likvid eszközök tartására vonatkozó követelményt;”

iii. a szöveg a következő r)–ab) pontokkal egészül ki:

- „r) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében meghatározott szavatolótőke-követelményeket;
- s) egy intézmény vagy egy természetes személy nem tesz eleget az illetékes hatóság által kibocsátott határozatból eredő kötelezettségnek, vagy a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekből, illetve az 575/2013/EU rendeletből eredő kötelezettségeknek;
- t) egy intézmény nem felel meg az ezen irányelv 92., 94. és 95. cikke szerinti javadalmazási követelményeknek;
- u) egy intézmény – amennyiben a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezések vagy az 575/2013/EU rendelet előírják, hogy az intézmény szerezz be az illetékes hatóság előzetes engedélyét – ilyen engedély nélkül jár el, vagy hamis nyilatkozat alapján szerzett ilyen engedélyt, vagy nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az ilyen engedélyt megadták;
- v) az intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet második részében meghatározott, a szavatolótőkéhez kapcsolódóan a tőkeösszetételre, feltételekre, kiigazításokra és levonásokra vonatkozó követelményeket;
- w) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet negyedik részében meghatározott, az ügyfelekkel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni nagykockázat-vállalásokra vonatkozó követelményeket;
- x) egy intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutató kiszámítására vonatkozó követelményeket, beleértve az 575/2013/EU rendelet hetedik részében meghatározott eltérések alkalmazását;
- y) egy intézmény elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak az 575/2013/EU rendelet 430. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésében, valamint 430a. és 430b. cikkében említett adatok tekintetében;
- z) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik része III. címének 2. fejezetében meghatározott adatgyűjtési és irányítási követelményeket;
- aa) egy intézmény nem teljesíti a kockázattal súlyozott kitettségérték vagy szavatolótőke-követelmény kiszámítására vonatkozó követelményeket, vagy nem rendelkezik az 575/2013/EU rendelet harmadik részének II–VI. címében meghatározott vállalatirányítási rendszerrel;
- ab) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet hatodik része I. címében és IV. címében, valamint az említett rendelet 460. cikkének (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a likviditásfedezeti ráta vagy a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítására vonatkozóan meghatározott követelményeket.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

a) közigazgatási szankciók:

- i. jogi személy esetében közigazgatási pénzbírság a vállalkozás teljes éves nettó árbevételének legfeljebb 10 %-áig;
- ii. természetes személy esetében a közigazgatási pénzbírság 5 000 000 EUR-ig terjedő összeg, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az EUR a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2013. július 17-én az említett összegnek megfelelő érték;
- iii. közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó haszon vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha ezek összege meghatározható;

b) kényszerítő bírságok:

- i. jogi személy esetében az átlagos napi árbevétel legfeljebb 5 %-ának megfelelő kényszerítő bírság, amelyet folyamatos jogsértés esetén a jogi személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre, és amely a jogsértés megszüntetését elrendelő, illetve a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Az ebben a bekezdésben említett átlagos napi árbevétel a teljes éves nettó árbevétel 365-öd része;
- ii. természetes személy esetében legfeljebb 500 000 EUR összegű kényszerítő bírság, amelyet folyamatos jogsértés esetén a természetes személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre, és amely a jogsértés megszüntetéséről és a kényszerítő bírság kiszabásáról szóló határozatban meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időszakra szabható ki;

c) egyéb közigazgatási intézkedések:

- i. nyilvános nyilatkozat, amely azonosítja a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot, közbenső anyavállalatot, valamint a jogsértés természetét;
- ii. végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- iii. intézmény esetében az intézmény engedélyének visszavonása a 18. cikknek megfelelően;
- iv. a 65. cikk (2) bekezdését betartva, az intézmény vezető testületébe tartozó tagnak vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személynek az intézményi funkciók gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltása;

- v. az (1) bekezdésben említett jogsértésekért felelősségre vont részvényes vagy részvényesek szavazati jogának felfüggesztése.”;
- c) a szöveg a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:
- „(3) Az e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és b) pontjának i. alpontjában említett teljes éves nettó árbevétel megegyezik az 575/2013/EU rendelet 314. cikkében meghatározott üzleti mutatóval. E cikk alkalmazásában az üzleti mutatót a legfrissebb rendelkezésre álló éves pénzügyi felügyeleti információk alapján kell kiszámítani, kivéve, ha az eredmény nulla vagy negatív. Ha az eredmény nulla vagy negatív, a számítás alapja a legutolsó olyan korábbi éves pénzügyi felügyeleti információ, amely nulla feletti mutatót eredményez. Amennyiben az érintett vállalkozás egy csoport része, a vonatkozó teljes éves nettó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából származó teljes éves nettó árbevétel.
- (4) A (2) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett átlagos napi árbevétel a (3) bekezdésben említett teljes éves nettó árbevétel 365-öd része.”

11. A 70. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„70. cikk

A közigazgatási szankciók hatékony alkalmazása és a szankcionálási hatáskör illetékes hatóságok általi gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden releváns körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi lehetőségei, a jogi személy teljes árbevételében vagy a természetes személy éves jövedelmében kifejezve;
- d) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elért haszon vagy elkerült veszteség nagysága, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
- f) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;
- g) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;
- h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei;
- i) büntetőjogi szankciók korábbi alkalmazása az ugyanazon jogsértésért felelős ugyanazon természetes vagy jogi személyre.

(2) A szankciók kiszabására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók az ezen irányelv által elérni kívánt eredményekkel járjanak. A halmozódások és az átfedések megelőzése érdekében össze kell hangolniuk fellépéseiket a szankciók és közigazgatási intézkedések határokön átnyúló ügyekre történő alkalmazásakor is. Az

illetékes hatóságok ugyanazon ügyek kezelése során szorosan együttműködnek az igazságügyi hatóságokkal.

(3) A közigazgatási és büntetőeljárások együttes előfordulása esetén az illetékes hatóságok ugyanazon cselekményért vagy mulasztásért szankciókkal sújthatják ugyanazt a természetes vagy jogi személyt, ha a szankciók ugyanazt a jogsértést szankcionálják. Az eljárások és szankciók együttes előfordulásának azonban – különböző és egymást kiegészítő közérdekű célok érdekében – szigorúan szükségesnek és arányosnak kell lennie ahhoz. Így biztosítható, hogy a közigazgatási és büntetőeljárások együttes előfordulása esetén a büntető célú szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések súlyossága arra a szintre korlátozódjon, ami az adott jogsértés súlyosságának figyelembevételével indokolt. A tagállamok egyértelmű és pontos szabályokat állapítanak meg azon körülményekre vonatkozóan, amelyek fennállása esetén a cselekmények vagy mulasztások közigazgatási és büntetőjogi eljárásokat és szankciókat egyidejű alkalmazását eredményezik.

(4) A tagállamok szabályokat állapítanak meg az illetékes hatóságok és az igazságügyi hatóságok közötti teljes körű együttműködésről annak érdekében, hogy a közigazgatási és a büntetőjogi eljárások közötti érdemi és időbeli kapcsolat kellően szoros legyen.

(5) Az EBH 2029. július 18-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak az illetékes hatóságok és az igazságügyi hatóságok közötti, a közigazgatási szankciók alkalmazásával kapcsolatos együttműködésről. E tekintetben az EBH értékeli az illetékes hatóságok szankcionálási gyakorlata közötti esetleges különbségeket is. Az EBH megvizsgálja különösen a következőket:

- a) az illetékes hatóságok és az igazságügyi hatóságok közötti együttműködés szintje a szankciók alkalmazásával összefüggésben;
- b) az illetékes hatóságok közötti együttműködés szintje a határokon átnyúló ügyekre alkalmazandó szankciókkal összefüggésben, illetve a közigazgatási és büntetőjogi eljárások együttes előfordulása esetén;
- c) a *ne bis in idem* elvének alkalmazása és védelmi szintje a tagállamok által alkalmazott közigazgatási és büntetőjogi szankciók tekintetében;
- d) az arányosság elvének alkalmazása a közigazgatási és büntetőjogi eljárások együttes előfordulása esetén mindkét szankció kiszabásakor;
- e) az illetékes hatóságok közötti információcsere a határokon átnyúló ügyek kezelése során.”

12. A (73) cikk első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek megalapozott, hatékony és átfogó stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyekkel folyamatosan értékelik és fenntartják a belső tőke azon összegeit, fajtáját és eloszlását, amelyeket megfelelően tartanak az olyan jellegű és szintű kockázatok fedezésére, amelyeknek rövid, közép- és hosszú távon szembesülnek vagy szembesülhetnek, beleértve a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat is.”

13. A 74. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek olyan megbízható vállalatirányítási rendszerrel kell rendelkezniük, amely magában foglalja a következőket:

- a) áttekinthető szervezeti felépítés egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi körökkel;
- b) hatékony eljárások azon kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére, amelyekkel rövid, közép- és hosszú távon szembesülnek vagy szembesülhetnek, ideértve a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat is;
- c) megfelelő belsőkontroll-mechanizmusok, beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat;
- d) a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, azt előmozdító javadalmazási szabályok és gyakorlatok.

Az első albekezdésben említett javadalmazási szabályoknak és gyakorlatoknak nemi szempontból semlegeseknek kell lenniük.”

14. A 76. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület jóváhagyja és legalább kétfévente felülvizsgálja az azon kockázatok vállalására, kezelésére, felügyeletére és csökkentésére szolgáló stratégiákat és politikákat, amely kockázatoknak az intézmény az üzleti ciklusán belüli szakasztól függően ki van vagy ki lehet téve, beleértve az intézmény működési keretét jelentő makrogazdasági környezetből, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők aktuális, rövid távú, középtávú és hosszú távú hatásaiból fakadókat is.”;

- b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület konkrét terveket és számszerűsíthető célokat dolgozzon ki azon rövid, közép- és hosszú távú kockázatok felügyeletére és kezelésére, amelyek abból erednek, hogy az intézmények üzleti modellje és stratégiája nem igazodik a vonatkozó uniós szakpolitikai célkitűzésekhez vagy a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel összefüggésben a fenntartható gazdaságra való átállás tágabb tendenciáihoz.”;

- c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok a 2006/73/EK bizottsági irányelv^{*11} 7. cikkének (2) bekezdésében megállapított arányossági követelménnyel összhangban biztosítják, hogy az intézményeknek a működési funkcióktól független belsőkontroll-funkciója legyen, amely elegendő hatáskörrel, forrásokkal, megfelelő mérettel rendelkezik és kapcsolatban áll a vezető testülettel.

A tagállamok biztosítják, hogy a belsőkontroll-funkciót betöltő egység minden jelentős kockázatot azonosítson, mérjen és megfelelően jelentsen. A tagállamok biztosítják, hogy a belsőkontroll-funkciót betöltő egység aktívan részt vegyen az intézmény kockázatkezelési stratégiájának kidolgozásában és minden jelentős kockázatkezelési döntésben, valamint képes legyen teljes áttekintést nyújtani az intézmény kockázatainak teljes köréről.

A tagállamok biztosítják, hogy a belsőkontroll-funkciót betöltő egység – anélkül, hogy sértene a vezető testületnek az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti hatásköreit – képes a vezetési funkciót betöltő vezető

testülettől vagy a felső vezetéstől függetlenül, közvetlenül a felügyeleti funkciót betöltő vezető testületnek jelentést tenni, valamint problémákat felvetni és figyelmeztetni a testületet, amennyiben egyedi kockázatok kialakulása befolyásolja vagy befolyásolhatja az intézményt.

A belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők olyan független felső vezetők, akik külön felelősséggel tartoznak a kockázatkezelésért, a megfelelési és a belső ellenőrzési funkciókért. Amennyiben az intézmény tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége nem indokolja, hogy minden egyes belsőkontroll-funkcióba külön személyt jelöljenek ki, az intézményen belül egy másik vezető személy egy személyben elláthatja az e funkciókkal kapcsolatos feladatokat, feltéve, hogy nem áll fenn összeférhetetlenség.

A belsőkontroll-funkciót betöltő egység vezetőjét nem lehet a felügyeleti funkciót betöltő vezető testület jóváhagyása nélkül elmozdítani, és lehetővé kell tenni számára, hogy szükség esetén közvetlenül kapcsolatba lépjen a felügyeleti funkciót betöltő vezető testülettel.

^{*11} A Bizottság 2006/73/EK irányelve (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 26. o.).”

15. A 78. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótóke-követelmény kiszámításához alkalmazott módszerek felügyeleti összevetése”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságok biztosítják a következők mindegyikét:

- a) azok az intézmények, amelyek számára engedélyezett, hogy a kockázattal súlyozott kitettségérték vagy a szavatolótóke-követelmény kiszámítására belső módszereket alkalmazzanak, benyújtják a referenciaérték (benchmark)-portfóliókban szereplő kitettségeikre vagy pozícióikra vonatkozóan végzett számításaik eredményeit;
- b) azok az intézmények, amelyek az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címének 1a. fejezetében meghatározott alternatív sztenderd módszert alkalmazzák, benyújtják a referenciaérték (benchmark)-táblákban szereplő kitettségeikre vagy pozícióikra vonatkozó számításaik eredményeit;
- c) azok az intézmények, amelyek számára engedélyezett az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 3. fejezete szerinti belső módszerek alkalmazása, valamint azok a jelentős intézmények, amelyek az említett rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete szerinti sztenderd módszert alkalmazzák, benyújtják a referenciaérték (benchmark)-táblákban szereplő kitettségeik vagy pozícióik várható hitelezési vesztesége összegének meghatározásához használt módszerek

számításainak eredményeit, amennyiben az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

- i. az intézmények a beszámolóikat az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardokkal összhangban készítik el;
- ii. az intézmények az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését és szavatolótőkéjük meghatározását az 575/2013/EU rendelet 24. cikkének (2) bekezdése alapján nemzetközi számviteli standardokkal összhangban végzik el;
- iii. az intézmények a 86/635/EGK irányelv^{*12} szerinti számviteli standardoknak megfelelően végzik az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, és a várható hitelezési veszteségekre vonatkozóan az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardokban alkalmazottal azonos modellt alkalmaznak.

Az intézmények legalább évente benyújtják az illetékes hatóságoknak az első albekezdésben említett számításaik eredményeit, az azok előállításához használt módszerek magyarázatával, valamint az EBH által kért minden olyan kvalitatív információval együtt, amelyek magyarázatot adhatnak e számításoknak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatásáról, de az ötödik adatszolgáltatást követően az EBH a kétévenkénti adatszolgáltatást is engedélyezheti.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. A bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok az intézmények által az (1) bekezdés szerint benyújtott tájékoztatás alapján figyelemmel kísérik a referenciaérték (benchmark)-portfóliókban szereplő kitettségekre vagy tranzakciókra vonatkozóan az intézmények módszereivel kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségértékeket vagy – az esettől függően – szavatolótőke-követelményeket. Az illetékes hatóságok az (1) bekezdés második albekezdésében említett gyakorisággal értékelik e módszerek minőségét, különös figyelmet fordítva az alábbiakra:”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A (2) bekezdésben említett információk alapján az EBH jelentést készít annak érdekében, hogy segítse az illetékes hatóságokat a módszerek minőségének értékelésében.”;

d) Az (5) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy amikor a (4) bekezdésben említett korrekciós intézkedés helyénvaló voltáról döntenek, tisztelőben tartsák azt az elvet, hogy ezeknek az intézkedéseknek igazodniuk kell az e cikk hatálya alá tartozó módszerek célkitűzéseikhez, és ezért az intézkedések:”;

e) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A felügyeleti összevetés hatálya alá tartozó módszerekkel kapcsolatos felügyeleti vagy intézményi gyakorlatok továbbfejlesztése érdekében az EBH iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével

összhangban, amennyiben ezt az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett információk és értékelések alapján szükségesnek ítéli.”;

f) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) az (1) bekezdés c) pontjában említett jelentős intézmények jegyzéke.”;

ii. a szöveg a következő második albekezdéssel egészül ki:

„A c) pont alkalmazásában a jelentős intézmények jegyzékének meghatározásakor az EBH figyelembe veszi az arányossági megfontolásokat.

^{*12} A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).”

16. A 85. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

„(1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények a működési kockázatnak – beleértve a kiszervezésből eredő kockázatot is – való kitettségek értékelésére és kezelésére, valamint a ritkán előforduló, de súlyos következményekkel járó események lefedésére szabályzatokat és eljárásokat alkalmazzanak. Az intézményeknek meg kell határozniuk, hogy e szabályzatok és eljárások alkalmazásában mi minősül működési kockázatnak.”

17. A szöveg az alábbi új, 87a. cikkel egészül ki:

„87a. cikk

Környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények a 74. cikk (1) bekezdésében előírt, kockázatkezelési keretrendszert is magukban foglaló megbízható vállalatirányítási rendszereik részeként megbízható stratégiákkal, szabályzatokkal, eljárásokkal és rendszerekkel rendelkezzenek a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok megfelelő időhorizonton történő azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett stratégiáknak, szabályzatoknak, eljárásoknak és rendszereknek arányosnak kell lenniük az intézmény üzleti modelljéhez és tevékenységi köréhez kapcsolódó környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok nagyságrendjével, jellegével és összetettségével, valamint rövid- és középtávú, illetve legalább 10 éves hosszú távú időhorizontot kell figyelembe kell venniük.

(3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények egy adott időkereten belül mind az alapforgatókönyv, mind a kedvezőtlen forgatókönyvek figyelembevételével teszteljék a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők hosszú távú negatív hatásaival szembeni rezilienciájukat, elsőként az éghajlattal kapcsolatos tényezők vizsgálatával. A teszteléshez az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények számos olyan környezeti, társadalmi és irányítási forgatókönyvet vegyenek figyelembe, amelyek tükrözik a környezeti és társadalmi változásoknak és a kapcsolódó közpolitikáknak a hosszú távú üzleti környezetre gyakorolt lehetséges hatásait.

(4) Az illetékes hatóságok értékelik és figyelemmel kísérik az intézmények környezeti, társadalmi és irányítási stratégiájukkal és kockázatkezelésükkel kapcsolatos gyakorlatainak alakulását, beleértve a 76. cikkel összhangban elkészítendő terveket, valamint az elért eredményeket és azokat a kockázatokat, amelyek az üzleti modelljüknek az Unió vonatkozó szakpolitikai célkitűzéseire vagy a fenntartható gazdaságra való átállás tágabb tendenciáihoz való hozzáigazításával kapcsolatosak, figyelembe véve a fenntarthatósággal kapcsolatos termékkínálatot, az átállásfinanszírozási politikákat, a kapcsolódó hitelnyújtási politikákat, valamint a környezetvédelmi, társadalmi és irányítási célokat és korlátokat.

(5) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a következők meghatározása céljából:

- a) a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére vonatkozó minimumszabályok és referenciamódszerek;
- b) a 76. cikkel összhangban elkészítendő tervek tartalma, amelyek konkrét határidőket és köztes számszerűsíthető célokat és mérföldköveket tartalmaznak annak érdekében, hogy kezeljék az intézmények üzleti modelljének és stratégiájának az Unió vonatkozó szakpolitikai célkitűzéseitől, illetve a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel összefüggésben a fenntartható gazdaságra való átállás tágabb tendenciáitól való eltéréséből eredő kockázatokat;
- c) minőségi és mennyiségi kritériumok a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok által az intézmények pénzügyi stabilitására rövid, közép- és hosszú távon gyakorolt hatások értékeléséhez;
- d) a (3) bekezdésben említett forgatókönyvek és módszerek meghatározására vonatkozó kritériumok, beleértve az egyes forgatókönyvek és egyedi kockázatok esetében alkalmazandó paramétereket és feltevéseket is.

Az EBH az említett iránymutatásokat [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig teszi közzé. Az EBH rendszeresen aktualizálja ezeket az iránymutatásokat, hogy azok tükrözzék a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők mérése és kezelése terén elért eredményeket, valamint az Unió fenntarthatósággal kapcsolatos szakpolitikai célkitűzéseinek alakulását.”

18. A 88. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„e) valamely intézményben a felügyeleti funkciót betöltő vezető testület elnöke nem töltheti be egyidejűleg ugyanazon intézményen belül a vezérigazgatói funkciót.”;
- b) a 88. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények egyénre szabott és folyamatosan aktualizált feladatmeghatározásokban meghatározzák a vezető testület egyes tagjai, a felső vezetés és a kiemelt funkciót betöltő személyek szerepét és feladatait, valamint készítsenek olyan feladattérképet, amely bemutatja a szervezeti hierarchiát és a felelősségi körök részleteit, valamint a

74. cikk (1) bekezdésében említett vállalatirányítási rendszer részét képező személyeket és a vezető testület által jóváhagyott feladataikat.

A tagállamok biztosítják, hogy a feladatmeghatározások és a feladattérkép kérésre, kellő időben elérhetőek legyenek az illetékes hatóságok számára.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki e bekezdés végrehajtásának és következetes alkalmazásának biztosítása érdekében. Az EBH az említett iránymutatásokat [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig teszi közzé.”

19. A 91. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„91. cikk

A szervezetek vezető testülete tagjainak alkalmasságára vonatkozó kritériumok

(1) Az intézmények és a 21a. cikk (1) bekezdése szerint jóváhagyott pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok (a továbbiakban: szervezetek) elsődlegesen felelősek annak biztosításáért, hogy a vezető testületük tagjai mindenkor jó hírnévvel rendelkezzenek, megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához, és teljesítsék az e cikk (2)–(8) bekezdésében meghatározott követelményeket.

Az illetékes hatóságoknak különösen abban az esetben kell meggyőződnie arról, hogy továbbra is teljesülnek-e az e cikk első albekezdésében meghatározott követelmények, ha alapos okkal feltételezhető, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke szerinti pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra, illetve ezek kísérletére került vagy kerül sor, vagy ha ezen cselekmények fokozott kockázata áll fenn az adott intézménnyel kapcsolatban.

(2) A vezető testület minden tagjának elegendő időt kell fordítania a szervezetnél vállalt funkciói ellátására.

(3) A vezető testület minden tagjának tisztességesen, befolyásolástól mentesen és függetlenül kell eljárnia, a felső vezetés döntéseit ténylegesen értékelve és azokkal szemben szükség esetén kifogást emelve, valamint ténylegesen ellenőrizve és felügyelve a vezetés döntéshozatalát. Ha az érintett személy egy központi szervhez kapcsolt hitelintézet vezető testületének tagja, az önmagában nem zárja ki a független cselekvést.

(4) A vezető testületnek kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie ahhoz, hogy képes legyen megfelelően megérteni az intézmény tevékenységeit, valamint azokat a rövid, közép- és hosszú távú kockázatokat, amelyeknek az intézmény ki van téve, figyelembe véve a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket is. A vezető testület összetételében megfelelően széles körű tapasztalatnak kell meggyilvánulnia.

(5) A vezető testület valamely tagja által egy időben betölthető igazgatói tisztségek számának meghatározásakor figyelembe kell venni az egyéni körülményeket és az intézmény tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét. Hacsak a vezető testület tagjai nem valamely tagállam érdekeit képviselik, a méreténél, belső szervezeténél, valamint tevékenysége jellegénél, nagyságrendjénél és összetettségénél fogva jelentős intézmény vezető testületének tagjai 2014. július 1-től

az alábbi igazgatói tisztségek kombinációi közül egyidejűleg csak egyet tölthetnek be:

- a) egy ügyvezető igazgatói tisztség két nem ügyvezető igazgatói tisztséggel;
- b) négy nem ügyvezető igazgatói tisztség.

(6) Az (5) bekezdés alkalmazásában az alábbiakat egyetlen igazgatói tisztségnek kell tekinteni:

- a) az ugyanazon csoporton belül betöltött ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségek;
- b) ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségek az alábbiak valamelyikén belül:
 - i. olyan intézmények, amelyek ugyanannak az intézményvédelmi rendszernek a tagjai, feltéve, hogy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek;
 - ii. olyan vállalkozások, ideértve a nem pénzügyi szervezeteket is, amelyekben az intézmény befolyásoló részesedéssel rendelkezik.

E bekezdés a) pontjának alkalmazásában a csoport a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv^{*13} 22. cikkében meghatározottak szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások csoportja.

(7) Az (5) bekezdése hatálya nem terjed ki az olyan szervezetekben betöltött igazgatói tisztségekre, amelyek elsősorban nem üzleti jellegű tevékenységet folytatnak.

(8) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a vezető testület tagjai az (5) bekezdés a) és b) pontjában említett igazgatói tisztségeken felül egy nem ügyvezető igazgatói tisztséget is betöltsenek.

(9) A szervezeteknek megfelelő humán- és pénzügyi erőforrást kell fordítaniuk a vezető testület tagjainak beiktatására és képzésére.

(10) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírják a szervezetek és azok jelölő bizottságai számára, amennyiben a szervezetnél vannak ilyenek, hogy a vezető testületek tagjainak kiválasztásakor törekedjenek arra, hogy a testületben minél több szaktudás és képesség egyesüljön, és ezért a vezető testület vonatkozásában alkalmazzanak a sokszínűséget előmozdító politikát.

(11) Az illetékes hatóságok a nekik átadott információkat az 575/2013/EU rendelet 435. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban gyűjtik, és a sokszínűségi politikák összehasonlítására használják fel. Az illetékes hatóságok az EBH rendelkezésére bocsátják ezeket az információkat. Az EBH ezeket az információkat arra használja fel, hogy uniós szinten összehasonlítsa a sokszínűségi politikákat.

(12) Az EBH iránymutatást ad ki az alábbiakról:

- a) a vezető testület tagja által feladatainak ellátására fordított elegendő idő fogalma az egyéni körülmények és az intézmény tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége fényében;
- b) a vezető testület tagja (3) bekezdésben említett tisztességességének, befolyástól való mentességének és függetlenségének fogalma;

- (c) a vezető testület (4) bekezdésben említett megfelelő kollektív tudásának, készségeinek és tapasztalatának fogalma;
- (d) a vezető testület tagjainak beiktatására és további képzésére fordított – a (9) bekezdésben említettek szerinti – megfelelő humán- és pénzügyi erőforrások fogalma;
- (e) a vezető testület tagjainak egyik kiválasztási kritériumaként figyelembe veendő – a (10) bekezdésben említettek szerinti – sokszínűség fogalma.

Az EBH az említett iránymutatásokat [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig teszi közzé.

(13) Ez a cikk és a 91a–91d. cikk nem érinti a munkavállalók vezető testületben való képviselőit érintő tagállami rendelkezéseket.

^{*13} Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, valamint a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 182., 2013.6.29.)”

20. A szöveg a következő 91a–91d. cikkel egészül ki:

„91a. cikk

A vezető testület tagjai alkalmasságának a szervezetek általi értékelése

(1) A 91. cikk (1) bekezdésében említett szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a vezető testület tagjai mindenkor megfeleljenek a 91. cikk (1)–(8) bekezdésében meghatározott kritériumoknak és követelményeknek.

(2) A szervezetek a vezető testület tagjainak alkalmasságát a hivatalba lépésüket megelőzően értékelik. Amennyiben a szervezetek az alkalmassági értékelés alapján arra a következtetésre jutnak, hogy az érintett tag nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak és követelményeknek, úgy a szervezeteknek gondoskodniuk kell arról, hogy az érintett tag ne kerülhessen az adott pozícióba.

Amennyiben azonban a vezető testület valamely tagjának azonnali leváltására feltétlenül szükség van, a szervezetek az ilyen helyettesítő tagok alkalmasságát a pozíciójuk betöltését követően is értékelhetik. A szervezeteknek az ilyen azonnali helyettesítést megfelelően indokolniuk kell.

(3) A szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a vezető testület tagjainak alkalmasságára vonatkozó információk mindenkor naprakészek legyenek. Kérésre a szervezeteknek közölniük kell ezeket az információkat az illetékes hatóságokkal.

(4) A vezető testület tagjainak megbízatását megújító szervezetek a megbízatás megújításától számított 15 munkanapon belül írásban tájékoztatják az illetékes hatóságokat.

91b. cikk

A szervezetek vezető testülete tagjai alkalmasságának az illetékes hatóságok általi értékelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok mindenkor értékeljék, hogy a 91. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek vezető testületének tagjai

mindenkor megfelelnek-e a 91. cikk (1)–(8) bekezdésében meghatározott kritériumoknak és követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékeléshez a szervezetek a belső alkalmassági értékelés befejezését követően indokolatlan késedelem nélkül benyújtják az illetékes hatóságoknak a vezető testület érintett tagja által benyújtott állaspályázatot. A pályázathoz csatolni kell az összes olyan információt és dokumentumot, amely az illetékes hatóságok számára az alkalmassági értékelés hatékony elvégzéséhez szükséges.

(3) Az illetékes hatóságok két munkanapon belül írásban visszaigazolják a (2) bekezdésben előírt kérelem és dokumentumok kézhezvételét.

Az illetékes hatóságok az e bekezdés első albekezdésében említett írásbeli igazolás keltétől számított 80 munkanapon belül (a továbbiakban: értékelési időszak) elvégzik az (1) bekezdésben említett értékelést.

(4) Az illetékes hatóságok, amennyiben további információt vagy dokumentumokat – például interjúkat vagy meghallgatásokat – kérnek a szervezetektől, legfeljebb 40 munkanappal meghosszabbíthatják az értékelési időszakot. Az értékelési időszak azonban nem haladhatja meg az 120 munkanapot. A további információt vagy dokumentumokat pontosan körülhatárolva, írásban kell kérni. A szervezeteknek két munkanapon belül vissza kell igazolniuk a további információ vagy dokumentumok iránti kérelem kézhezvételét, és a kért további információt vagy dokumentumokat az illetékes hatóságok kérésének írásbeli visszaigazolásától számított 10 munkanapon belül át kell adniuk.

(5) Amint a szervezetek vagy a vezető testület érintett tagja számára ismertté válik bármely olyan új tény vagy egyéb probléma, amely befolyásolhatja a vezető testület tagjának alkalmasságát, a szervezetek indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják erről az érintett illetékes hatóságokat.

(6) A vezető testület tagjainak alkalmasságát a megbízatásuk megújításakor az illetékes hatóságok csak akkor értékelik újra, ha a számukra ismert releváns információk megváltoztak, és ez a változás befolyásolhatja az érintett tag alkalmasságát.

(7) Amennyiben a vezető testület tagjai nem teljesítik mindenkor a 91. cikk (1)–(8) bekezdésében meghatározott követelményeket, vagy ha a szervezetek nem teljesítik az e cikk (2) vagy (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket és határidőket, úgy a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az alábbiakhoz szükséges hatáskörrel:

- a) az érintett személyek vezető testületi tagságának megakadályozása;
- b) az érintett személyek eltávolítása a vezető testületből;
- c) az érintett szervezetek számára annak kötelezővé tétele, hogy megtegyék az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az érintett személy alkalmas legyen az adott pozíció betöltésére.

(8) Az (1)–(7) bekezdéssel összhangban az illetékes hatóságoknak az alkalmassági értékelést azt megelőzően kell elvégezniük, hogy a vezető testület tagjai elfoglalják pozíciójukat a következő szervezetekben:

- a) nagy méretű intézménynek minősülő EU-szintű anyaintézmény;
- b) nagy méretű intézménynek minősülő tagállami anyaintézmény;

- c) nagy méretű intézménynek minősülő központi szerv vagy a hozzá kapcsolódó nagy méretű intézmények felügyeletét ellátó központi szerv;
- d) nagy méretű intézménynek minősülő, az EU-ban működő önálló intézmény;
- e) érintett leányvállalat;
- f) azok a tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok és EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, amelyek csoportjában nagy méretű intézmények vagy érintett leányvállalatok találhatóak.

Amennyiben azonban a vezető testület valamely tagjának azonnali leváltására feltétlenül szükség van, az illetékes hatóságok a vezető testület tagjainak alkalmasságát a pozíciójuk elfoglalását követően is értékelhetik. A szervezeteknek az ilyen azonnali helyettesítést megfelelően indokolniuk kell.

(9) A (2) bekezdés alkalmazásában az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az alkalmassági értékelés elvégzéséhez az illetékes hatóságokhoz benyújtandó információkat vagy kísérő dokumentumokat.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(10) Az EBA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdésben említett információk benyújtására szolgáló egységes formanyomtatványok, táblák és eljárások meghatározása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

91c. cikk

A kiemelt funkciót betöltő személyekre vonatkozó alkalmassági kritériumok és e személyeknek a szervezetek által elvégzettértékelése

(1) A 91. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek elsődleges felelőssége annak biztosítása, hogy a kiemelt funkciót betöltő személyek jó hírnévvel rendelkezzenek, tisztességesek és feddhetetlenek legyenek, valamint mindenkor rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges ismeretekkel, készségekkel és tapasztalattal.

(2) Amennyiben a szervezetek az (1) bekezdésben említett értékelés alapján arra a következtetésre jutnak, hogy az érintett személy nem felel meg az említett bekezdésben meghatározott követelményeknek, úgy az érintett személyt nem nevezhetik ki kiemelt funkciót betöltő személynek. A szervezetek minden szükséges intézkedést megtesznek az érintett feladatkör megfelelő ellátása érdekében.

(3) A szervezetek biztosítják, hogy a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságára vonatkozó információk mindenkor naprakészek legyenek. Kérésre a szervezeteknek közölniük kell ezeket az információkat az illetékes hatóságokkal.

91d. cikk

A belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők és a pénzügyi igazgató alkalmasságának az illetékes hatóságok által végzett értékelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők és a pénzügyi igazgató 91c. cikk (1) bekezdése szerinti alkalmasságát az illetékes hatóságok az említett vezetők hivatalba lépése előtt értékeljék, amennyiben az említett vezetők kinevezésére a következő szervezetekben kerül sor:

- a) nagy méretű intézménynek minősülő EU-szintű anyaintézmény;
- b) nagy méretű intézménynek minősülő tagállami anyaintézmény;
- c) nagy méretű intézménynek minősülő központi szerv vagy a hozzá kapcsolódó nagy méretű intézmények felügyeletét ellátó központi szerv;
- d) nagy méretű intézménynek minősülő, az EU-ban működő önálló intézmény;
- e) érintett leányvállalat.

(2) Az (1) bekezdésben említett vezetők – a belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők és a pénzügyi igazgató – alkalmasságának értékelése céljából az említett bekezdés szerinti szervezetek a belső alkalmassági értékelés befejezését követően, indokolatlan késedelem nélkül benyújtják az érintett személy pályázatát az illetékes hatóságoknak. A pályázathoz csatolni kell az összes olyan információt és dokumentumot, amely az illetékes hatóságok számára az alkalmassági értékelés hatékony elvégzéséhez szükséges.

(3) Az illetékes hatóságok két munkanapon belül írásban visszaigazolják a (2) bekezdésben előírt kérelem és dokumentumok kézhezvételét.

Az illetékes hatóságok az első albekezdésben említett írásbeli visszaigazolás keltétől számított 80 munkanapon belül (a továbbiakban: értékelési időszak) értékelik a belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők és a pénzügyi igazgató alkalmasságát.

(4) Az illetékes hatóságok, amennyiben további információt vagy dokumentumokat – például interjúkat vagy meghallgatásokat – kérnek az (1) bekezdésben említett szervezetektől, legfeljebb 40 munkanappal meghosszabbíthatják az értékelési időszakot. Az értékelési időszak azonban nem haladhatja meg az 120 munkanapot. A további információt vagy dokumentumokat pontosan körülhatárolva, írásban kell kérni. Az (1) bekezdésben említett szervezeteknek két munkanapon belül vissza kell igazolniuk a további információ vagy dokumentumok iránti kérelem kézhezvételét, és a kért további információt vagy dokumentumokat az illetékes hatóságok kérésének írásbeli visszaigazolásától számított 10 munkanapon belül át kell adniuk.

(5) Amint az (1) bekezdésben említett szervezetek vagy a vezető testület érintett tagja számára ismertté válik bármely olyan új tény vagy egyéb probléma, amely befolyásolhatja a vezető testület tagjának alkalmasságát, az említett bekezdésben említett szervezetek indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják erről az érintett illetékes hatóságokat.

(6) Amennyiben a belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők és a pénzügyi igazgató nem teljesítik a 91c. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket, vagy ha az e cikk (1) bekezdésében említett szervezetek nem tartják be az e cikk (2) és (4)

bekezdésében előírt kötelezettségeket és határidőket, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az alábbiakhoz szükséges hatáskörrel:

- a) az említett vezetők feladatellátásának megakadályozása;
- b) az említett vezetők elmozdítása;
- c) az (1) bekezdésben említett szervezetek számára annak előírása, hogy megfelelő intézkedésekkel biztosítsák az érintett vezetőknek a szóban forgó pozíció betöltésére való alkalmasságát.

(7) E cikk alkalmazásában az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az alkalmassági értékelés elvégzéséhez az illetékes hatóságokhoz benyújtandó információkat vagy kísérő dokumentumokat.

Az EBH az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) Az EBA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdésben említett információk benyújtására szolgáló egységes formanyomtatványok, táblák és eljárások meghatározása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyek megkönnyítik az ezen irányelv 91a–91d. cikkében meghatározott eljárási követelmények végrehajtását és következetes alkalmazását, valamint az illetékes hatóságok ezen irányelv 91b. cikkének (7) bekezdésében és 91d. cikkének (6) bekezdésében említett hatásköreinek és intézkedéseinek alkalmazását. Az EBH az említett iránymutatásokat [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni a dátumot = ezen irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig teszi közzé.”

21. A 92. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés e) és f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(e) A belsőkontroll-funkció feladatait végző alkalmazottak függetlenek az általuk felügyelt szervezeti egységektől, megfelelő jogosultsággal rendelkeznek, és a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kapnak, amely független az ellenőrzött szervezeti egységek teljesítményétől;

f) a belsőkontroll-funkciót betöltő vezető alkalmazottak javadalmazását közvetlenül a 95. cikkben említett javadalmazási bizottság felügyeli, vagy ha ilyen bizottságot nem hoztak létre, a felügyeleti funkciót betöltő vezető testület;”

- b) a (3) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az intézmény belső-kontroll funkcióiért vagy lényeges szervezeti egységeiért vezetői felelősséggel tartozó munkavállalók;”.

22. A 94. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés g) pontja ii. alpontjában az ötödik franciabekezdés helyébe következő szöveg lép:

„– az intézménynek haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a részvényesei, tulajdonosai, vagy tagjai által hozott határozatról, beleértve az e pont első albekezdése szerinti magasabb maximális arány jóváhagyását is, és az illetékes hatóságoknak a kapott információk alapján értékelniük kell az intézményeknek az e területre vonatkozó gyakorlatát. Az illetékes hatóságoknak meg kell küldeniük az EBH-nak ezeket az értékeléseket, és az EBH egységes formátumban, székhely szerinti tagállamonként összesítve nyilvánosságra hozza azokat. Az EBH iránymutatásokat dolgozhat ki e franciabekezdés végrehajtásának megkönnyítésére és az összegyűjtött információk következetességének biztosítására;”;

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) vezetői felelősség és belsőkontroll-funkciók;”

c) A (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) olyan intézmény, amely nem minősül nagy méretű intézménynek, és amely eszközeinek értéke a folyó pénzügyi évet közvetlenül megelőző négyéves időszak során ezen irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően egyéni alapon legfeljebb átlagosan 5 milliárd EUR;”.

23. A 98. cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek ki kell terjednie az intézmények környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok kezelésére szolgáló irányítási és kockázatkezelési folyamatainak, valamint az intézmények környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak való kitettségének értékelésére. Az intézmények eljárásai és kitettségei megfelelőségének meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük ezen intézmények üzleti modelljeit.”

24. a 100. cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az intézmények és az intézményekkel folytatott konzultáció keretében eljáró harmadik felek tartózkodnak minden olyan tevékenységtől, amely akadályozhatja a stressztesztet, mint például a teljesítményértékelés, az egymás közötti információcsere, a közös magatartásra vonatkozó megállapodások vagy a stresszteszt során benyújtott beadványaik optimalizálása. Az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított egyéb vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amely az említett intézkedések felderítéséhez szükséges.

(4) Az EBH, az EIOPA és az ESMA az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54.cikkében említett vegyes bizottságon keresztül iránymutatásokat dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy a következetességet, a hosszú távú megfontolásokat és az értékelési módszerekre vonatkozó közös standardokat integrálják a környezeti, társadalmi és irányítási

kockázatok stressztesztjébe. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok illetékes hatóságok általi stressztesztjének az éghajlattal kapcsolatos tényezőkkel kell kezdődnie. Az EBH, az EIOPA és az ESMA az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül megvizsgálja, hogy a társadalmi és irányítási kockázatok miként integrálhatók a stressztesztekbe.”

25. A 104. cikk a következőképpen módosul:

a) a (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Ezen irányelv 97. cikke, a 98. cikke (4), (5) és (9) bekezdése, a 101. cikke (4) bekezdése és a 102. cikke, valamint az 575/2013/EU rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságoknak legalább a következő hatáskörökkel kell rendelkezniük:”;

ii. a szöveg a következő m) ponttal egészül ki:

„m) előírják az intézmények számára, hogy – többek között az üzleti modelljeik, irányítási stratégiáik és kockázatkezelésük kiigazítása révén – csökkentsék az abból eredő kockázatokat, hogy az intézmények nem igazodnak a vonatkozó uniós szakpolitikai célkitűzésekhez, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel összefüggésben az átállás tágabb tendenciáihoz.”;

b) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki annak meghatározására, hogy az illetékes hatóságok miként azonosíthatják, hogy az intézményeknek az 575/2013/EU rendelet 381. cikkében említett hitelértékelési korrekciós kockázatai túlzott kockázatot jelentenek ezen intézmények megbízhatóságára nézve.”

26. A 104a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben további szavatolótőkére van szükség az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére, az illetékes hatóságoknak az e cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke mértékét az e cikk (2) bekezdése – az ötödik albekezdés figyelembevételével – értelmében megfelelőnek ítélt tőke és az 575/2013/EU rendelet harmadik és hetedik részében megállapított vonatkozó szavatolótőke-követelmények különbségeként kell meghatározniuk.”;

b) a szöveg a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben az intézményre vonatkozik tőkepadló előírás, a következőket kell alkalmazni:

a) az intézmény illetékes hatósága által az 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelésére előírt kiegészítő szavatolótőke névértéke nem növekedhet annak következtében, hogy a tőkepadló alkalmazása az intézmények számára kötelezővé válik;

- b) az intézmény illetékes hatósága indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a következő felülvizsgálati és értékelési folyamat végéig felülvizsgálja az intézmény számára a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményt, és csökkenti azt minden olyan elemmel, amely kétszeresen venné figyelembe azokat a kockázatokat, amelyeket már teljes mértékben fedez az intézményre nézve kötelező tőkepadló alkalmazása.

E cikk, valamint ezen irányelv 131. és 133. cikke tekintetében a tőkepadló alkalmazását az intézmény számára kötelezőnek kell tekinteni, ha az intézménynek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerint kiszámított teljes kockázati kitettséértéke meghaladja az említett rendelet 92. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított (a tőkepadló alkalmazása nélküli) teljes kockázati kitettséértékét.

(7) A (2) bekezdés alkalmazásában mindaddig, amíg az intézményre nézve a tőkepadló alkalmazása kötelező, az intézmény illetékes hatósága nem írhat elő olyan kiegészítő szavatolótőke-követelményt, amely kétszeresen venné figyelembe azokat a kockázatokat, amelyeket már teljes mértékben fedez az intézményre nézve kötelező tőkepadló alkalmazása.”

27. A 106. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok felhatalmazzák az illetékes hatóságokat, hogy azok az intézményeket az alábbiakra kötelezzék:

- a) az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részében említett információk évente egyenlő többszöri nyilvánosságra hozatala, valamint a nagy méretű és más intézmények által nyilvánosságra hozandó információk esetében az információknak az EBH központi weboldalán való közzététel céljából az EBH számára történő benyújtási határidejének meghatározása;
- b) a központi közzétételek vagy az intézmények pénzügyi kimutatásainak közzététele esetében az EBH weboldalától eltérő, meghatározott kommunikációs eszközök és helyszínek igénybevétele.”

28. A 121. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„A 21a. cikk (1) bekezdése szerint a pénzügyi holding társaságokra vagy a vegyes pénzügyi holding társaságokra alkalmazandó előírások sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság vezető testületének tagjai a 91. cikk (1) bekezdésének megfelelően kellően jó hírnévvel és kellő tudással és szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához, figyelembe véve a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság konkrét szerepét”.

29. A VII. cím 3. fejezete a következő 0. szakasszal egészül ki:

„0. SZAKASZ

E FEJEZET ALKALMAZÁSA A BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK CSOPORTJAIRA

110a. cikk

A befektetési vállalkozások csoportjaira vonatkozó alkalmazási kör

Ez a fejezet az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 4. cikke (1) bekezdésének 25. pontjában meghatározott befektetésivállalkozás-csoportokra alkalmazandó, amennyiben az (EU) 2019/2033 rendelet*¹⁴ 1. cikkének (2) bekezdése értelmében az említett csoporton belül legalább egy befektetési vállalkozás az 575/2013/EU rendelet hatálya alá tartozik.

Ez a fejezet nem alkalmazandó azokra a befektetésivállalkozás-csoportokra, amelyeken belül az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében egyetlen befektetési vállalkozás sem tartozik az 575/2013/EU rendelet hatálya alá.

*¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o.).”

30. A 131. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben egy egyéb rendszerszinten jelentős intézmény számára kötelező a tőkepadló alkalmazása, úgy az intézmény illetékes vagy adott esetben kijelölt hatósága felülvizsgálja az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, az adott intézményre alkalmazandó tőkepuffer-követelményt annak biztosítása érdekében, hogy a követelmény kalibrálása megfelelő maradjon.”;

b) az (5a) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ERKT-nak az e cikk (7) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottság számára arról, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer megfelelőnek tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 16a. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára a tőkepufferrel kapcsolatban.”;

c) a (15) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a 133. cikk (10), (11) vagy (12) bekezdése alapján számított rendszerkockázati tőkepufferráta, valamint az ugyanazon intézményre alkalmazandó, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferráta vagy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferráta összege meghaladná az 5 %-ot, akkor az e cikk (5a) bekezdésében meghatározott eljárást kell alkalmazni. E bekezdés alkalmazásában, amennyiben a rendszerkockázati tőkepuffer, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer vagy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer meghatározására vonatkozó döntés következtében a korábban meghatározott ráták bármelyike

csökken vagy nem változik, úgy az e cikk (5a) bekezdésében meghatározott eljárás nem alkalmazandó.”

31. A 133. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi tagállam biztosítja annak lehetőségét, hogy a pénzügyi szektor vagy e szektor egy vagy több alcsoportja számára az összes kitettség vagy azok e cikk (5) bekezdésében említett valamely alcsoportja tekintetében elsődleges alapvető tőkéből álló rendszerkockázati tőkepuffert lehessen meghatározni az 575/2013/EU rendeletnek és ezen irányelv 130. és 131. cikkének hatályán kívül eső olyan makroprudenciális, illetve rendszerkockázatok megelőzése és csökkentése érdekében, amelyek a pénzügyi rendszer zavarának veszélyét hordozzák, és súlyos kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak egy adott tagállam pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára.”;

b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben az intézmény számára kötelező a tőkepadló alkalmazása, az alábbi két eljárást kell alkalmazni:

a) az elsődleges alapvető tőke azon összegét, amellyel az első albekezdés értelmében rendelkeznie kell, a következő összeggel kell maximalizálni:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

ahol:

E_T = az intézményre vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (4) bekezdésének megfelelően számított teljes, a tőkepadló alkalmazása nélküli kockázati kitettségérték;

E_i = az intézmény i kitettség-alcsoportjára vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (4) bekezdésének megfelelően számított, a tőkepadló alkalmazása nélküli kockázati kitettségérték;

r_T , $r_i = r_T$ és r_i az első albekezdésben meghatározottak szerint;

b) az illetékes vagy adott esetben a kijelölt hatóság indokolatlan késedelem nélkül felülvizsgálja a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták kalibrálását annak biztosítása érdekében, hogy azok továbbra is megfelelőek maradjanak, és ne vegyék figyelembe még egyszer azokat a kockázatokat, amelyeket az intézményre nézve kötelező tőkepadló már fedez.

Az a) pont szerinti számítás mindaddig alkalmazandó, amíg a kijelölt hatóság be nem fejezi a b) pontban meghatározott felülvizsgálatot, és az e cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően új határozatot nem tesz közzé a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták kalibrálásáról. Ettől az időponttól kezdve az a) pontban meghatározott maximális összeg már nem alkalmazandó.”;

c) a (8) bekezdésben a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a rendszerkockázati tőkepuffer nem alkalmazható a következőkre:

i. a 130. és 131. cikk hatálya alá tartozó kockázatok;

- ii. az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésében meghatározott számítás alapján teljes mértékben fedezett kockázatok.”;
- d) az (9) bekezdés a következő g) ponttal egészül ki:
- „g) az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésében meghatározott számítás hogyan befolyásolja az illetékes hatóság vagy adott esetben a kijelölt hatóság által bevezetni kívánt rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferráták kalibrálását.”;
- e) a (11) és (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -ráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferrátát az (5) bekezdésben említett egy vagy több rendszerkockázati tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitétségcsoport vagy -alcsoport esetében 3 % és 5 % közé esik, az adott tőkepufferrátát meghatározó tagállam illetékes hatóságának, illetve kijelölt hatóságának a (9) bekezdéssel összhangban benyújtott értesítésben a Bizottság és az ERKT véleményét kell kérnie.

Az ERKT a (9) bekezdésben említett értesítés kézhez vételétől számított egy hónapon belül véleményt ad a Bizottságnak arról, hogy a rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -ráták helyesnek tekinthetők-e. Az értesítés kézhezvételét követő két hónapon belül a Bizottság – az ERKT értékelését figyelembe véve – véleményt nyilvánít arról, hogy megítélése szerint a rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -ráták nem járnak-e aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képeznek-e vagy nem teremtenek-e akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából.

Amennyiben a Bizottság a véleményében ellenzi a lépést, a rendszerkockázati tőkepuffert meghatározó tagállam illetékes hatósága, illetve kijelölt hatósága köteles a véleménynek megfelelően eljárni, vagy ellenkező esetben döntését megindokolni.

Amennyiben egy vagy több olyan intézmény, amelyre egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferrátát vonatkozik, olyan leányvállalat, amely anyavállalatának székhelye egy másik tagállamban van, az ERKT és a Bizottság a véleményében azt is mérlegeli, hogy helyénvaló-e a rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -ráták alkalmazása ezekre az intézményekre.

Amennyiben a leányvállalat és az anyavállalat székhelye szerinti hatóságok eltérő véleményen vannak az intézményre alkalmazandó rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -rátákat illetően, és ha mind a Bizottság, mind az ERKT ajánlása elutasító, az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság az ügyet az EBH elé terjesztheti és annak segítségét kérheti az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. Az adott kitétségekre vonatkozóan rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -rátákat meghatározó határozatot az EBH határozatáig fel kell függeszteni.

E bekezdés alkalmazása során az e bekezdés első albekezdésében említett határértékekbe nem számítandó bele a más tagállam által megállapított, a 134. cikkel összhangban elismert rendszerkockázati tőkepufferrátát.

(12) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben felsorolt, egy vagy több rendszerkockázati tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitétségcsoport vagy -alcsoport esetében meghaladja az 5 %-ot, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a rendszerkockázati tőkepufferráta bevezetése előtt kérnie kell a Bizottság engedélyét.

Az ERKT-nek az e cikk (9) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottság részére arról, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer helyénvalónak tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 16a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, az értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára az említett rendszerkockázati tőkepufferrel kapcsolatban.

A 9. bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő három hónapon belül a Bizottság – az ERKT és adott esetben az EBH értékelését figyelembe véve – illetve ha meggyőződött arról, hogy a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták nem jár(nak) aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képez(nek) vagy teremtenek akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából, jogi aktust fogad el, amelyben felhatalmazza az illetékes hatóságot, illetve a kijelölt hatóságot a javasolt intézkedés elfogadására.

E bekezdés alkalmazása során az e bekezdés első albekezdésében említett határértékekbe nem számítandó bele a más tagállam által megállapított, a 134. cikkel összhangban elismert rendszerkockázati tőkepufferráta.”

32. A 142. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a szavatoló tőke emelésére vonatkozó terv és ütemezés, a kombinált pufferkövetelmény vagy adott esetben a tőkeáttételmutató-puffer követelmény teljes mértékű teljesítésének céljával;”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóság értékeli a tőkefenntartási tervet, és csak akkor hagyja jóvá, ha úgy véli, hogy a terv végrehajtása esetén valószínűsíthetően elegendő tőkét őriz meg vagy teremthet ahhoz, hogy lehetővé váljon az intézmény számára a kombinált pufferkövetelményének vagy adott esetben a tőkeáttételmutató-puffer követelményének teljesítése, az illetékes hatóság által megfelelőnek tartott időtartamon belül.”;

c) a (4) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) gyakorolja a 102. cikk szerinti hatáskörét, hogy a 141. cikk, illetve a 141b. cikk által előírt szigorúbb kifizetési korlátozásokat vezessen be.”

33. A 161. cikkben a (3) bekezdést el kell hagyni.

A 2014/59/EU irányelv módosítása

A 2014/59/EU irányelv^{*15} a következőképpen módosul:

34. A 27. cikk a következő (6), (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amikor e cikk és ezen irányelv 28. cikke alapján a vezető testület vagy a felső vezetés új tagjait nevezik ki, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a vezető testület tagjai alkalmasságának a 2013/36/EU irányelv 91b. cikkének (1) bekezdésében előírtak szerinti értékelését, illetve a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságának az említett irányelv 91d. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelését csak a pozíciójuk elfoglalását követően végezzék el.

A 2013/36/EU irányelv 91a. cikkének (2) bekezdése és 91c. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó a vezető testület vagy felső vezetés első albekezdésben említett új tagjainak kinevezésére.

(7) Az illetékes hatóságok a (6) bekezdésben említett értékeléseket indokolatlan késedelem nélkül végzik el. Az értékeléseket legkésőbb a kinevezésről szóló értesítés kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül végzik el.

(8) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a szanálási hatóságot a (6) bekezdésben említett értékelések eredményéről.”

35. A 34. cikk a következő (7), (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amikor e cikk és ezen irányelv 63. cikke alapján a vezető testület vagy a felső vezetés új tagjait nevezik ki, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a vezető testület tagjai alkalmasságának a 2013/36/EU irányelv 91b. cikkének (1) bekezdésében előírtak szerinti értékelését, illetve a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságának az említett irányelv 91d. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelését csak a pozíciójuk elfoglalását követően végezzék el.

A 2013/36/EU irányelv 91a. cikkének (2) bekezdése és 91c. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó a vezető testület vagy felső vezetés első albekezdésben említett új tagjainak kinevezésére.

Az első és második albekezdést az áthidaló intézmény 41. cikk szerint, közvetlenül a szanálási intézkedés meghozatalát követően kinevezett vezető testületi tagjainak értékelésére is alkalmazni kell.

(8) Az illetékes hatóságok a (7) bekezdésben említett értékeléseket indokolatlan késedelem nélkül végzik el. Az értékeléseket legkésőbb a kinevezésről szóló értesítés kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül végzik el.

(9) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a szanálási hatóságot a (7) bekezdésben említett értékelések eredményéről.

^{*15} Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).”

3. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek ezen irányelv előírásainak. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Az említett rendelkezéseket [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv átültetési határidejét követő 1 nap]-tól/-től alkalmazzák.

Az 1. cikk 8. pontjában meghatározott, a harmadik országbeli fióktelepek prudenciális felügyeletére vonatkozó módosításoknak való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket azonban [Kiadóhivatal, kérjük beilleszteni a dátumot = e módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapját követő 12 hónap]-tól/-től kell alkalmazni.

Az előző albekezdéstől eltérve, a tagállamok a 2013/36/EU irányelv VI. címe 1. fejezete II. szakaszának 4. alszakaszában foglalt, a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó adatszolgáltatásra vonatkozó, ezen irányelv által beillesztett rendelkezéseket az e cikk második albekezdése szerinti alkalmazási időponttól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök